Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/pontifcaleromanu0000vari

FATHERS' LIBRARY
ST. JOSEPH'S
SAN JOSE, CAL.

PONTIFICALE

ROMANUM.

PONTIFICALE

ROMANUM

SUMMORUM PONTIFICUM

JUSSU EDITUM,

ET A

BENEDICTO XIV. PONT. MAX.

RECOGNITUM ET CASTIGATUM.

PARS PRIMA.

FATHERS' LIBRARY,
ST. JOSEPH'S CHURCH,
SAN JOSE, CAL.

ALMA COLLEGE
264.16
LIBRARY
B434-14
Los Gatos, Calif.

MECHLINIÆ.

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ
SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEP. MECHL. TYPOGRAPHI.

M. D. CCC. LV.

49312

EMINENTISSIMO

REVERENDISSIMOQUE

PRINCIPI.

DOMINO

ENGELBERTO.

TITULI

S.^ti BARTHOLOMÆI IN INSULA

S. R. E. PRESBYTERO CARDINALI STERCKX.

ARCHIEPISCOPO MECHLINIENSI

BELGII PRIMATI.

ORDINIS LEOPOLDINI MAJORI TORQUE CONDECORATO, ETC.

PONTIFICALE HOC ROMANUM

RITUUM ECCLESIÆ CATHOLICÆ NORMAM

A TRADITIONE APOSTOLICA

AD NOS USQUE DEDUCTAM,

ECCLESIASTICÆ HIERARCHIÆ

GRADUS, MINISTERIA, HARMONIAM,

POTESTATEM, MAJESTATEM,

PONTIFICUM DIGNITATEM

EXPONENS;

CUI ACCESSERUNT ADDITAMENTA A S. R. C. APPROBATA

ET NOVISSIMIS EDITIONIBUS ROMANIS INSERTA.

SUMMA CUM VENERATIONE DEDICAT, CONSECRAT

EMINENTIÆ SUÆ

HUMILLIMUS FAMULUS AC DEVOTISSIMUS CLIENS

H. DESSAIN, SUCCESSOR P. J. HANICQ.

ENGELBERTUS.

MISERATIONE DIVINA TITULI S. BARTHOLOMÆI IN INSULA S. R. E. PRESBYTER CARDINALIS STERCKX, ARCHIEPISCOPUS MECHLINIENSIS, PRIMAS BELGII, ETC.

OMNIBUS HAS VISURIS SALUTEM IN DOMINO.

Cum juxta constitutionem Urbani PP. VIII nemini liceat extra Urbem Pontificale Romanum typis excudere aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus ab locorum Ordinariis; quam facultatem non prius concedant, quam Pontificale, tam ante quam post impressionem, cum exemplari auctoritate ipsius Urbani VIII vulgato diligenter contulerint, et nihil in illo additum detractumque cognoverint; hinc est quod nos dederimus licentiam illud imprimendi Dilecto Nobis H. Dessain, Archiepiscopatus nostri Typographo.

Postquam autem Pontificale Romanum in-8.° prædicti Dessain opera ac typis absolutum intelleximus, et per Presbyterum a Nobis specialiter deputatum fuimus legitime informati, illud cum suo originali, diligenti facta collatione, convenire, et insuper accedere Notas pro cantu, necnon additiones a sacra Rituum Congregatione adprobatas, et novissimis editionibus Romanis insertas, dictum Pontificale Romanum in tres partes excusum approbavimus, evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus, ac licentiam damus.

Datum Mechliniæ sub nostris signo sigilloque, ac Secretarii nostri subscriptione, die 5 mensis Januarii anni 1855.

ENGELBERTUS, Card. Arch. Mechl.

De Mandato Eminentissimi ac Reverendissimi
Domini Cardinalis Archiepiscopi.

A. Gennerè. Secret.

ST. JOSEPH'S CHURCH
SAN JOSE, CAL.

BENEDICTI XIV. PONT. MAX.

APOSTOLICÆ LITTERÆ IN FORMA BREVIS DE NOVA RITUALIS, CÆREMONIALIS EPISCOPORUM, NEC NON ET ROMANI PONTIFICALIS EDITIONE, EX QUIBUS SELEGIMUS EA, QUÆ PONTIFICALE ROMANUM TANTUMMODO SPECTANT.

BENEDICTUS PAPA XIV.

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Quam ardenti studio, incredibili solicitudine, assidua cura, et indefesso diuturnoque labore, adhibitis etiam accitisque undequaque viris in sacra Doctrina disciplinaque Ecclesiastica versatis, æque ac de rerum Liturgicarum peritia meritissimis, sedulam operam navaverint atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum Ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur: præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII. Innocentius X. Paulus V. Urbanus VIII. et Benedictus XIII. ad gravissimum dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addiderunt.

Tenores autem memoratarum litterarum sunt, qui sequuntur: *Ac primum quidem quæ pro Rituali Romano statuit* Paulus Papa V. *Bulla incipiente*, Apostolicæ Sedi: *Item quæ pro Cæremoniali Episc.* Clemens Papa VIII. *Bulla incipiente*, Cum novissime; Innocentius Papa X. *Bulla incipiente*, Etsi alias, *quin etiam* Benedictus XIII. *Bulla incipiente*, Licet alias; *brevitatis gratia hic omittuntur.*

PRO PONTIFICALI VERO ROMANO.

Clemens Papa VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Ex quo in Ecclesia Dei multa, tum a sacris Conciliis, tum a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad Dei gloriam augendam, et ad Catholicæ fidei unitatem ubique retinendam, pie ac sapienter instituta sunt, nihil magis iidem Pontifices Prædecessores nostri curandum sibi esse statuerunt, quam ut communes Ecclesiastici muneris rationes ad propriam normam, servata antiquitatis auctoritate, revocarent.

Hac solicitudine impulsus fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, formulam primum psallendi Horas Canonicas et celebrandi Missas, varie prius constitutam, et a nonnullis Prædecessoribus nostris restitui et instaurari cœptam, ad unam pariter formam, Romano Breviario ac Missali propterea summo studio ac diligentia edito, redigendam curavit. Atque hoc sane consilio alii Romani Pontifices, qui eumdem Pium præcesserunt, Pontificales etiam cæremonias ac ritus, quibus ejusdem Catholicæ Ecclesiæ Præsules in suorum munerum functione uterentur, certis similiter forma et modo præfinitis, in Romanum Pontificale retulerunt.

Cæterum, quia eædem Cæremoniarum ac Rituum formulæ ibi expressæ, postea, sive diuturnitatis injuria, sive Typographorum negligentia, sive alia de causa, in ipso Pontificali partim immutatæ, partim corruptæ, veteris instituti atque auctoritatis gratiam magna ex parte amiserant; idcirco necessaria res visa est, ut eædem formulæ in sacris Præsulum Ecclesiasticorum muneribus servandæ, recuperato prioris integritatis statu, omnino restituerentur, et ab omnibus præscripta forma aliqua ratione observarentur.

Nos igitur ad summum Apostolatus apicem, meritis licet imparibus, evecti, prædictorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, omni cura et solicitudine adnitendum Nobis esse duximus, ut errores, qui quidem nec pauci, nec leves in idem Pontificale, depravatis passim locis, irrepserant, quam accuratissime tollerentur.

Idem enim Pontificale corrupti et mendosi voluminis speciem adeo præseferebat, ut (multis dictionibus, hinc inde partim in unam contractis, partim una in plures distincta, partim iisdem male ac perperam collocatis et trajectis, partim denique ipso orationis sensu mutato) dubium esset, quibus tandem officiis, vel laudibus iidem Ecclesiæ Præsules divinum Numen prosequerentur; præterquam quod in rubricis etiam sparsim turbata ordinis serie dispositis, tanta erat varietas et obscuritas, ut multis in locis recte ne se haberent, opinione magis, quam judicio esset statuendum.

Hanc ergo ad rem, tam cum Ecclesiæ cultu officioque nostro conjunctam, tamque eorum, qui pro impositi oneris debito sacris Ecclesiis muneribus vacare debent, concordiæ et unitati congruentem examinandam et absolvendam, piis quibusdam atque insignibus viris, diu multumque in Pontificalibus

cæremoniis et ritibus versatis, negotium dedimus, dictum Pontificale undequaque corrigendi et restituendi, necnon quæcumque ad exactam illius editionem spectare viderentur, perquirendi et præstandi.

Cumque apud eos paterna hortatione ad hoc opus maturandum quotidie fere uteremur, re tota tandem ad nos perlata, et in hanc quæ nunc editur, formam redacta, singulari Dei benignitate (neque enim aliter accipimus) Pontificale Romanum tandem restitutum et absolutum est, atque ita ex omni parte dispositum quod ii etiam, qui negotio ac muneri huic præfuere, confirmarunt, ut nihil ab antiquis Pontificalium codicibus, qui tum in clarioribus Urbis Ecclesiis, tum in nostra Vaticana Bibliotheca, ac denique in quibusdam aliis insignibus locis asservantur, alienum aut discrepans irrepserit.

Ad quam operam in vetustis libris inter se conferendis, strenue ac fideliter navatam, id commodi quoque accessit, quod ii, qui ea in re industriam collocarunt, ex gravissimis scriptoribus eos demum auctores, qui omnium probatissimi haberentur, secuti fuerint, quodque ambiguis omnibus ac dubiis rebus prætermissis, eas dumtaxat, quæ essent in veteris Pontificalis volumine comprehensæ, delegerint, iis tamen exceptis, quæ ad Romanum Pontificem attinebant, quod nimirum in Cæremoniali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ sunt expressæ.

Ex rubricis vero multis detractis, quæ exactiore methodo in librum Cæremoniarum Episcoporum sunt relata, plerisque etiam, uti necessitatis ratio postulabat, adjectis, et præterea non paucis quibusdam in melius commutatis, clariusque expositis, ac denique cantu plano in aptiorem modulationis formam (permultis syllabis, pro temporum natura, ubi ratio eas produci et corripi postulabat, contra quam prius in antiquo Pontificali expressum erat, magis apposite extensis, vel contractis) a viris ejus rei peritis, ad hoc jussu nostro delectis, diligenter redacto, opus jam absolutum probavimus, et Romæ edi, editumque divulgari mandavimus.

Ut autem ipsius operis labor finem eum, ob quem est susceptus, sortiatur, utque posthac in omnibus et singulis Ecclesiis uno eodemque modo cæremoniæ et ritus Pontificales observentur; Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia et singula Pontificalia in hunc usque diem in quibuscumque terrarum orbis partibus impressa et approbata, et quibusvis privilegiis Apostolicis munita, et decretis ac clausulis roborata, per præsentes supprimimus, et abolemus, eorumque usum in posterum universis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Militiis, Ordinibus, et locis, atque etiam omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et aliis Ecclesiarum Prælatis, cæterisque omnibus et singulis Personis Ecclesiasticis, sæcularibus, et regularibus utriusque sexus interdicimus et prohibemus; et hoc nostrum Pontificale sic restitutum et reformatum in omnibus universi terrarum orbis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, et locis etiam exemptis, si quæ sunt, recipi et observari præcipimus.

Statuentes: Pontificale prædictum nullo unquam tempore in toto, vel in parte mutandum, vel ei aliquid addendum, aut omnino detrahendum esse,

ac quascumque personas, quæ Pontificalia munera exercere, vel alias, quæ in dicto Pontificali continentur, facere aut exequi debent, ad ea peragenda et præstanda, ex hujus Pontificalis præscripto et ratione, teneri, neminemque ex iis, quibus ea exercendi, et faciendi munus impositum est, nisi formulis, quæ hoc ipso Pontificali continentur, servatis satisfacere posse.

Omnibus igitur et singulis Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, et cæteris Ecclesiarum Prælatis, necnon aliis quibuscumque Personis Ecclesiasticis, sæcularibus et regularibus utriusque sexus, ad quas id spectat, præcipimus ac mandamus, ut omissis, quæ sic suppressimus et abolevimus, cæteris omnibus Pontificalibus, hoc Nostrum in suis Ecclesiis, Monasteriis, Conventibus, Ordinibus, Militiis, Diœcesibus, et locis prædictis recipiant, illoque posthac perpetuo utantur. Cæterum ut præsentes litteræ omnibus plenius innotescant, mandamus illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, et Cancellariæ Apostolicæ et in acie Campi Floræ publicari, earumque exemplar de more affigi.

Volumusque præterea, et motu atque auctoritate similibus decernimus, ut qui in Romana Curia sunt præsentes, lapsis duobus mensibus; qui vero intra Montes, octo: et qui ultra ubique locorum degunt, duodecim integre excursis, vel alias ubi venalium hujus Pontificalis voluminum notitiam et facultatem habuerint, sacras cæremonias et ritus in eodem Pontificali præscriptos, juxta illius modum et normam, in quibuscumque actibus exercere, et observare teneantur.

Ipsarum autem litterarum exempla, manu Notarii publici, et sigillo alicujus Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ, aut illius Curiæ obsignata, vel in ipsis voluminibus, absque prædicto, vel alio quopiam adminiculo Romæ impressa, eam ubique locorum et gentium fidem faciant, quam præsentes facerent, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die x. Februarii M. D. XCVI. Pontificatus nostri anno quinto.

M. Vestrius Barbianus.

Ac laudatus URBANUS VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.* Quamvis alias fel. record. Clemens Papa Octavus Prædecessor Noster, Pontificale Romanum tunc multis et non levibus erroribus scatens, piorum atque insignium virorum in Pontificalibus cæremoniis et ritibus versatorum opera undequaque corrigi et restitui curaverit: attamen successu temporis compertum est, plurimos errores denuo in Pontificale hujusmodi, Typographorum inscitia, seu incuria, aliave de causa irrepsisse.

Unde curæ nostræ Pastoralis esse rati sumus, ad novam ejusdem Pontificalis, quod Cæremoniarum et rituum, quibus Catholici Antistites in suorum munerum functione uti debent, norma existit, correctionem animum appellere. Idcirco, ut idem Pontificale denuo typis quam emendatissime auctoritate nostra ederetur, emendationem errorum, qui in illud, ut præfertur, irrepserunt, nonnullis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus,

et aliis viris doctrina et pietate conspicuis, Pontificalium Cæremoniarum et rituum peritis, commisimus, quorum opera cum Pontificale prædictum ab omnibus, quibus scatebat, mendis et erroribus accuratissime repurgatum fuerit, Nos, ne tam exacta Cardinalium, et aliorum prædictorum hac in re industria et diligentia optato frustretur effectu, mandavimus dilecto filio Andreæ Brogiotto, Typographiæ nostræ Apostolicæ Præfecto, procurationem emendati Pontificalis hujusmodi elegantibus typis, et insigni forma in lucem edendi : quod exemplar, qui posthac Pontificale Romanum impresserint, sequi omnes teneantur.

Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Pontificale in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus hæreticæ pravitatis, siquidem inibi fuerint; sin minus, ab locorum Ordinariis.

Quod si quis quacumque forma contra præscriptum hoc Pontificale Romanum, aut Typographus impresserit, aut noviter impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latæ sententiæ pœnæ subjaceant, a qua, nisi a Romano Pontifice (præterquam in mortis articulo constituti) absolvi nequeant; in alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes, quingentorum ducatorum auri de Camera ac amissionis librorum et typorum omnium eidem Cameræ applicandorum pœnas, absque alia declaratione, irremissibiliter incurrant; et nihilominus Pontificalia sine prædicta facultate impressa aut evulgata, eo ipso prohibita censeantur.

Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam Pontificale tam ante, quam post impressionem cum hoc ipso exemplari auctoritate nostra vulgato diligenter contulerint, et nihil in iis additum detractumque cognoverint : in ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine, aut initio cujuscumque Pontificalis impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutæ hujusmodi collationis, repertæque inter utrumque Pontificale conformationis, sub pœna Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda : Ordinariis vero locorum, suspensionis a Divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ; eorum vero Vicariis privationis officiorum et beneficiorum suorum, et inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendæ. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huic negotio diligenter invigilent, cunctaque ad præscriptum hujus voluntatis nostræ confici curent.

Non obstantibus licentiis, indultis, et privilegiis Pontificalia imprimendi quibuscumque Typographis per Nos, seu Romanos Pontifices Prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentes expresse revocamus, et revocata esse volumus; necnon constitutionibus, et ordinationibus generalibus et specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis, et approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, et expressa mentio habenda esset, tenores hujusmodi præsentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Pontificalibus impressis, vel manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvij. Junii MDCXLIV. Pontificatus nostri anno vigesimo primo.

M. A. Maraldus.

Quoniam autem Nos pro paterna charitate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio nostro nomine impertiretur, et Plenaria omnium peccatorum suorum Indulgentia elargiretur, per alias nostras sub plumbo litteras anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVII. Nonis Aprilis Pontificatus Nostri anno septimo datas omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus, quemadmodum Encyclicam etiam nostram Epistolam die xix. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos filios Generales Ordinum Regularium, quibus a Sancta Sede indulta vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas itidem per alias nostras in simili forma Brevis litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis, et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Omittitur Bulla Benedicti XIV. incip. Quod Apostolus, *de Cæremoniali disserens.*

Insuper formulam itidem Benedictionis, et Traditionis Pallii ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a dilecto Filio nostro S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi per nostram Constitutionem die xij. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis nostræ Nobis approbantibus institutæ non sine uberi per hoc tempus in Sacris Ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem Scholæ, alibi jam erectarum, vel erigendarum : quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo operum nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur : Nos itaque probe scientes, et experientia edocti quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manus sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis, et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impartimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum in Operibus nostris jam editis inserta jussu nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die xxv. Martii anno MDCCLII, Pontificatus nostri anno duodecimo.

Cajetanus Amatus.

AD LECTOREM

DE RECUSO PONTIFICALI.

Vos o Pontifices, vos o sacra nomina mystæ,
Atque Sacerdotes, vario quos ordine Divum
Mancipat obsequiis ultro jurata voluntas :
Quos votum, exortisque ligat pia regula vitæ,
Huc animum, huc oculos. Vobis heic sancta laborat
Religio, et Latii sancit decreta Senatus :
Multa docens, et quos præscribit Romula ritus
Infula, et antiquum templorum insistere morem.
Vos decet, officii quoscumque sacrata professi
Secta vocat, Sanctas animum informare per artes,
Atque vices Sacrorum, et debita munera templis,
Ac sibi præscriptam populis impendere curam;
Illic cuncta patent, seu vos præscribere munus,
Seu præstare juvat. Jam primo in limine libri
Rore sacro Puerum, et ligni sudantis olivo
Præsul, et inscriptam perducit Chrismate frontem.
Invictumque animum, obnixamque in prælia præstat
Cuncta fidem. Post hæc majores inserit annos
Ordinibus : tonsis illos ad prima capillis
Templa vovens : alios, si fani janua poscit
Excubias, sacrisve vocat pia cura legendis :
Sive truces genios, et conjurata nocentum
Agmina possessis lustrali carmine membris
Exturbare opus est, cerave liquente coruscas
Ferre faces, et pendentes accendere lychnos.
Sunt et quos jam prima gradus ad munera poscunt
Magna ministeria et ritus præstare potentes;
Inter sacra Deum, circumque altaria stantes,
Dum sacros latices, et mystica liba Sacerdos
Immolat, atque suo sistit se victima Patri
Filius; aligeris numquam o concessa potestas

Hinc disces quo more oleum mortalibus ægris
Ante parat; seu forte aliquis natalibus undis
Lustrandus primi sistit se ad limina templi :
Seu jam tinctus aquis, interque adscriptus amicos
Christiadum cœtus firmari ad cuncta rogabit
Dura fidem, sacri ceromatis unguine frontem,
Et signo crucis inscriptus. Post agmina Præsul
Longa Sacerdotum, magnis conventibus actis
Cogit, et officii cunctos præscripta tuendi.
Multa moneus : iterumque iterumque hortatibus ambit.
Aut cessatores urgens ad pensa ministros,
Ignavosque docens. Sed jam quo crimina ritu,
Punirique reos leges sanxere sacrorum,
Perlege : sive malos sacris communibus arcent,
Officiique vices certis cessare diebus
Præcipiunt, et Mysta gradu periturus ab alto
Dejicitur, sacrique gerens insignia cultus.
Paulatim ereptas vestes, ac tegmina membris
Exuit infelix, tota et traducitur urbe.
Cætera quid memorem, cum Præsul ovilia primum
Et populos (si cura recens commissa reposcet)
Lætus adit, primos Cleri excepturus honores.
Seu cum Romulea longe legatur ab urbe
Purpurea de gente aliquis, populosque remotos,
Quos procul innumeris circumerrat flexibus ingens
Sequana, Parisiasque subit solemnibus arces
Auspiciis; vel quos diti Tagus ambit arena,
Vistulave, et longis tendit qua Sarmata campis.
Aut ubi rex fluviorum haud uno nomine notus
Ister in Arctoum præceps evolvitur æquor
Regna per et Latio fidos sub Præsule fines,
Queis non religio fallax, promptumque novandi
Ingenium ritus animis excussit avorum.
Hinc et scire licet, Reges cum templa subibunt,
Imperiique potens se magnam Augustus ad urbem
Sistet ovans, prope Teutonico comitante Senatu :
Aut proceres, aut magnanimo de sanguine Regum
Fœmina pilentis Divorum in mollibus ædes
Accedet venerans, quantos sacer ordo paratus
Molitur, qualique præit solemnia pompa
Obvius Antistes cœtu stipante suorum.
Vade liber, numquam simili procedere cultu
Ante datum : te cinnabari minioque rubentem
Lætius, et leges ornat Rubrica sacratas,
Exigua tu magnarum compendia rerum
Mole capis, qualis numquam retro ante vel usu,

Vel studio, supraque notis inscripta legendi
Præscribit vox quæque modum, quem longa tenorem
Exigit, utque brevis celeri se syllaba flatu
Proripit accelerans, se subducitque legenti.
At te quis meritum curis pro talibus ornet
Laudibus, aut dignos nam quæ tibi gratia plausus
Rite ferat, cujus studiis ingentibus olim
Ordo Sacerdotum mores insistit avitos
Sanctius, et cunctis orandi pensa diebus
Noster inoffenso decurrit tramite Clerus?
Nunc et Pontifices curis insignibus ipsos
Obstrinxisse juvat, quorum solemnia sacra
Auspice te retractat opus, propriasque Tiaræ,
Te curante, vices cultu meliore tuentur.

Cœlitibus; nec quos gentis primæva Parentes
Sæcla tulere alias, quamvis de sanguine claro
Abramidum, et Regnatoris simulacra futuri.
Jamque suum jus omne, potestatemque regendi
Conferet, unanimi si quem suffragia voto
Optavere sibi, populisque præesse tuendis
Pontificem, longum solemne stabit ad aras
Multa precans, sacroque caput lustrabit olivo,
Et pastorali gemma donabit et auro,
Connübio jungens stabili, sponsæque dicabit
Jam proprio. Seu cum Tarpejo a Præsule munus
Rarum, augustum, ingens, humerosque ac pectora circum
Pallia rite dabit. Nunc quos exercita virtus
Cœnobii, tonsæque vocat custodia gentis,
Multa super votis, super officioque fideli
Multa monens, manibus, capite bene fausta precatur
Impositis, mitræque etiam facit esse potentem;
Seu quas virgineis Matres imponere septis
Est opus, optantique datur Antistita turba.
Inde novum molitur opus, solemnia Regum
Auspicia, et primos templis attollere fasces.
Ecce gravi Rex incessu procedit, et aras
Suppliciter venerans regno sua jura pacisci,
Constantesque animos in religione Piorum
Annuit, atque humeros oleo dextramque peruncius
Accipit oblatum Mystis cingentibus ensem,
Et sceptri decus, et radiantia tempora circum,
Imperii specimen, gemmeo diademata textu.
Jam cum prima novo signant fundamina templo,
Attolluntque Crucem, sacrata in veste Sacerdos
Spargens rore levi, sacræque aspergine lymphæ
Lustrabitque locum, fundetque precantia vota,
Ac silicem inscriptum faustis pro more sequetur
Ominibus, stabilemque petet per sæcula sedem.
Sed cum delubri se jam fastigia cœlo
Extulerint, et digna Deo domus auspice stabit,
Quid memorem rursus longo celebrata parata
Prima loci auspicia, et solemnes ordine ritus,
Jejunasque preces, olei, et libamina sacri,
Et super aurato lucentes stipite ceras,
Inspersosque solo cineres, inscriptaque signa,
Præsul ubi arcanas voces, tacitosque precatus
Fundit humi incumbens, ac verba potentia dicit?
Idem corporibus terram designat humandis,
Constituitque Cruces, triplicemque in vertice figit
Hinc atque inde facem; nebulam fumantis acerræ

Interea, Arabiumque focis adolebit odorem.
At cum templa scelus, sævique licentia ferri
Polluit impulsu tetro, furiisque nefandæ
Tisiphones, cessitque animo reverentia Divum;
Concipit ille preces, offensaque Numina terris
Conciliat, redditque sacræ sua munia sedi,
Atque profanatos delubro instaurat honores.
Nunc aureos calices, et gemmea vasa dicabit
Usum in Sacrorum, et nostris gestamina Mystis :
Et vestes auro rigidas ac linea texta,
Puraque sternendis mantilia devovet aris;
Auratasque cruces, simulacraque sancta Deorum
Spargens rore super : nec non quæ pendula summis
Turribus æra sonant, queis dat Campania nomen,
Nolaque Paulino quondam sub præsule felix :
Telaque in infidos vibranda potentius hostes
Et clypeum et loricam hamis auroque trilicem;
Sicubi vel gentes stimulis cœlestibus actas
Isacidum tractus, Solymamque reposcere bello,
Atque Saracenam Syrio de limite pestem
Exturbare procul pelagi trans æquora suasit
Religionis amor; tunc aurea segmina textu
Quadrifido, insutamque humeros ac pectora circum
Multa crucem precibus, nec non lustralibus undis
Prosequitur, lætosque vovet post bella triumphos,
Elataque manu candentia signa coruscans
Mittit in infidos Superis præeuntibus hostes
Et certam fausto jam concipit omine palmam.
Sed neque, qui superest, pigeat decurrere campum.
En tibi suggestu Præsul sublimis ab alto
Usque recurrentes fastos sacrosque quotannis
Evulgare dies, cœtu auscultante Piorum,
Ingreditur; seu quo Jejunia tempore nobis
Esuriem indicunt, totasque adsistere luces
Impransos, donec pronos in cærula currus
Sol invergit, et emerito nox ingruit orbi;
Seu qua luce redux ad vitæ lumina Christus
Mœrentes socios, orbumque reviset ovile.
Quid cum justa reos damnante Antistite sontes
Pœna premit, clausique gemunt ad limina templi
Mœsta cohors, scelerum dum longa piacula solvunt,
Impositos Cilicum textus, setasque rigentes
Tergemino nexu, et nodosa cannabe cincti;
Dum rursum admissis sacra ad communia Præsul
Defletam exemit perfecto tempore labem
Supplicibus, cunctaque animos a sorde piavit.

PONTIFICALIS

PARS PRIMA.

DE CONFIRMANDIS.

Pontifex infantes, pueros, vel alios sacri baptismatis unda perfusos, confirmare volens, paratus supra rochetum, vel, si sit Regularis, supra superpelliceum, amictu, stola, pluviali albi coloris, et mitra, accedit ad faldistorium ante medium altaris, aut in alio convenienti loco sibi paratum; et in eo sedens, renibus altari, et facie populo versis, baculum Pastoralem in sinistra tenens; populum coram se stantem admonet, quod nullus alius, nisi solus Episcopus, Confirmationis ordinarius minister est.

Nullus confirmatus debet reconfirmari.

Nullus, qui non sit confirmatus, potest esse in confirmatione patrinus, nec pater, aut mater, maritus, aut uxor.

Nullus excommunicatus, interdictus, vel gravioribus facinoribus alligatus, aut christianæ fidei rudimentis non edoctus, ingerat se ad percipiendum hoc Sacramentum, vel ad tenendum confirmandum.

Adulti deberent prius peccata confiteri, et postea confirmari, vel saltem de mortalibus, si in ea inciderint, conterantur.

Hoc Sacramento contrahitur spiritualis cognatio, impediens matrimonium contrahendum, et dirimens jam contractum; quæ cognatio confirmantem, et confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egreditur.

Nullus præsentet nisi unum, aut duos, non plures, nisi aliter necessitas suadeat, arbitrio Episcopi.

Confirmandi deberent esse jejuni.

Confirmato debet ligari frons, et sic manere quousque Chrisma desiccetur, vel extergatur.

Proinde, unusquisque confirmandus portet lineam vittam mundam, cum qua ligetur caput.

Nullus confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam Pontifex post omnium confirmationem dabit.

Infantes per patrinos ante Pontificem confirmare volentem teneantur in brachiis dextris. Adulti vero, seu alii majores ponant pedem suum super pedem dextrum patrini sui. Et ideo, neque masculi feminis patrini, neque feminæ masculis matrinæ esse deberent.

Quibus per ordinem ante Pontificem dispositis, Pontifex sedens lavat manus, deinde deposita mitra surgit, et stans versa facie ad confirmandos, junctis ante pectus manibus, confirmandis genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit :

Spíritus sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis. ℟. Amen.

Deinde signans se manu dextra a fronte ad pectus signo crucis, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Tunc extensis versus confirmandos manibus, dicit

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spíritu sancto ; quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum, emítte in eos septifórmem Spíritum tuum sanctum paráclitum de cœlis. ℟. Amen.

Spíritum sapiéntiæ, et intelléctus. ℟. Amen.
Spíritum consílii, et fortitúdinis. ℟. Amen.
Spíritum sciéntiæ, et pietátis. ℟. Amen.

Adímple eos Spíritu timóris tui, et consígna eos signo cru ✠ cis Christi, in vitam propitiátus ætérnam. Per cúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pontifex sedens super faldistorium præfectum, vel etiam, si multitudo confirmandorum id exegerit, dispositis illis per ordinem super gradus presbyterii, vel alibi, Pontifex stans cum mitra, illos confirmat per ordinem genuflexos, et uno ordine confirmato, illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Et Pontifex inquirit sigillatim de

nomine cujuslibet confirmandi, sibi per patrinum, vel matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dextræ manus Chrismate intincta, dicit :

N. Signo te signo cru ✠ cis : quod dum dicit, producit pollice signum crucis in frontem illius ; deinde prosequitur :

Et confírmo te Chrísmate salútis. In nómine Pa- ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Deinde leviter eum in maxilla cædit, dicens : Pax tecum.

Omnibus confirmatis, Pontifex tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim. Deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam sacrarii. Interim dum lavat manus, cantatur sequens Antiphona, vel legitur a ministris, quod etiam in similibus servari debet.

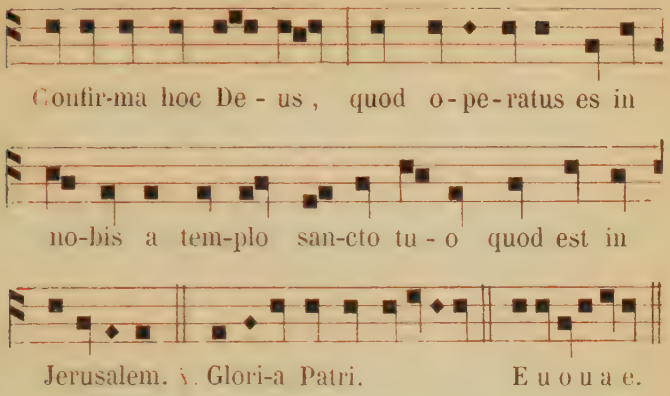

℟. Sicut erat , etc. Deinde repetitur Antiphona. Confirma hoc Deus. Qua repetita , Pontifex deposita mitra surgit , et stans versus ad altare , junctis ante pectus manibus , dicit :

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. **Et salutáre tuum da nobis.**
℣ Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Deinde junctis adhuc ante pectus manibus , et omnibus confirmatis devote genua flectentibus , dicit

OREMUS.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum , et per eos , eorúmque successóres , cæteris fidélibus tradéndum esse voluísti : réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum ; et præsta , ut eórum corda , quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus , et signo sanctæ Crucis signávimus , idem Spíritus

sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ digná-nter inhabitándo perficiat. Qui cum Patre, et eódem Spíritu sancto vivis, et regnas Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicit :

Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens se ad confirmatos, faciens super eos signum crucis, dicit :

Bene ✠ dicat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. ℟. Amen.

Expedita itaque Confirmatione, Pontifex sedens, accepta mitra, patrinis et matrinis annuntiat, quod instruant filios suos bonis moribus, quod fugiant mala, et faciant bona, et doceant eos Credo in Deum, et Pater noster, et Ave Maria, quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter quocumque die, hora et loco, ex causa ad arbitrium Episcopi.

DE ORDINIBUS CONFERENDIS.

Quando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur. Episcopus autem Sacerdotibus, et aliis prudentibus viris, peritis divinæ legis, ac in ecclesiasticis functionibus exercitatis, sibi adscitis, ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam et fidem diligenter investiget, et examinet.

Nullus ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus ante vigesimum quintum ætatis suæ annum promoveatur. Sciant tamen Episcopi non singulos, in ea ætate constitutos, debere ad hos Ordines assumi

sed dignos duntaxat et quorum probata vita senectus sit. Regulares quoque, nec in minori ætate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur.

Prima Tonsura non initientur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint, et fidei rudimenta edocti non fuerint; quique legere, et scribere nesciant, et de quibus probabilis conjecturâ non sit, eos non secularis judicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, **hoc vitæ genus elegisse.**

Ad minores Ordines promovendi bonum a Parocho, et a magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi vero, qui ad singulos majores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoveri, publice in Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus et vita a fide dignis diligenter inquirat, et litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quamprimum transmittat.

Minores Ordines iis, qui saltem Latinam linguam intelligant, per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo magis expedire videretur, conferantur; ut eo accuratius, quantum sit hujus disciplinæ pondus, possint edoceri, ac in unoquoque munere, juxta præscriptam Episcopi, se exerceant, idque in ea, cui adscripti erunt, Ecclesia (nisi forte ex causa studiorum absint); atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis cum ætate vitæ meritum, et doctrina major accrescat. Quod et bonorum morum exemplum, et assiduum in Ecclesia ministerium, atque major erga Presbyteros, et superiores Ordines reverentia, et crebrior, quam antea, Corporis Christi Communio maxime comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, et sacratissima mysteria sit ingressus, nemo iis initietur, quem non scientiæ spes majoribus Ordinibus dignum ostendat. Hi vero

non nisi post annum a susceptione postremi gradus minorum Ordinum, ad sacros Ordines promoveantur: nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas, judicio Episcopi, aliud exposcat.

Subdiaconi, et Diaconi ordinentur, habentes bonum testimonium, et in minoribus Ordinibus jam probati, ac litteris, et iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, instructi. Qui sperent, Deo auctore, se continere posse: Ecclesiis, quibus adscribentur, inserviant: sciantque maxime decere, si saltem diebus Dominicis, et solemnibus, cum altari ministraverint, sacram Communionem perceperint. Promoti ad sacrum Subdiaconatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorem gradum nisi aliud Episcopo videatur ascendere non permittantur. Duo sacri Ordines non eodem die, etiam Regularibus, conferantur.

Qui pie, et fideliter in ministeriis anteactis se gesserint, et ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium: et hi sint, qui non modo in Diaconatu, ad minus annum integrum, nisi, ob Ecclesiæ utilitatem, ac necessitatem, aliud Episcopo videretur, ministraverint; sed etiam ad populum docendum ea, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta, diligenti examine præcedente, idonei comprobentur; atque ita pietate, et castis moribus conspicui, ut præclarum bonorum operum exemplum, et vitæ monita ab eis possint expectari.

Illegitimi sine dispensatione Apostolica, ad sacros Ordines promoveri non possunt, ad minores tamen possunt ex dispensatione sui Episcopi ordinarii: neque etiam furiosi, amentes, servi, homicidæ, irregulares, insigni corporis vitio deformes, aut manci ordinari possunt.

Examinentur de Ordine, in quo sunt constituti, et quando, et a quo illum receperunt.

Clericus sæcularis, quamvis alias sit idoneus moribus,

scientia, et ætate, ad sacros Ordines non promoveatur, nisi prius legitime constet eum, beneficium ecclesiasticum, quod sibi ad victum honeste sufficiat, pacifice possidere. Id vero beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito quod aliunde vivere commode possit, et aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium vero, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem vere ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint : atque illa deinceps sine licentia Episcopi alienari, aut extingui, vel remitti nullatenus possint, donec beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant, unde vivere possint.

Advertat diligenter Pontifex, cum Ordines confert, ne in expressione formarum, vel collatione instrumentorum ipsorum Ordinum deficiat ; frequenter Pontificale respiciat, et mature procedat. Moneat ordinandos, quod instrumenta, in quorum traditione character imprimitur, tangant. Secretas morose dicat, ut ordinati ad Sacerdotium possint illas cum eo dicere : debent enim ex consuetudine concelebrare, et etiam verba consecrationis proferre.

Tempora ordinationum sunt : Sabbata in omnibus quatuor temporibus, Sabbatum ante Dominicam de Passione, et Sabbatum sanctum.

Clericatus, seu prima Tonsura, quocumque die, hora, et loco conferri potest.

Minores vero Ordines possunt dari singulis Dominicis, et festivis diebus duplicibus ex præcepto, ubicumque, in mane tamen.

Ordinandi omnes debent in Ecclesia se præsentare, cum tonsura, habitu, et paramentis Ordini suo con-

venientibus, et candelis in manu accensis. Et cum a notario Episcopi nominati fuerint, respondeant, **Adsum**, et accedant ad locum ordinationis, secundum ordinem descriptionis.

Advertat quoque Pontifex, quod si unus tantum sit per eum ad quemcumque Ordinem promovendus, illum admoneat, et alloquatur, non in plurali, ut textus dicit, sed in singulari.

In Sabbatis quatuor Temporum, in quibus fiunt ordinationes generales. Tonsurae fieri debent post **Kyrie eléison**. Deinde, dicta prima Lectione, ordinantur Ostiarii. Post secundam Lectionem, Lectores. Post tertiam, Exorcistae. Post quartam, Acolythi. Post quintam, Subdiaconi. Finita Epistola, Diaconi. Et demum ante ultimum versum Tractus, vel infra Octavam Pentecostes, ante ultimum versum Sequentiae, ordinantur **Presbyteri.**

Si ordinationes fiant in Sabbato ante Dominicam de Passione, quia unica tantum dicitur Lectio, Tonsurae debent fieri immediate post Introitum. Omnes minores Ordines post **Kyrie eléison** Subdiaconi immediate post Collectam. Diaconi post Epistolam. Presbyteri ante ultimum versum Tractus.

Idem servetur, quandocumque dantur Ordines sacri extra tempora, ex dispensatione Apostolica. Quod si fiat inter Pascha et Pentecosten, Presbyteri ordinantur ante ultimum ℣. Si inter Pentecosten et Septuagesimam, ordinantur ante ℣. **Allelúia**. Et antequam ad collationem Ordinum procedatur, legitur mandatum Apostolicum, sive supplicatio; cujus vigore Pontifici facultas conceditur ordinandi; quibus lectis, dicit Pontifex, **Deo grátias**, et ad ordinationem procedit.

Si vero Sabbato sancto ordinationes fiant, Officium incipitur a prima prophetia, et continuatur, prout in Ordinario, usque ad Litanias inclusive, in quibus dicto, **Ut ómnibus fidélibus**, etc. surgit ab accubitu

Pontifex, et conversus ad ordinandos, eos benedicit, prout post Litanias infra ponitur. Deinde perficiuntur Litaniæ. et Pontifex facit Confessionem, et dicto Kyrie eléison, pro Missa, ordinat ad primam Tonsuram. Tum dicit, Glória in excélsis Deo, etc. quo dicto, ordinat ad quatuor minores Ordines. Deinde dicit Orationem ordinariam, cum alia pro ordinandis, quibus dictis, ordinat ad Subdiaconatum. Tum dicitur Epistola, et ea dicta, ordinat Diaconos. Dicitur deinde Allelúia, cum suo Versu, et prima pars Tractus, quibus dictis, ordinat Presbyteros, post quorum ordinationem dicitur Versus, Tractus, Evangelium, et alia, prout in Ordinario.

Quando autem Pontifex extra Missarum solemnia est promoturus aliquos ad primam Tonsuram, vel ad quatuor minores Ordines, sufficit quod habeat stolam supra rochetum, vel supra superpelliceum (si sit Regularis) et mitram simplicem. Cum autem est celebraturus pro sacris Ordinibus conferendis, habere debet sandalia, et omnia paramenta Pontificalia, et dicere Psalmum, Quam dilécta, etc.

Ordinationes sacrorum Ordinum, statutis a jure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia, vocatis, præsentibusque ad id Ecclesiæ Canonicis, publice celebrentur: si autem in alio diœcesis loco præsente Clero loci, digniori, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur.

Cum igitur ordinationes faciendæ sunt, per Sacristam, seu alium, ad quem spectat, præparantur omnia, quæ necessaria sunt pro Missa Pontificali. Et demum, cum tempus ordinationis instat, hora competenti, Pontifex cappa magna indutus, Capellano illam post eum deferente, venit ad Ecclesiam, ubi ordinationes fieri debent, et accedens ante altare, genuflexus ibidem aliquandiu orat. Deinde vadit ad sedem, ubi paramenta capere consuevit, vel, si non sit in Ecclesia sua, ad faldi-

storium, ad cornu Epistolæ sibi paratum, ubi sedens accipit omnia paramenta Pontificalia coloris tempori convenientis, et mitram simplicem, dicens Psalmum. **Quam dilécta, etc.**

Pontifex sic paratus, baculum Pastoralem in sinistra tenens, accedit ad gradus altaris, ubi depositis baculo et mitra, facta altari reverentia cum profunda capitis inclinatione, facit cum ministris Confessionem. Interim cantatur a choro Introitus, et Kyrie eléison. Finita Confessione, Pontifex ascendit ad altare, illud in medio osculatur, et textum Evangelii ad sinistram; incensat altare more solito, resumit mitram, et revertitur ad sedem, seu ad faldistorium, ad cornu Epistolæ, ubi, deposita mitra, et versa facie ad altare, oblato sibi per ministrum libro, ex eo legit Introitum, et Kyrie eléison: quibus dictis, sedet cum mitra, donec perficiatur a choro ultimum Kyrie eléison. Quo finito, surgit Pontifex, et cum mitra ad faldistorium, ante medium altaris sibi præparatum accedit, et in illo sedet, tenibus altari versis. Tum Archidiaconus vocat omnes ordinandos, dicens: Accédant omnes, qui ordinándi sunt.

Quibus ante altare coram Pontifice genuflexis, et in modum coronæ dispositis, Archidiaconus publice interrogat omnes, si sint aliqui, qui forte non sint confirmati; quia non debent ad ordinationem accedere, nisi prius confirmentur. Et, si aliqui confirmandi erunt, tunc depositis Pontifex annulis, et chirothecis, lavat manus, reassumit annulos, et confirmat, prout habetur supra folio primo; vel si non erunt aliqui confirmandi, palam interdicit per unum ex suis, sub his verbis:

REVERENDISSIMUS in Christo pater, et dóminus, dóminus N. Dei, et Apostólicæ sedis grátia Epíscopus N. sub excommunicatiónis pœna præcipit, et mandat ómnibus, et síngulis, pro suscipiéndis Ordínibus hic præséntibus, ne quis forsan eórum irreguláris, aut

álias a jure, vel ab hómine excommunicátus, interdíctus, suspénsus, spúrius, infámis, aut álias a jure prohíbitus, sive ex aliéna diœcési oriúndus, sine licéntia sui Epíscopi, aut non descríptus, examinátus, approbátus, et nominátus, ullo pacto áudeat ad suscipiéndos Ordines accédere. Et quod nullus ex ordinátis discédat, nisi Missa finita, et benedictióne Pontificis accépta.

Demum ad ordinationem procedat.

DE CLERICO FACIENDO.

Clericus fieri potest etiam extra Missarum solemnia quocumque die, hora, et loco.

Pro Clericis ordinandis, parentur forfices pro incidendis capillis, et bacile pro illis imponendis. Et quilibet ordinandorum habere debet suum superpelliceum super brachium sinistrum, et candelam in manu dextra. Et vocantur omnes tonsurandi nominatim, et sigillatim per notarium, et quilibet respondet, Adsum.

Quibus ante altare coram Pontifice in faldistório cum mitra sedente genuflexis, Pontifex surgit cum mitra, et dicit:

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.

Oremus, fratres charíssimi, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro his fámulis suis, qui ad deponéndum comas cápitum suórum pro ejus amóre festínant, ut donet eis Spíritum sanctum, qui hábitum religiónis in eis in perpétuum consérvet, et a mundi impedi-

ménto, ac sæculári desidério corda eórum deféndat; ut, sicut immutántur in vúltibus, ita dextra manus ejus virtútis tríbuat eis increménta, et ab omni cæcitáte spirituáli et humána óculos eórum apériat, et lumen eis ætérnæ grátiæ concédat. Qui vivit, et regnat cum Deo Patre in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Post hæc, sedente Pontifice, schola inchoat et prosequitur Antiphonam, et Psalmum.

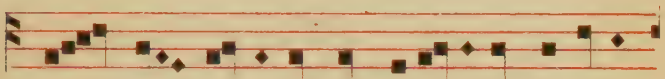

Tu es Do-mi-ne qui re-sti-tu-es hæ-re di-

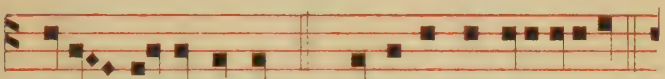

ta-tem me-am mi-hi. Ps. Conserva me. . . . . .

E u o u a e.

Psalmus 15.

Conserva me, Dómine, quóniam sperávi in te : * dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus : * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Repetitur tota Antiphona. Tu es Dómine.

Incepto Psalmo, Pontifex cum forficibus incidit unicuique extremitates capillorum in quatuor locis, videlicet, in fronte, in occipitio, et ad utramque aurem, deinde in medio capitis aliquot crines capillorum et in bacile deponit, et quilibet, cum tonde-tur, dicit :

Dominus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Omnibus tonsis, mitra deposita, surgit Pontifex, et stans versus ad illos, dicit :

OREMUS.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus, ut hi fámuli tui, quorum hódie comas cápitum pro amóre divíno deposúimus, in tua dilectióne perpétuo máneant; et eos sine mácula in sempitérnum custódias. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc schola inchoat, et prosequitur Antiphonam sequentem. Qua incepta, Pontifex sedet cum mitra.

Antiphona.

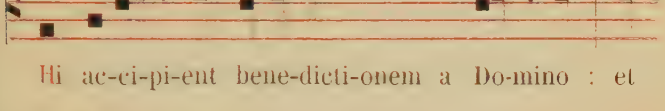

Hi ac-ci-pi-ent bene-dicti-onem a Do-mino : et

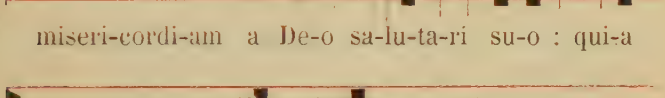

miseri-cordi-am a De-o sa-lu-ta-ri su-o : qui-a

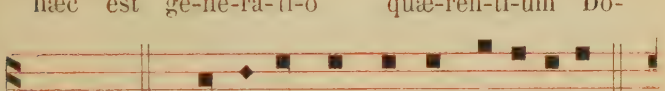

hæc est ge-ne-ra-ti-o quæ-ren-ti-um Do-

minum. Ps. Do-mi-ni est ter-ra. . . . .

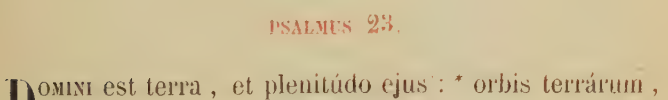

E u o u a e.

PSALMUS 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini; * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, et mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum: * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit rex glóriæ.
Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper: * et in sæcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona Hi accípient benedictiónem, etc.

Qua finita, surgit sine mitra Pontifex, et ad altare conversus, dicit: Orémus.

Et ministri dicunt: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et mox ad tonsos genuflexos versus Pontifex, dicit

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et hos fámulos tuos bene ✠ dícere dignáre, quibus in tuo sancto nómine hábitum sacræ religiónis impónimus; ut, te largiénte, et devóti in Ecclésia tua persístere, et vitam percípere mereántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex sedet cum mitra, et accipiens in manum superpelliceum, dicit singulis :

Indúat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia, et sanctitáte veritátis.

Et mox imponit illud cuilibet, repetendo, Induant te, etc. immittens usque ad scapulas, et immediate trahens, si unum tantum sit superpelliceum; sicque facit usque ad ultimum, qui eo totaliter induitur; si vero quisque suum superpelliceum habeat, singuli totaliter induuntur. Quo expedito, sine mitra surgit Pontifex, et versus ad illos dicit :

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, propitiáre peccátis nostris, et ab omni servitúte sæculáris hábitus hos fámulos tuos emúnda; ut dum ignomíniam sæculáris hábitus depónunt, tua semper in ævum grátia perfruántur: ut, sicut similitúdinem corónæ tuæ eos gestáre fácimus in capítibus, sic tua virtúte hereditátem súbsequi mereántur ætérnam in córdibus. Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivis, et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde sedet cum mitra Pontifex, et alloquitur eos sub his verbis:

Filii charíssimi, animadvértere debétis, quod hódie de foro Ecclésiæ facti estis, et privilégia clericália sortíti estis; cavéte ígitur, ne propter culpas vestras illa perdátis; et hábitu honésto, bonísque móribus, atque opéribus Deo placére studeátis. Quod ipse vobis concédat per Spíritum sanctum suum. ℟. Amen.

Tum, suggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca sua.

DE MINORIBUS ORDINIBUS

Quatuor minores Ordines dari possunt extra Missarum solemnia, diebus Dominicis, et Festivis duplicibus ex præcepto, sed in mane tantum.

Ordinandi omnes ad quatuor minores Ordines esse debent superpelliceis induti, cum candela in manu dextera.

DE ORDINATIONE OSTIARIORUM.

Ipso Ostiariis ordinandis parentur claves Ecclesiæ Pontifex, Clericis initiatis, surgit et cum mitra ad sedem, seu ad faldistorium, in cornu Epistolæ, revertitur; ubi deposita mitra, et ad altare conversus, oblato sibi libro, cantat primam Collectam, deinde sedet, reassumit mitram, et cantatur prima Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus finitis, surgit Pontifex, et cum mitra ad faldistorium ante medium altaris sibi præparatum proficiscitur, et in illo sedet versus altari. Archidiaconus vocat ordinandos, dicens:

Accédant qui ordinándi sunt ad officium Ostiariórum.

Et mox notarius singulos nominatim vocat, et quilibet respondet: Adsum.

Omnibus in superpelliceis cum candelis in manibus coram Pontifice genuflexis, Pontifex admonet illos, dicens:

Suscepturi, fílii charíssimi, officium Ostiariórum, vidéte, quæ in domo Dei ágere debeátis. Ostiárium opórtet percútere cymbalum, et campánam; aperíre Ecclésiam, et sacrárium; et librum aperíre ei, qui prædicat. Providéte ígitur, ne per negligéntiam vestram, illárum rerum, quæ intra Ecclésiam sunt, áliquid depéreat; certísque horis domum Dei aperiátis fidélibus; et semper claudátis infidélibus. Studéte étiam, ut, sicut materiálibus clávibus Ecclésiam visíbilem aperítis, et cláuditis, sic et invisíbilem Dei domum, corda scílicet fidélium, dictis, et exémplis vestris claudátis diábolo, et aperiátis Deo; ut divína verba, quæ audíerint, corde retíneant, et ópere cómpleant, quod in vobis Dóminus perfíciat per misericórdiam suam.

Hæc admonitiones non fiunt Cardinalibus, neque electis Episcopis.

Deinde Pontifex accipit, et tradit omnibus claves Ecclesiæ, quas successive manu dextera singuli tangant, Pontifice dicente :

Sic ágite, quasi redditúri Deo ratiónem pro iis rebus, quæ his clávibus recludúntur.

Post hæc Archidiaconus, sive alius Archidiaconi vicem fungens, ducit eos ad ostium Ecclesiæ, et facit illos claudere, et aperire; tradit etiam eis funem campanarum, faciens eos campanas pulsare; deinde illos reducit ad Pontificem; quibus coram Pontifice genua flectentibus, stans cum mitra Pontifex versus ad ipsos ordinatos, dicit :

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, supplíciter deprecémur, ut hos fámulos suos bene ✠-

dícere dignétur, quos in officium Ostiariórum elígere dignátus est; ut sit eis fidelíssima cura in domo Dei, diébus, ac nóctibus, ad distinctiónem certárum horárum, ad invocándum nomen Dómini, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum, mitra deposita, stans Pontifex, et conversus ad altare, dicit: Orémus:

Et ministri subjungunt: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et statim versus ad illos genuflexos, stans sine mitra, dicit:

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos in officium Ostiariórum, ut inter janitóres Ecclésiæ tuo páreant obséquio, et inter eléctos tuos, partem tuæ mereántur habére mercédis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc ordinati, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

DE ORDINATIONE LECTORUM.

Pro Lectoribus ordinandis paretur liber Lectionum.

Ostiarius ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ. Interim cantatur primum Graduale, vel primum Allelúia, si sit infra Octavam Pentecostes; et Pontifex sedens cum mitra, oblato sibi

libro, et candela, legit dictum Graduale, vel Allelúia. Quibus dictis, surgit, deposita mitra, et versus ad altare cantat secundam Collectam. Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur secunda Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldistorium ante medium altaris positum, ubi sedet cum mitra, et Lectores vocantur per Archidiaconum, hoc modo:

Accédant qui ordinándi sunt ad officium Lectórum.

Et mox nominantur per notarium, ut supra dictum est. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

Electi fílii charíssimi, ut sitis Lectóres in domo Dei nostri, officium vestrum agnóscite, et impléte. Potens est enim Deus, ut áugeat vobis grátiam perfectiónis ætérnæ. Lectórem síquidem opórtet légere ea quæ vel ei qui prædicat; et lectiónes cantáre; et benedícere panem, et omnes fructus novos. Studéte ígitur verba Dei, vidélicet Lectiónes sacras, distincte et apérte, ad intelligéntiam, et ædificatiónem fidélium absque omni mendácio falsitátis proférre; ne véritas divinárum Lectiónum incúria vestra ad instructiónem audiéntium corrumpátur. Quod autem ore légitis, corde credátis, atque ópere compleátis; quátenus auditóres vestros, verbo páriter et exémplo vestro, docére possítis. Ideóque, dum légitis, in alto loco Ecclésiæ stetis, ut ab ómnibus audiámini, et videámini figurántes positióne corporáli, vos in alto virtútum gradu debére conversári; quátenus cunctis, a quibus audímini, et vidémini, cœléstis vitæ formam præbeátis; quod in vobis Deus ímpleat per grátiam suam.

Deinde Pontifex accipit, et tradit omnibus codicem, de quo lecturi sunt, quem manu dextera tangunt, dicens:

ACCIPITE, et estóte verbi Dei relatóres, habitúri, si fidéliter, et utíliter implevéritis offícium vestrum, partem cum iis, qui verbum Dei bene administravérunt ab inítio.

Quibus expeditis, et illis genuflexis, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit :

OREMUS, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos in Ordinem Lectórum dignátur assúmere, bene ✠ dictiónem suam cleménter effúndat, quátenus distincte legant, quæ in Ecclésia Dei legénda sunt, et éadem opéribus impleant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium suum, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, mitra deposita, stans conversus ad altare, dicit : Orémus.

Et ministri subjungunt : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Deinde conversus ad ordinatos genuflexos, dicit, sine mitra :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos in officium Lectórum, ut assiduitáte lectiónum instrúcti sint, atque ordináti; et agénda dicant, et dicta ópere impleant, ut in utróque sanctæ Ecclésiæ exémplo sanctitátis suæ cónsulant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea, suggerente Archidiacono, redeunt ordinati ad loca sua.

DE ORDINATIONE EXORCISTARUM.

Pro Exorcístis ordinandis paretur liber exorcismorum cujus loco dari potest Pontificale, vel Missale.

Lectóribus ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit secundum Graduale, vel secundum Allelúia, si sit infra Octavam Pentecostes. Interim cantatur a choro ipsum Graduale, vel Allelúia. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat tertiam Collectam. Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur tertia Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, revertitur ad faldistorium ante altare, et sedet cum mitra. Exorcistæ vero vocantur per Archidiaconum modo consueto, dicendo:

Accédant, qui ordinándi sunt ad officium Exorcistárum.

Et ipsi singulatim nominantur per notarium, ut prius

dictum est. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens :

ORDINANDI, fílii charíssimi, in offícium Exorcistárum, debétis nóscere quid suscípitis. Exorcístam étenim opórtet abjícere dæmones ; et dícere pópulo, ut, qui non commúnicat, det locum ; et aquam in ministério fúndere. Accípitis ítaque potestátem imponéndi manum super energúmenos, et per impositiónem mánuum vestrárum, grátia Spíritus sancti, et verbis exorcísmi pelluntur spíritus immúndi a corpóribus obséssis. Studéte ígitur, ut, sicut a corpóribus aliórum dæmones expéllitis, ita a méntibus, et corpóribus vestris omnem immunditiam, et nequitiam ejiciátis ; ne illis succumbátis, quos ab áliis, vestro ministério, effugátis. Díscite per offícium vestrum vítiis imperáre ; ne in móribus vestris áliquid sui juris inimícus váleat vindicáre. Tunc étenim recte in áliis dæmónibus imperábitis, cum prius in vobis eórum multímodam nequitiam superátis. Quod vobis Dóminus ágere concédat per Spíritum suum sanctum.

Post hæc Pontifex accipit, et tradit omnibus librum.

in quo scripti sunt exorcismi, cujus loco tradi potest Pontificale, vel Missale, quem manu dextera tangunt Pontifice dicente :

ACCIPITE, et commendáte memóriæ, et habéte potestátem imponéndi manus super energúmenos, sive baptizátos, sive catechúmenos.

Postea vero, omnibus devote genuflexis Pontifex cum mitra stans, dicit :

DEUM Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, súpplices deprecémur, ut hos fámulos suos bene ✠dícere dignétur in officium Exorcistárum ; ut sint spirituáles imperatóres, ad abjiciéndos dæmones de corpóribus obséssis, cum omni nequítia eórum multifórmi. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum conversus ad altare, deposita mitra dicit Orémus.

Et ministri subjungunt : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et mox conversus ad ordinatos genuflexos, dicit :

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠dícere dignáre hos fámulos tuos in officium Exorcistárum ; ut per impositiónem mánuum, et oris officium, potestátem, et impérium hábeant spíritus immúndos coercéndi ; ut probábiles sint médici Ecclésiæ tuæ, grátia curatiónum virtutéque cœlésti confirmáti. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc, suggerente Archidiacono redeunt ad loca sua.

DE ORDINATIONE ACOLYTHORUM.

Pro Acolythis ordinandis parentur candelabrum cum cereo extincto, et urceolus vacuus pro vino, pro Sacramento.

Exorcistis ordinatis, Pontifex, reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit tertium Graduale, vel tertium Alleluia, si sit infra Octavam Pentecostes. Interim a choro cantatur ipsum Graduale, vel Allelúia. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat quartam Collectam. Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur quarta Lectio. Interim accédunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldistorium, ante altare, ubi sedet cum mitra. Acolythi vero vocantur per Archidiaconum.

Accédant qui ordinándi sunt ad officium Acolythórum.

Et mox nominantur per notarium, ut supra. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens :

Suscepturi, fílii charíssimi, officium Acolythórum, pensáte quod suscípitis. Acólythum étenim opórtet ceroferárium ferre ; luminária Ecclésiæ accéndere ; vinum, et aquam ad Eucharistíam ministráre. Studéte igitur suscéptum officium digne implére. Non enim Deo placére potéritis, si lucem Deo mánibus præferéntes, opéribus tenebrárum inserviátis, et per hoc áliis exémpla perfídiæ præbeátis. Sed sicut Véritas dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus ; ut vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis

est. Et sicut Apóstolus Paulus ait : In médio natiónis pravæ et pervérsæ, lucéte sicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes. Sint ergo lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, ut fílii lucis sitis. Abjiciátis ópera tenebrárum, et induámini arma lucis. Erátis enim aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte. Quæ sit vero ista lux, quam tantópere incúlcat Apóstolus ipse demónstrat subdens, Fructus enim lucis est, in omni bonitáte, et justítia, et veritáte. Estóte ígitur solliciti, in omni justítia, bonitáte et veritáte, ut vos, et álios, et Dei Ecclésiam illuminétis. Tunc étenim in Dei sacrifício digne vinum suggerétis, et aquam, si vos ipsi Deo sacrifícium, per castam vitam, et bona ópera, oblláti fuéritis. Quod vobis Dóminus concédat per misericórdiam suam.

Post hæc Pontifex accipit, et tradit omnibus candelabrum cum candela extincta, quod successive manu dextera singuli tangant, Pontifice dicente :

ACCIPITE ceroferárium, cum céreo, et sciátis vos ad accendénda Ecclésiæ luminária mancipári, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Tunc accipit, et tradit eis urceolum vacuum, quem similiter tangere debent, dicens communiter omnibus

ACCIPITE urcéolum, ad suggeréndum vinum, et aquam in Eucharistiam sánguinis Christi, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Postea, eis genuflexis permanentibus, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit :

DEUM Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, supplíciter deprecémur, ut hos fámulos suos bene✠dícere dignétur in órdine Acolythórum ; quátenus lumen visíbile mánibus præferéntes, lumen quoque spirituále móribus præbeant : adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex ad altare se convertens, deposita mitra, et stans dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et mox Pontifex conversus ad eos genuflexos dicit :

DOMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui per Jesum Christum, Fílium tuum Dóminum nostrum, et Apóstolos ejus in hunc mundum lumen claritátis tuæ misísti, quique ut mortis nostræ antíquum aboléres chirógraphum, gloriosíssimæ illum crucis vexíllo affígi, ac sánguinem, et aquam ex látere illius pro salúte géneris humáni efflúere voluísti, bene✠dícere dignáre hos fámulos tuos in offícium Acolythórum, ut ad accendéndum lumen Ecclésiæ tuæ, et ad suggeréndum vinum, et aquam ad conficiéndum sánguinem Christi Fílii tui in offerénda Eucharistía, sanctis altáribus tuis fidéliter subminístrent. Accénde,

Dómine, mentes eórum, et corda, ad amórem grátiæ tuæ, ut illumináti vultu splendóris tui, fidéliter tibi in sancta Ecclésia desérviant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ad Moysen, et Aaron locútus es, ut accenderéntur lucérnæ in tabernáculo testimónii, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos; ut sint Acólythi in Ecclésia tua. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, fons lucis, et orígo bonitátis, qui per Jesum Christum Fílium tuum, lumen verum, mundum illuminásti, ejúsque passiónis mystério redemísti, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos, quos in officium Acolythórum consecrámus, poscéntes cleméntiam tuam, ut eórum mentes et lúmine sciéntiæ illústres, et pietátis tuæ rore írriges; ut ita accéptum ministérium, te auxiliánte, péragant, quáliter ad ætérnam remuneratiónem pervenire mereántur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc, suggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca sua.

DE SACRIS ORDINIBUS IN GENERE.

Sacri, et majores Ordines sunt, Subdiaconatus, Diaconatus, et Presbyteratus, ad quos ordinati omnes debent communicare; ideo parantur pro eorum numero, hostiæ parvæ consecrandæ.

DE ORDINATIONE SUBDIACONI.

Pro ordinatione Subdiaconorum parantur Calix vacuus cum Patena superposita, Urceoli cum manutergio, et liber Epistolarum.

Ordinatis, Pontifex reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, et candela, legit quartum Graduale, vel quartum Allelúia, si sit infra Octavam Pentecostes; interim a choro cantatur ipsum Graduale, vel Allelúia. Quo finito, surgit Pontifex, deposita mitra, et versus ad altare cantat quintam Collectam.

Tum sedet, reassumpta mitra, et cantatur quinta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad sedem suam, ante medium altaris; et Archidiaconus versus ad ordinandos, dicit:

Accédant qui ordinándi sunt Subdiáconi.

Et notarius unumquemque illorum vocat, dicens

N. ad títulum Ecclésiæ N.

N. ad títulum patrimónii sui.

Frater N. proféssus órdinis N. ad títulum paupertátis.

Et sic de aliis : et quilibet vocatus dicit Adsum, et accedit versus Episcopum.

Debet autem quilibet ordinandorum in Subdiaconum indutus esse amictu, non tamen super caput, alba et cingulo, habere manipulum in manu sinistra, tunicellam super brachio sinistro, et candelam in manu dextera.

Omnibus autem in Subdiaconos ordinandis competenti spatio coram Pontifice stantibus, Pontifex cum mitra sedens admonet eos, (nisi omnes sint Religiosi, quia tunc ista admonitio omittitur) dicens :

Filii dilectíssimi, ad sacrum Subdiaconátus Ordinem promovéndi, íterum atque íterum consideráre debétis atténte, quod onus hódie ultro appétitis. Háctenus enim líberi estis, licétque vobis pro arbítrio ad sæculária vota transíre ; quod si hunc Ordinem suscepéritis, ámplius non licébit a propósito resilíre, sed Deo, cui servíre, regnáre est, perpétuo famulári ; et castitátem, illo adjuvánte, serváre oportébit, atque in Ecclésiæ ministério semper esse mancipátos. Proínde, dum tempus est, cogitáte, et, si in sancto propósito perseveráre placet, in nómine Dómini, huc accédite.

Illis tunc accedentibus, et coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus vocat cæteros ordinandos, dicens : Accédant qui ordinándi sunt Diáconi, et Presbyteri.

Quibus accedentibus, Archidiaconus ordinat eos videlicet, Diaconandos paratos amictu, alba, cingulo, et manipulo, stolam in manu sinistra, dalmaticam super brachium sinistrum, et candelam in manu dextera tenentes, contra cornu Epistolæ altaris, faciebus altari versis ; et Presbyterandos paratos amictu, alba, cingulo, manipulo, stola in modum Diaconi, planetam super brachium sinistrum, mappulam albam manu sinistra, et candelam dextera tenentes contra faciem Pontificis, ac medium altaris, faciebus similiter altari versis. Quibus sic ordinatis, Pontifex mitram in capite

tenens procumbit super faldistorium, in superiori gradu, sive plano altaris paratum, et omnes ordinandi in locis super tapetia prosternunt se, ministri vero, et alii adstantes genuflectunt; et schola inchoat Litanias, choro respondente; vel si officium fiat sine cantu, Pontifex dicit, ministris, et Capellanis respondentibus:

KYRIE eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, et Evangelistæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne, et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices, et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi, et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.

Sancta Catharína , ora.
Sancta Anastásia , ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ , oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto , parce nobis Dómine.
Propítius esto , exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto , líbera nos Dómine.
Ab ira tua , líbera nos Dómine.
A subitánea et improvísa morte , líbera nos Dómine.
Ab insídiis diáboli , líbera nos Dómine.
Ab ira, et ódio , et omni mala voluntáte , líbera nos Dómine.
A spíritu fornicatiónis , líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte , líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmótus , líbera nos Dómine.
A peste , fame , et bello , líbera nos Dómine.
A morte perpétua , líbera nos Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ , líbera nos Dómine.
Per advéntum tuum , líbera nos Dómine.
Per nativitátem tuam , líbera nos Dómine.
Per baptísmum , et sanctum jejúnium tuum , líbera nos Dómine.
Per crucem , et passiónem tuam , líbera nos Dómine.
Per mortem , et sépultúram tuam , líbera nos Dómine.
Per sanctam resurrectiónem tuam , líbera nos Dómine.
Per admirábilem ascensiónem tuam , líbera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus sancti paráclíti , líbera nos Dómine.
In die judícii , líbera nos Dómine.
Peccatóres , te rogámus audi nos.
Ut nobis parcas , te rogámus audi nos.
Ut nobis indúlgeas , te rogámus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris , te rogámus audi nos.

Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut Domnum apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut Régibus, et Princípibus christiánis pacem, et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Hic datur benedictio, sanctificatio, et consecratio per Pontificem rebus consecrandis, ut infra in locis propriis dicetur.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe audi nos. Christe exáudi nos.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Postquam autem dictum fuerit in Litaniis :
Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc.
℟. Te rogámus audi nos.
Surgit Pontifex cum mitra ab accubitu, et se ad ordinandos vertens, et baculum Pastoralem in sinistra manu tenens, ordinandis prostratis manentibus, dicit :
Ut hos eléctos bene ✠ dícere dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit :

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Tertio dicit :

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Tum iterum super faldistorium procumbit, schola perficiente Litanias. Ut nos exaudíre dignéris, usque ad finem. Quibus finitis, Pontifex surgens cum mitra, sedet super faldistorium ante medium altaris, et Archidiaconus dicit alta voce :
Recédant in partem, qui ordinándi sunt Diáconi, et Presbyteri.

Quibus ad aliquem locum idoneum, unde Pontificem celebrantem videre possint, transeuntibus, ad ordinationem Subdiaconorum proceditur. Illis itaque coram Pontifice, per ordinem, in modum coronæ, genuflexis, Pontifex admonet eos dicens :

Adepturi, fílii dilectíssimi, officium Subdiaconátus, sédulo atténdite quale ministérium vobis tráditur. Subdiáconum enim opórtet aquam ad ministérium altáris præparáre ; Diácono ministráre ; pallas altáris, et corporália ablúere ; Cálicem, et Paténam in usum sacrificii eídem offérre. Oblatiónes quæ véniunt in altáre, panes

propositiónis vocántur. De ipsis oblatiónibus tantum debet in altáre poni, quantum pópulo possit sufficere, ne áliquid pútridum in sacrário remáneat. Pallæ, quæ sunt in substratório altáris, in álio vase debent lavári, et in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nullum áliud linteámen debet lavári, ípsaque lotiónis aqua in baptistérium debet vergi. Studéte ítaque, ut ista visibília ministéria, quæ díximus, nítide et diligentíssime compléntes, invisibília horum exémplo perficiátis. Altáre quidem sanctæ Ecclésiæ ipse est Christus, teste Joánne, qui in Apocalypsi sua altáre áureum se vidísse pérhibet, stans ante thronum, in quo, et per quem, oblatiónes fidélium Deo Patri consecrántur. Cujus altáris pallæ et corporália sunt membra Christi, scílicet fidéles Dei, quibus Dóminus, quasi vestiméntis pretiósis circúmdatur, ut ait Psalmísta: Dóminus regnávit, decórem indútus est. Beátus quoque Joánnes in Apocalypsi vidit Fílium hóminis præcínctum zona áurea, id est, sanctórum catérva. Si ítaque humána fragilitáte contingat in áliquo fidéles maculári, præbénda est a vobis aqua cœléstis doctrínæ, qua purificáti, ad ornaméntum altáris, et cultum divíni sacrificii rédeant. Estóte ergo tales, qui sacrificiis divínis, et Ecclésiæ Dei, hoc est córpori Christi, digne servíre valeátis, in vera et Cathólica fide fundáti; quóniam, ut ait Apóstolus: Omne quod non est ex fide, peccátum est, schismáticum est, et extra unitátem Ecclésiæ est. Et ídeo, si usque nunc fuístis tardi ad Ecclésiam, ámodo debétis esse assídui. Si usque nunc somnolénti, ámodo vígiles. Si usque nunc ebriósi, ámodo sóbrii. Si usque nunc inhonésti, ámodo casti. Quod ipse vobis præstáre dignétur, qui vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Pontifex accípit, et tradit omnibus Calicem vacuum, cum Patena vacua superposita, quem successive manu dextera singuli tangunt. Pontifice dicente:

VIDETE cujus ministérium vobis tráditur ; ídeo vos admóneo, ut ita vos exhibeátis, ut Deo placére possítis.

Et Archidiaconus accipit, et tradit eis urceolos cum vino, et aqua, ac bacile cum manutergio, quæ omnia similiter tangere debent.

Postea surgit Pontifex, et versus ad populum stans cum mitra, dicit :

OREMUS Deum, ac Dóminum nostrum, fratres charíssimi, ut super hos servos suos, quos ad Subdiaconátus officium vocáre dignátus est, infúndat benedictiónem suam, et grátiam ; ut in conspéctu ejus fidéliter serviéntes, prædestináta Sanctis præmia consequántur, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum deposita mitra, conversus ad altare Pontifex dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et mox Pontifex versus ad ordinandos ordinandos dicit sine mitra :

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignáre hos fámulos tuos, quos ad Subdiaconátus officium elígere dignátus es; ut eos in sacrário tuo sancto strénuos, sollicitósque cœléstis milítiæ instítuas excubitóres, sanctísque altáribus tuis fidéliter subminístrent; et requiéscat super eos Spíritus sapiéntiæ, et intelléctus; Spíritus consílii, et fortitúdinis; Spíritus sciéntiæ et pietátis; et répleas eos Spíritu timóris tui; et eos in ministério divíno confírmes, ut obediéntes facto, ac dicto paréntes, tuam grátiam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex sedens, accepta mitra, amictum, qui ab collo ordinandorum jacet, imponit super caput singulis dicens :

Accípe amictum, per quem designátur castigátio vocis. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Tum immittit manipulum in sinistrum brachium cuilibet, dicens :

Accípe manípulum, per quem designántur fructus bonórum óperum. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Post hæc induit quemlibet tunica, et si tantum unica sit, immittit illam cuilibet solum usque ad scapulas, ac retrahens, postrémum totaliter induit, dicens cuilibet :

Tunica jucunditátis, et induménto lætítiæ índuat te Dóminus. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Postea accipit, et tradit omnibus librum Epistolarum manu dextera ipsorum simul tangentibus, dicens:

Accipite librum Epistolárum, et habéte potestátem legéndi eas in Ecclésia sancta Dei, tam pro vivis, quam pro defúnctis. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Omnibus expeditis, Subdiaconi ab Archidiacono ordinati redeunt ad loca sua; unus tamen de noviter ordinatis, tunica indutus, dicet Epistolam suo tempore.

DE ORDINATIONE DIACONI.

Subdiaconis ordinatis, Pontifex, reassumpta mitra, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, in cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro et candela, legit Hymnum, Benedictus es, vel Allelúia, cum Versu Benedictus es, si sit infra Octavam Pentecostes: interim cantatur a choro dictus Hymnus, vel Allelúia, cum suo Versu ut supra. Quo finito, surgit Pontifex deposita mitra, et versus ad altare, dicit in competenti tono Glória in excélsis Deo, si sit infra Octavam Pentecostes, quod dum a choro perficitur, sedet cum mitra. Quo finito, deposita mitra surgit, et versus ad populum, dicit: Pax vobis, vel Dóminus vobíscum, si Glória in excélsis non sit dicendum, et conversus ad altare cantat orationem Missæ diei, cum oratione pro ordinatis, et ordinandis, sub uno Per Dóminum nostrum, videlicet:

ORATIO.

Exaudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et devóto tibi péctore famulántes perpétua defensióne

custódi ; ut nullis perturbatiónibus impediti, líberam servitútem tuis semper exhibeámus officiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat, etc.

Finita oratione, sedet Pontifex, reassúmpta mitra, et oblato sibi libro et candela, legit Epístolam. Interim per unum ex Subdiaconis noviter ordinatis cantatur Epístola. Qua finita, surgit Pontifex, et accédit ad faldistórium ante altare cum mitra, et ibi sedet. Promovendi vero ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum vocántur, dicendo :

Accédant, qui ordinándi sunt ad Diaconátum.

Et mox singulatim nominantur per notárium, nulla tamen facta mentione de título. Eis igitur amictu, alba, cíngulo, et manípulo paratis, ac stolam in sinístra manu, et candelam in déxtera, ac dalmáticam super brachium sinístrum tenentibus, et in modum corónae coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus offerens illos Pontifici, dicit :

Reverendíssime pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hos præséntes Subdiáconos ad onus Diacónii ordinétis.

Pontifex interrogat, dicens :
Scis illos dignos esse ?

Respondet Archidiaconus :
Quantum humána fragílitas nosse sinit, et scio, et testíficor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Et Pontifex dicit : Deo grátias.

Et ad eorum ordinatiónem procédit. In primis Pontifex cum mitra sedens, clero, et populo annúntiat, dicens :

Auxiliante Dómino Deo, et Salvatóre nostro Jesu Christo, elígimus hos præséntes Subdiáconos in órdinem Diacónii. Si quis habet áliquid contra illos, pro Deo, et propter Deum cum fidúcia éxeat, et dicat; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Et facto silentio, dicit. Populum convertens sermonem suum ad ordinandos, subjungit eos, dicens :

PROVEHENDI, filii dilectíssimi, ad Levíticum órdinem, cogitáte magnópere, ad quantum gradum Ecclésiæ ascénditis. Diáconum enim opórtet ministráre ad altáre, baptizáre, et prædicáre. Sane in véteri lege ex duódecim una Tribus Levi elécta est, quæ speciáli devotióne tabernáculo Dei, ejúsque sacrifíciis, ritu perpétuo deservíret. Tántaque dignitas ipsi concéssa est, quod nullus, nisi ex ejus stirpe, ad divínum illum cultum, atque offícium ministratúrus assúrgeret; ádeo ut, grandi quodam privilégio heredítatis, et Tribus Dómini esse mererétur et dici : quorum hódie, filii dilectíssimi, et nomen et offícium tenétis, quia in ministérium tabernáculi testimónii, id est, Ecclésiæ Dei, eligímini in Levítico offício, quæ semper in procínctu pósita, incessábili pugna contra inimícos dímicat, unde ait Apóstolus : Non est nobis colluctátio advérsus carnem, et sánguinem : sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Quam Ecclésiam Dei, véluti tabernáculum, portáre, et munire debétis ornátu sancto, prædicátu divino, exémplo perfécto. Levi quippe interpretátur ádditus, sive assúmptus. Et vos, filii dilectíssimi, qui ab heredítate patérna nomen accípitis, estóte assúmpti a carnálibus desidériis, a terrénis concupiscéntiis, quæ mílitant advérsus ánimam; estóte nítidi, mundi, puri, casti, sicut decet minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei; ut digne addámini ad númerum ecclesiástici gradus; ut heréditas, et Tribus amábilis Dómini esse mereámini. Et quia comministri, et cooperatóres estis córporis, et sánguinis Dómini, estóte ab omni illécebra carnis aliéni, sicut ait Scriptúra : Mundámini, qui fertis vasa Dómini. Cogitáte beátum Stéphanum, mérito præcípuæ castitátis, ab Apóstolis ad offícium istud eléctum. Curáte, ut quibus Evangélium

ore annuntiátis, vivis opéribus exponátis, ut de vobis dicátur : Beáti pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona. Habéte pedes vestros calceátos Sanctórum exémplis, in præparatióne Evangélii pacis. Quod vobis Dóminus concédat per grátiam suam. ℟. Amen.

Deinde, si non sint ordinati Subdiaconi, ordinandi omnes prosternunt se, ubi genuflectebant, et Pontifice ante faldistorium suum genuflectente, dicuntur Litaniæ, et ordinandi per Pontificem benedicuntur, prout supra pag. 34. in ordinatione Subdiaconi dictum est. Post hæc ordinandis ab accubitu surgentibus, genuflexis tamen manentibus, Pontifex sedens in faldistorio cum mitra, intelligibili voce alloquitur clerum, et populum, dicens :

Commune votum, commúnis orátio prosequátur, ut hi totíus Ecclésiæ prece, qui ad Diaconátus ministérium præparántur, Levíticæ bene ✠ dictiónis órdine claréscant, et spirituáli conversatióne præfulgéntes, grátia sanctificatiónis elúceant ; præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum.

Deinde surgens cum mitra Pontifex, stans versus ad ordinandos dicit, alta voce legendo :

Oremus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos ad offícium Diaconátus dignátur assúmere, benedictiónis suæ grátiam cleménter effúndat, eísque consecratiónis indúltæ propítius dona consérvet, et preces nostras cleménter exáudiat, ut quæ nostro gerénda sunt ministério, suo benígnus prosequátur auxílio ; et, quos sacris mystériis exequéndis pro nostra intelligéntia crédimus offeréndos, sua bene ✠ dictióne sanctíficet, et confírmet. Per unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo, et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus.

Deinde, deposita mitra, extensis manibus ante pectus, dicit :

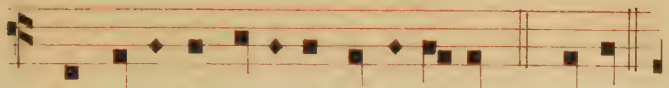
Per o-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. ℟. Amen.

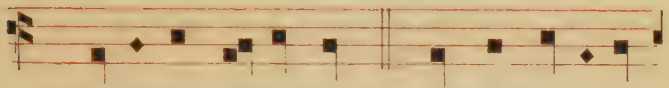
℣. Do-mi-nus vo-bis-cum. ℟. Et cum spi-ri-tu

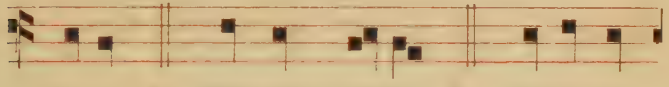
tu-o. ℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-be-mus

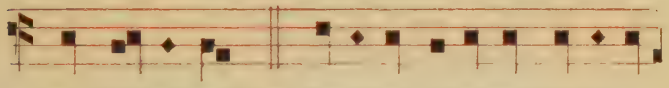
ad Do-mi-num. ℣. Gra-ti-as a-gamus Do-mi-no

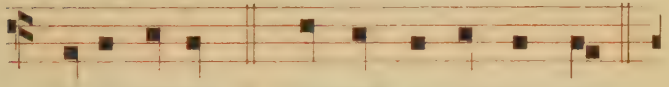
De-o nostro. ℟. Di-gnum et ju-stum est.

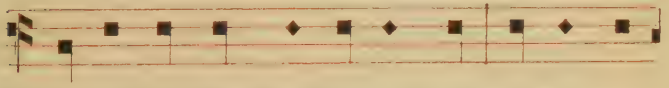
Ve-re di-gnum et justum est, æ-quum et

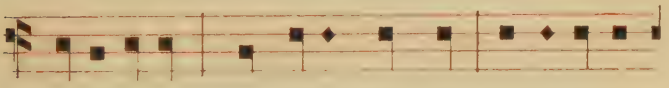
sa-lu-ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que

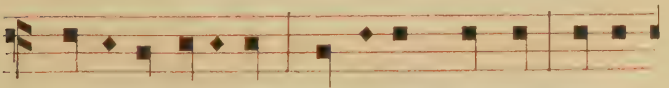
gra-ti-as a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter

omni-po-tens, æ-ter-ne De-us, ho-norum dator,

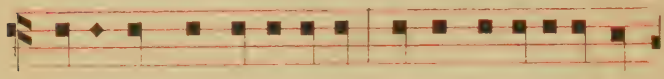

or-di-num-que distributor, at-que of-fi-ci-o-rum

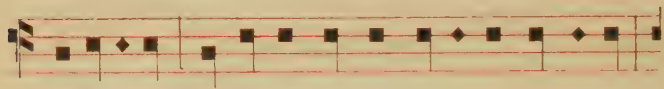

dispositor, qui in te manens in-no-vas o-mni-a,

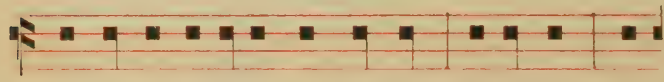

et cun-cta disponis per verbum, vir-tu-tem, sa-

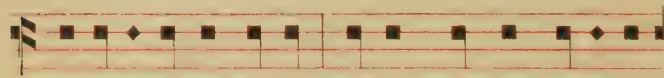

pi-en-ti-am-que tu-am, Je-sum Christum Fi-li-um

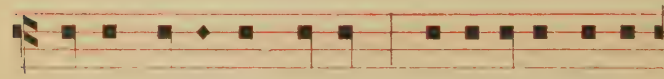

tu-um Do-mi-num nostrum, sem-pi-terna pro-vi-

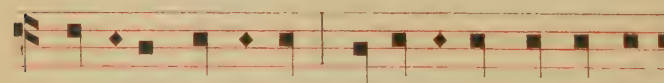

den-ti-a præ-pa-ras, et sin-gu-lis qui-bus-que

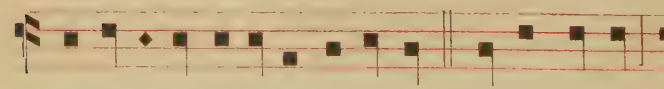

tem-po-ribus aptanda dispensas. Cu-jus corpus,

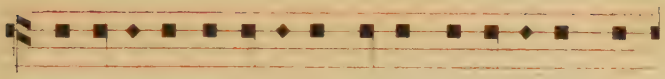

ec-cle-si-am vi-de-li-cet tu-am cœ-le-sti-um gra-

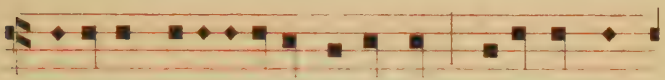

ti-a-rum va-ri-e-ta-te distinctam , su-o-rum-que

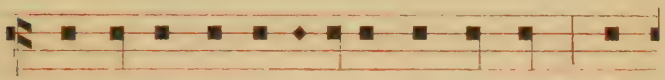

con-ne-xam di-stinc-ti-o-ne mem-bro-rum , per

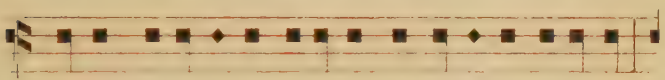

le-gem mira-bi-lem to-ti-us compa-gi-nis u-ni-tam ,

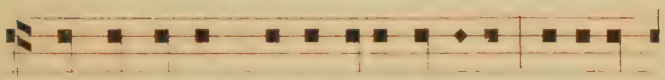

in augmentum tem-pli tu-i cresce-re , di-la-ta-

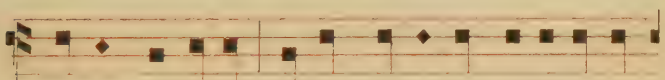

ri-que lar-gi-ris ; sa-cri mu-ne-ris ser-vi-tu-tem

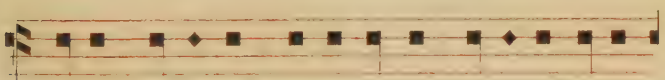

tri-nis gra-di-bus mi-ni-stro-rum no-mi-ni tu-o

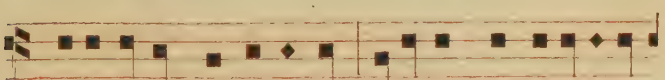

mi-li-ta-re con-sti-tu-ens ; e-le-ctis ab in-i-ti-o

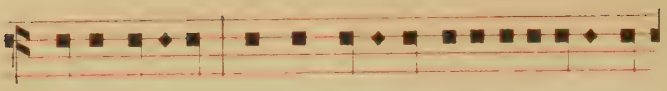

Le-vi fi-li-is, qui in mysticis o-pe-ra-ti-o-ni-bus

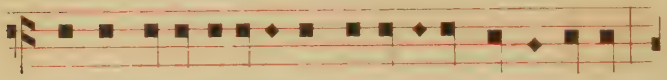

domus tu-æ fi-de-li-bus excu-bi-is permanentes,

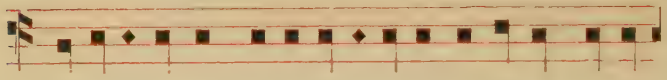

he-re-di-ta-tem be-ne-di-cti-o-nis æ-ter-næ sor-te

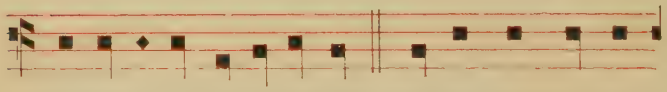

per-pe-tu-a pos-si-de-rent. Su-per hos quo-que

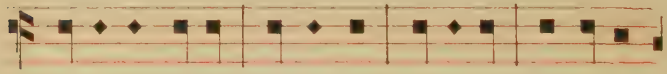

fa-mu-los tu-os, quæsumus, Do-mine, pla-ca-tus

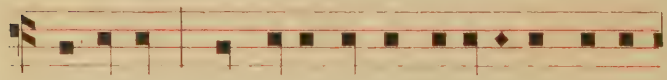

in-ten-de, quos tu-is sa-cris al-ta-ri-bus ser-vi-

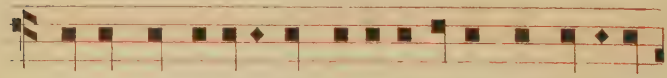

tu-ros in of-fi-ci-um Di-a-co-na-tus sup-pli-ci-ter

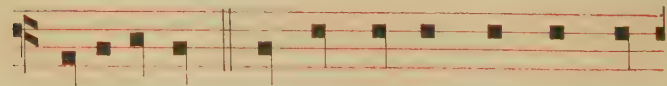

de-di-ca-mus. Et nos qui-dem tam-quam ho-

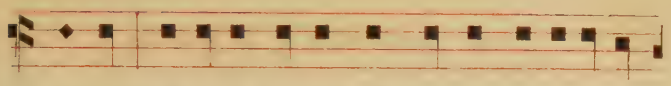

mi-nes, di-vi-ni sen-sus et summæ ra-ti-o-nis

ig-na-ri, ho-rum vi-tam, quan-tum pos-sumus,

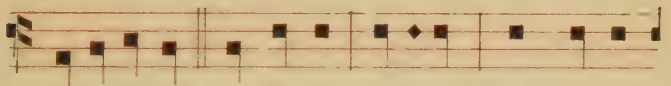

æ-stimamus. Te au-tem, Domine, quæ no-bis

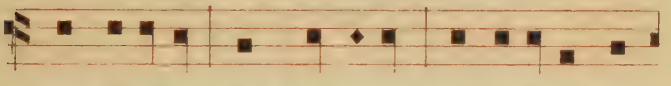

sunt ig-no-ta, non trans-e-unt, te occul-ta non

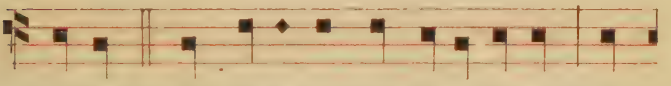

fal-luut. Tu co-gni-tor es se-cre-to-rum; tu

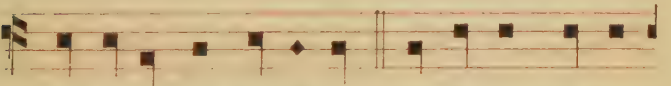

scru-ta-tor es cor-di-um. Tu ho-rum vi-tam

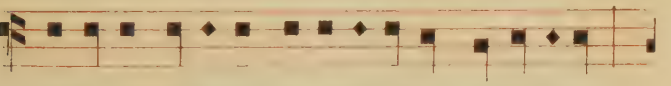

cœ-le-sti po-te-ris ex-a-mi-na-re ju-di-ci-o,

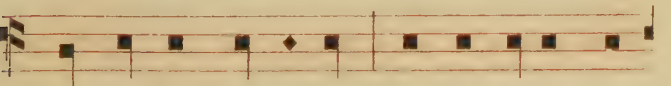

quo sem-per præ-va-les, et ad-mis-sa pur-

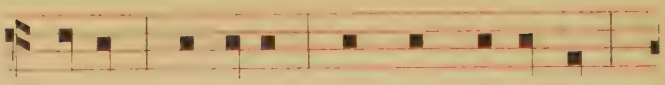

ga-re , et e-a , quæ sunt a-gen-da ,

con-ce-de-re.

Hic solus Pontifex manum dexteram extendens ponit super caput cuilibet ordinando : et nullus alius quia non ad Sacerdotium , sed ad ministerium consecrantur , dicens singulis

Accipe Spíritum sanctum , ad robur , et ad resisténdum diábolo , et tentatiónibus ejus. In nómine Dómini.

Postea prosequitur in primo loco , extensam tenens manum dexteram , usque in finem Præfationis

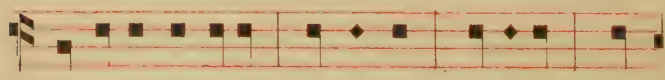

E-mit-te in e-os , quæ-su-mus , Domine , Spi-

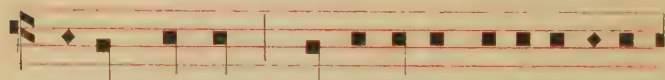

ri-tum san-ctum , quo in o-pus mi-ni-ste-ri-i

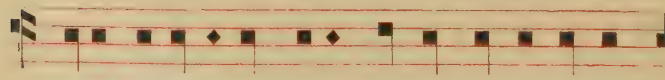

tu-i fi-de-li-ter e-xe-quen-di se-pti-for-mis

gra-ti-æ tu-æ mu-ne-re ro-bo-ren-tur. A-bun-det

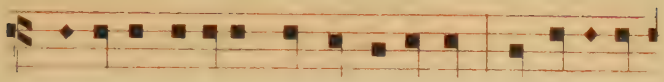

in e-is to-ti-us for-ma vir-tu-tis, au-cto-ri-tas

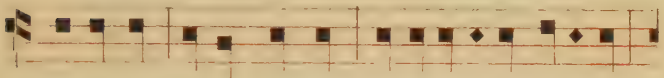

mo-de-sta, pudor constans, innocenti-æ pu-ritas,

et spi-ri-tu-a-lis ob-ser-van-ti-a di-sci-pli-næ.

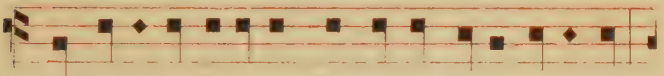

In mo-ri-bus e-o-rum præ-ce pta tu-a ful-ge-ant;

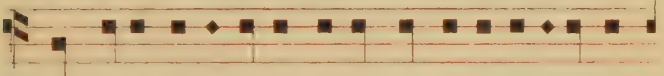

ut su-æ ca-sti-ta-tis e-xem-plo i-mi-ta-ti-o-nem

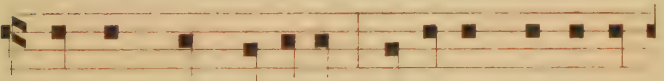

sanctam plebs ac-quirat : et bonum con-sci-en-

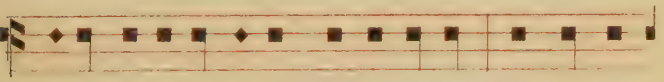

ti-æ te-sti-mo-ni-um præ-fe-ren-tes, in Chri-sto

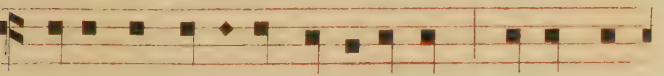

fir-mi et sta-bi-les per-se-ve-rent ; di-gnis-que

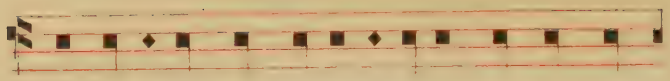

suc-ces-si-bus de in-fe-ri-o-ri gra-du per

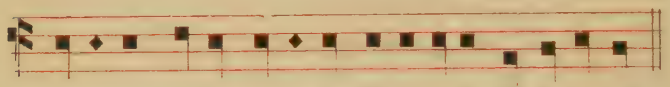

gra-ti-am tu-am ca-pe-re po-ti-o-ra me-re-an-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus possit audiri.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex sedens cum mitra cuilibet ordinando ante se genuflexo, stolam, quam singuli in manu habent, imponit successive super humerum sinistrum, dicens singulis :

ACCIPE stolam ✠ cándidam de manu Dei, adímple ministérium tuum: potens enim est Deus, ut áugeat tibi grátiam suam. Qui vivit, et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Faciens supra quemlibet eorum signum crucis ; et ministri reflectent capita stolæ, et alligent sub brachio dextro.

Post hæc Pontifex accipiens dalmaticam, induit ea quemlibet successive, usque ad humeros, et sic fit usque ad ultimum, quem ea totaliter induit ; et hoc, si una tantum sit dalmatica. Si vero quilibet suam habet, tunc singulos sua totaliter induit, dicens cuilibet :

INDUAT te Dóminus induménto salútis, et vestiménto lætítiæ, et dalmática justítiæ circúmdet te semper. In nómine Dómini. ℟. Amen.

Postremo Pontifex accipit, et tradit omnibus librum Evangeliorum, quem manu dextera tangunt, dicens :

Accipe potestátem legéndi Evangélium in Ecclésia Dei, tam pro vivis, quam pro defúnctis. In nómine Dómini. ℟. Amen.

Quo facto, Pontifex stans ad altare conversus dicit, sine mitra : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et vertens se ad ordinatos, dicit :

Exaudi, Dómine, preces nostras, et super hos fámulos tuos Spíritum tuæ bene ✠ dictiónis emítte ; ut cœlésti múnere ditáti, et tuæ majestátis grátiam possint acquírere, et bene vivéndi áliis exémplum præbére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Dómine sancte, Pater fídei, spei, et grátiæ, et profféctuum remunerátor, qui in cœléstibus, et terrénis Angelórum ministériis ubíque dispósitis, per ómnia eleménta voluntátis tuæ diffúndis efféctum, hos quoque fámulos tuos spirituáli dignáre illustráre affféctu; ut tuis obséquiis expediti, sanctis altáribus tuis minístri puri accréscant; et indulgéntia tua purióres, eórum gradu, quos Apóstoli tui in septenárium número, beáto Stéphano duce ac prævio, Spíritu sancto auctóre, elegérunt, digni exístant; et virtútibus univérsis, quibus tibi servíre opórtet instrúcti, tibi compláceant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, cum tempus fuerit, aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Evangelium dicet: Ordinati autem statim, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro Ordinatione Presbyterorum parentur oleum catechumenorum; Calix cum vino, et aqua; Patena, et Hostia desuper posita: medulla panis, et bacile cum buccali pro manibus abluendis, quas singuli ad suas mappulas extergunt.

Diaconis ordinatis, Pontifex ad sedendum in sede sua, vel in faldistorio in plano juxta cornu Epistolæ accedit, et cantatur Tractus, usque ad

ultimum Versum exclusive, vel, si sit intra Octavam Pentecostes, Tractus, et Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive. Interim accedunt duo Capellani cum libro, et candelis ante Pontificem, qui ex eo legit ipsum Tractum, et Sequentiam, usque ad ultimum Versum exclusive. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante altare, ubi sedet super faldistorium.

Tunc Archidiaconus vocat ordinandos voce intelligibili dicens: Accédant qui ordinándi sunt ad órdinem Presbyterátus.

Et mox nominatim leguntur per notarium, prout suprà dictum est, nulla tamen de titulo facta mentione. Tunc illi more Diaconorum parati, amictu, alba, cingulo, stola, et manipulo, tenentes planetas super brachium sinistrum complicatas, et in manu dextera candelas, ac mappulas albas pro ligandis manibus, ad Pontificem accedunt, et coram eo in modum coronæ se disponunt

Tunc Archidiaconus præsentat ordinandos Pontifici dicens :

Reverendissime pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hos præséntes Diáconos ad onus Presbytérii ordinétis.

Et Pontifex interrogat, dicens :
Scis illos esse dignos ?

Respondet Archidiaconus :
Quantum humána fragílitas nosse sinit, et scio, et testíticor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Pontifex dicit : Deo grátias.

Et annuntiat clero, et populo, dicens :

Quoniam, fratres charíssimi, rectóri navis, et navígio deferéndis éadem est, vel securitátis rátio, vel commúnis timóris, par eórum debet esse senténtia, quorum causa commúnis exístit. Neque enim fuit frustra a Pátribus institútum, ut de electióne illórum, qui ad régimen altáris adhibéndi sunt, consulátur étiam pópulus : quia de vita, et conversatióne præsentándi, quod nonnúmquam ignorátur a plúribus, scitur a paucis, et necésse est, ut facílius ei quis obediéntiam exhíbeat ordináto, cui assénsum præbúerit ordinándo. Horum síquidem Diaconórum in Presbyteros, auxiliánte Dómino, ordinandórum conversátio (quantum mihi vidétur) probáta, et Deo plácita exístit, et digna (ut árbitror) ecclesiástici honóris augménto. Sed ne unum fortásse, vel paucos, aut decípiat assénsio, vel fallat affféctio, senténtia est expeténda multórum. Itaque quid de eórum áctibus aut móribus novéritis, quid de mérito sentiátis, líbera voce pandátis ; et his testimónium Sacerdótii magis pro mérito, quam affectióne áliqua, tribuátis. Si quis ígitur habet áliquid contra illos, pro Deo, et propter Deum, cum fídúcia éxeat, et dicat ; verúmtamen memor sit conditiónis suæ.

Postea Pontifex, facta aliqua mora, convertens sermonem suum ad ordinandos admonet eos, dicens:

Consecrandi, filii dilectíssimi, in Presbyterátus offícium, illud digne suscípere, ac susceptum laudabíliter éxequi studeátis. Sacerdótem étenim opórtet offérre, benedícere, præésse, prædicáre, et baptizáre. Cum magno quippe timóre ad tantum gradum ascendéndum est, ac providéndum, ut cœléstis sapiéntia, probi mores, et diutúrna justitiæ observátio ad id eléctos comméndent. Unde Dóminus præcípiens Moysi, ut septuagínta viros de univérso Israel in adjutórium suum elígeret, quibus Spíritus sancti dona divideret, suggéssit: Quos tu nosti, quod senes pópuli sunt. Vos síquidem in septuaginta viris, et sénibus signáti estis; si per Spíritum septifórmem, Decálogum legis custodiéntes, probi, et matúri in sciéntia similiter, et ópere éritis. Sub eódem quoque mystério, et cádem figúra in novo Testaménto Dóminus septuagínta duos elégit, ac binos ante se in prædicatiónem misit; ut docéret verbo simul, et facto, minístros Ecclésiæ suæ, fide et ópere debére esse perféctos; seu géminæ dilectiónis, Dei scilicet et próximi, virtúte fundátos. Tales ítaque esse studeátis, ut in adjutórium Moysi, et duódecim Apostolórum, Episcopórum vidélicet catholicórum, qui per Moysen, et Apóstolos figurántur, digne, per grátiam Dei, éligi valeátis. Hac certe mira varietáte Ecclésia sancta circúmdatur, ornátur, et régitur: cum álii in ea Pontífices, álii minóris órdinis Sacerdótes, Diáconi, et Subdiáconi, diversórum órdinum viri consecrántur; et ex multis, et altérnæ dignitátis membris unum Corpus Christi effícitur. Itaque, filii dilectíssimi, quos ad nostrum adjutórium fratrum nostrórum arbítrium consecrándos elégit, serváte in móribus vestris, castæ et sanctæ vitæ integritátem. Agnóscite quod ágitis: imitámini quod tractátis; quátenus mortis Domínicæ mystérium celebrántes, mortificáre membra vestra a vítiis,

et concupiscéntiis ómnibus procurétis. Sit doctrína vestra spirituális medicína pópulo Dei ; sit odor vitæ vestræ delectaméntum Ecclésiæ Christi ; ut prædicatióne, atque exémplo ædificétis domum, id est, famíliam Dei, quátenus nec nos de vestra provectióne, nec vos de tanti offícii susceptióne damnári a Dómino, sed remunerári pótius mereámur. Quod ipse nobis concédat per grátiam suam. ℟. Amen.

Si non sint factæ ordinationes Subdiaconorum, vel Diaconorum, dicuntur Litaniæ, ut supra in ordinatione Subdiaconorum dictum est. 34.

Post hæc surgunt omnes, et ordinandis coram Pontifice binis, et binis successive genuflectentibus, Pontifex stans ante faldistorium suum cum mitra, et nulla oratione, nulloque cantu præmissis, imponit simul utramque manum super caput cujuslibet ordinandi successive, nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes

Sacerdotes, qui adsunt, quorum tres, aut plures, planetis vel saltem cum stolis parati, si commode fieri potest, esse deberent. Quo facto, tam Pontifex, quam Sacerdotes, tenent manus dexteras extensas super illos. Et Pontifex stans cum mitra, dicit :

OREMUS, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos ad Presbytérii munus elégit, cœléstia dona multíplicet; et quod ejus dignatióne suscípiunt, ipsíus consequántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pontifex, deposita mitra, conversus ad altare, dicit : Orémus.

Et ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Et mox conversus ad ordinandos, dicit :

EXAUDI nos, quæsumus, Dómine Deus noster, et super hos fámulos tuos bene ✠ dictiónem sancti Spíritus, et grátiæ Sacerdotális infúnde virtútem; ut, quos tuæ pietátis aspéctibus offérimus consecrándos, perpétua múneris tui largitáte prosequáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit :

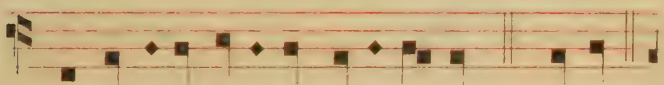

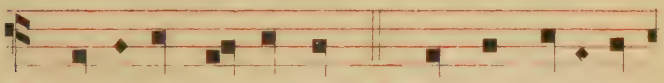

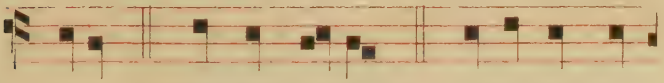

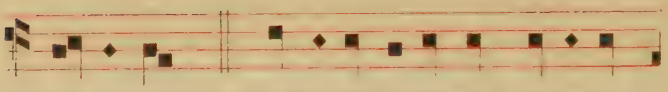

Do-mi-num. ℣. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

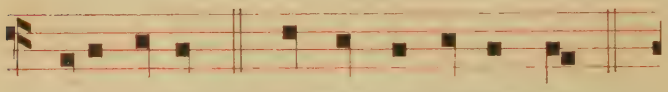

De-o no-stro. ℟. Di-gnum et ju-stum est.

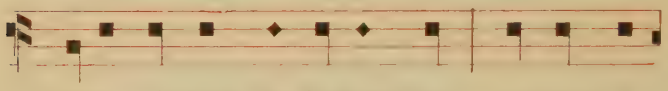

Ve-re di-gnum et ju-stum est, æ-quum et

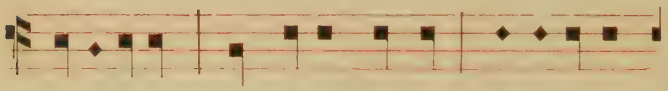

sa-lu-ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que

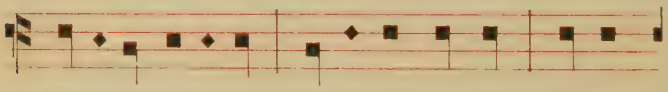

gra-ti-as a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter

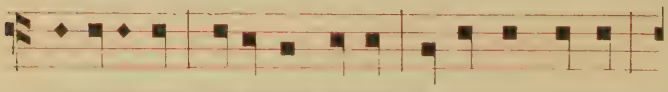

omnipotens, æ-ter-ne De-us, ho-no-rum auctor

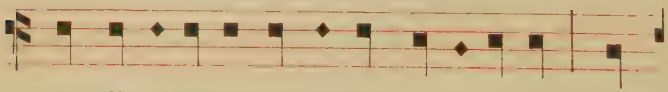

et dis-tri-bu-tor o-mni-um di-gni-ta-tum; per

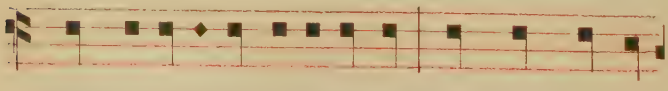

quem pro-fi-ci-unt u-ni-ver-sa, per quem cun-cta

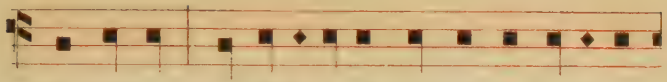

fir-man-tur , am-pli-fi-ca-tis sem-per in me-li-us

na-tu-ræ ra-ti-o-na-lis in-cre-men-tis , per or-di-

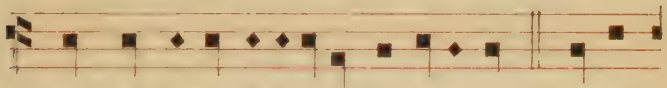

nem con-gru-a ra-ti-o-ne dis-po-si-tum. Un-de

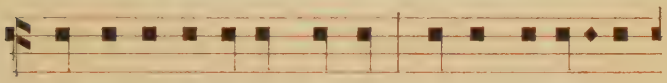

et Sa-cer-do-ta-les gra-dus , at-que of-fi-ci-a

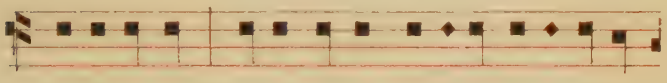

Le-vi-ta-rum , Sacramentis mysticis in-sti-tu-ta

cre-ve-runt : ut cum Pon-ti-fi-ces sum-mos re-

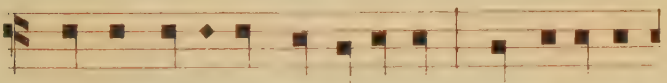

gen-dis po-pu-lis præ-fe-cis-ses , ad e-o-rum

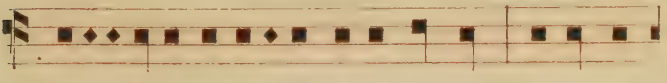

soci-e-ta-tis et o-peris ad-ju-men-tum , sequentis

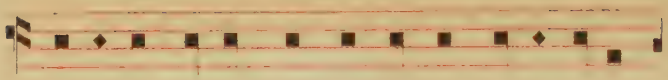

or-di-nis vi-ros et se-cun-dæ di-gni-ta-tis

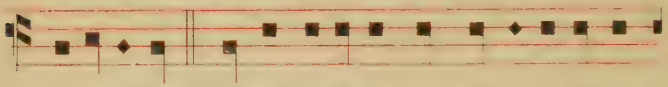

e-li-ge-res. Sic in e-re-mo per se-ptu-a-gin-ta

vi-ro-rum pru-den-ti-um men-tes, Mo-y-si spi-

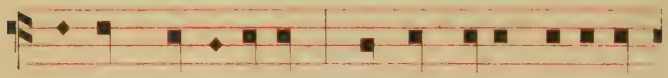

ri-tum pro-pa-ga-sti; qui-bus il-le ad-ju-to-

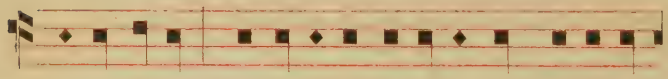

ri-bus u-sus, in po-pu-lo in-nu-me-ras mul-ti-tu-

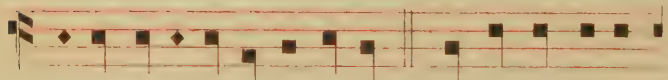

di-nes fa-ci-le gu-ber-na-vit. Sic et in E-le-

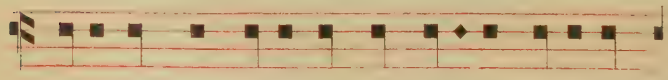

a-za-rum et I-tha-ma-rum fi-li-os A-a-ron

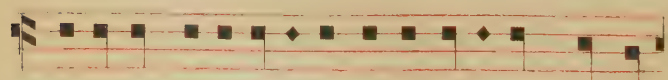

pa-ter-næ ple-ni-tu-di-nis a-bundan-ti-am trans-fu-

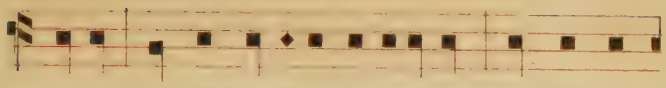

di-sti , ut ad ho-sti-as sa-lu-ta-res , et fre-quen-

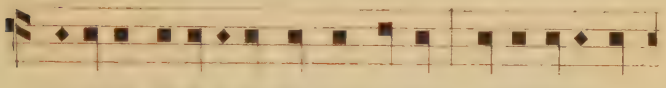

ti-o-ris of-fi-ci-i Sa-cra-men-ta , mi-ni-ste-ri-um

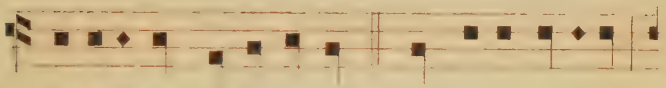

suf-fi-ce-ret Sa-cer-do-tum. Hac pro-vi-den-ti-a ,

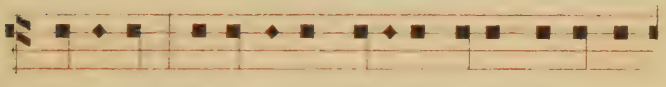

Do-mi-ne , A-po-sto-lis Fi-li-i tu-i Do-cto-res

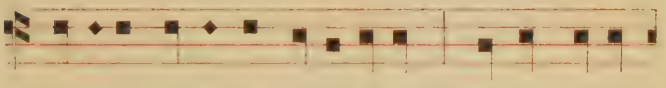

fi-de-i co-mi-tes ad-di-di-sti , qui-bus il-li

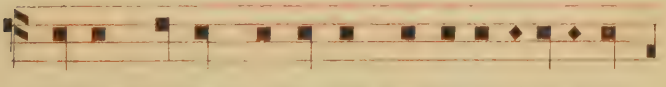

or-bem to-tum se-cun-dis præ-di-ca-ti-o-ni-bus

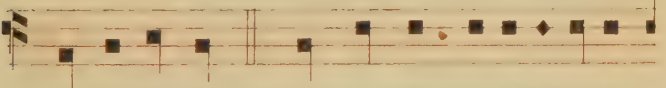

im-ple-ve-runt. Qua-pro-pter in-fir-mi-ta-ti

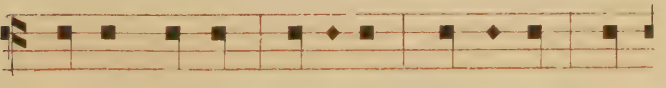

quoque nostræ , Do-mi-ne , quæ-su-mus , hæc

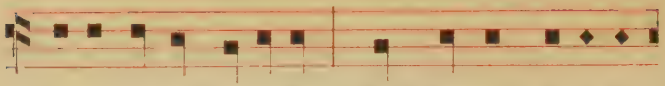

ad-ju-men-ta lar-gi-re , qui quan-to fra-gi-li-

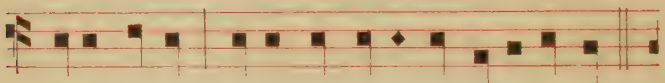

ores sumus , tan-to his plu-ri-bus in-di-ge-mus.

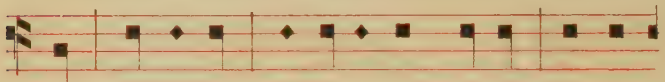

Da , quæ-su-mus , omni-po-tens Pa-ter , in hos

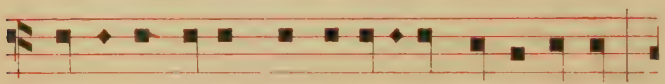

fa-mu-los tu-os Pre-sby-te-ri-i di-gni-ta-tem ;

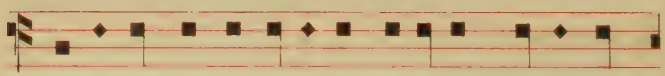

in-no-va in vi-sce-ri-bus e-o-rum spi-ri-tum

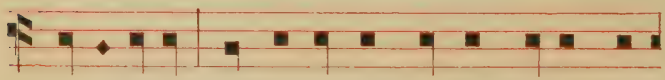

san-cti-ta-tis ; ut ac-ce-ptum a te , De-us , se-

cun-di me-ri-ti munus ob-ti-ne-ant , censuramque

mo-rum exem-plo su-æ con-ver-sa-ti-o-nis in-si-

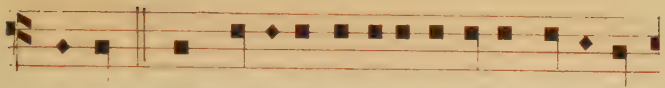

nu-ent. Sint pro-vi-di co-o-pe-ra-to-res or-di-nis

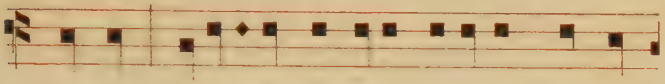

no-stri ; e-lu-ce-at in e-is to-ti-us for-ma

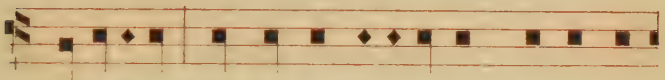

ju-sti-ti-æ , ut bo-nam ra-ti-o-nem dis-pen-sa-

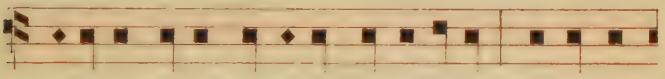

ti-o-nis si-bi cre-dit-æ red-di-tu-ri , æ-ter-næ

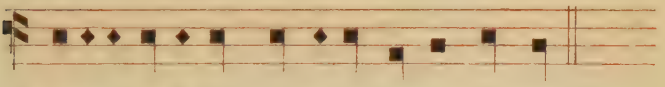

be-a-ti-tu-di-nis præ-mi-a con-se-quan-tur.

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit.

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pontifex sedet, accepta mitra, et reflectit orarium, sive stolam ab humero sinistro cujuslibet, capiens partem, quæ retro pendet, et imponens super dexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, singulis dicens :

Accipe jugum Dómini ; jugum enim ejus suáve est, et onus ejus leve.

Postea ponit cuilibet successive casulam usque ad scapulas, quam quilibet tenet super humeros compositam, a parte anteriori deorsum dependentem, singulis dicens :

ACCIPE vestem Sacerdotálem, per quam cháritas intellígitur; potens est enim Deus, ut áugeat tibi charitátem, et opus perféctum.
℟. Deo grátias.

Surgit Pontifex sine mitra, et omnibus genua flectentibus, dicit :

DEUS sanctificatiónum ómnium auctor, cujus vera consecrátio, plénaque benedíctio est, tu, Dómine, super hos fámulos tuos, quos ad Presbytérii honórem dedicámus, munus tuæ bene ✠ dictiónis infúnde; ut gravitáte áctuum, et censúra vivéndi probent se senióres, his institúti disciplínis, quas Tito, et Timótheo Paulus expósuit; ut in lege tua die ac nocte meditántes, quod légerint, credant; quod crediderint, dóceant; quod docúerint, imiténtur; justítiam, constántiam, misericórdiam, fortitúdinem, ceterásque virtútes in se osténdant; exémplo præbeant; admonitióne confírment; ac purum et immaculátum ministérii sui donum custódiant; et in obséquium plebis tuæ, panem et vinum in corpus et sánguinem Fílii tui immaculáta benedictióne transfórment; et inviolábili charitáte in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi, in die justi et ætérni judícii Dei, consciéntia pura, fide vera, Spíritu sancto pleni resúrgant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Tunc Pontifex sine mitra ante altare conversus, flexis genibus incipit alta voce, schola prosequente Hymnum :

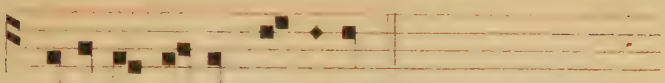

Veni cre - a - tor Spi-ri-tus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.

Surgit Pontifex, et facit ut in fine Hymni habetur. interim schola prosequitur Hymnum: qui, si propter ordinandorum multitudinem necesse fuerit, repetatur, omisso primo Versu.

Qui díceris Paráclitus,
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cháritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dígitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum,
Credámus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et Fílio qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

Dicto primo Versu, surgit Pontifex, et sedet in faldistorio cum mitra, et depositis chirothecis, et annulo Pontificali reassumpto, ponitur ei gremiale, sive mappula super gremium, et singuli ordinandi successive coram eo genua flectunt: et Pontifex cum oleo catechumenorum inungit unicuique ambas manus simul junctas, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet, a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ, ungendo mox totaliter palmas, dicens, dum quemlibet inungit:

Consecrare, et sanctificáre dignéris, Dómine, manus istas per istam unctiónem, et nostram bene ✠ dictiónem. ℟. Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius quem ordinat, et prosequitur: Ut quæcúmque benedíxerint, benedicántur, et quæcúmque consecráverint, consecréntur, et sanctificéntur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Et quilibet ordinandus respondet: Amen.

Tum Pontifex claudit, seu jungit manus cuilibet successive, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet, dexteram super sinistram alligat; et mox unusquisque ad ordinem suum redit; et sic clausas, et alligatas manus tenet. Omnium manibus unctis, et consecratis, Pontifex pollicem cum medulla panis abstergit; tum tradit cuilibet successive Calicem cum vino, et aqua, et Patenam superpositam cum Hostia, et ipsi illam accipiunt inter indices et medios digitos, et cuppam Calicis et Patenam simul tangunt, Pontifice singulis dicente:

Accipe potestátem offérre sacrifícium Deo, Missásque celebráre, tam pro vivis, quam pro defúnctis. In nómine Dómini. ℟. Amen.

His peractis, Pontifex lavat manus cum medulla panis, et aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium; deinde cum mitra revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ, in plano sibi paratum, ubi sedet cum mitra. Et chorus cantat ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, sive **Allelúia.** Interim accedunt duo Capellani ante Pontificem cum libro et candela, qui ex eo legit dictum ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, sive **Allelúia**, legit etiam secrete **Munda cor meum, atque Evangelium.**

Interea unus ex Diaconis noviter ordinatis accedit ad altare cum textu Evangelii ante pectus, et dicit: **Munda cor meum**, etc. et cantat Evangelium. Interim parantur per ministros Hostiæ super altare, pro numero

ordinationis in ordinibus sacris, qui omnes communicare debent, et procedatur in Missa eodem modo. Interea dum Offertorium cantatur, vel etiam prius, ordinati Sacerdotes poterunt lavare manus suas cum medulla panis, et aqua bene mundare, atque extergere mappulis illis, quibus ligatæ erant, et aqua ablutionis hujusmodi projiciatur in sacrarium.

Pontifex vero, Offertorio lecto, accepta mitra, vadit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedens accipit Offertorium ab omnibus ordinatis, qui omnes accedunt bini, et bini ad Pontificem, coram quo genuflexi offerunt illi singulas candelas accensas, et osculantur ejus manum; primo Presbyteri, tum Diaconi successive, et alii suo ordine.

Accepto singulorum Offertorio, Pontifex lavat manus, et surgit sine mitra, ac tollitur faldistorium, et prosequitur Missam.

Presbyteri vero ordinati, post Pontificem, vel hinc et inde, ubi magis commodum erit, in terra genuflexi habeant libros coram se, dicentes:

Súscipe, sancte Pater, etc. et omnia alia de Missa, prout dicit Pontifex: qui tamen bene advertat, quod Secretas morose dicat, et aliquantulum alte, ita ut ordinati Sacerdotes possint secum omnia dicere, et præsertim verba consecrationis, quæ dici debent eodem momento per ordinatos, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro ordinatis, quæ dicitur cum Secreta Missæ dici sub una Per Dóminum, etc.

Tuis, quæsumus Dómine, operáre mystériis, ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Cum Pontifex dixerit orationem, Dómine Jesu Christe, qui, etc. osculatur altare, et dat primo ex singulis

ordinatis cujuslibet ordinis sacri ad eum successive accedenti, et altare prius ad dexteram Pontificis deosculanti, pacem, dicens: Pax tecum. Cui ille respondet: **Et cum spíritu tuo.**

Et quilibet illorum dat sequenti sui Ordinis secum ordinato, et ille alteri, et sic usque ad ultimum continuatur. Si autem ordinatórum parvus sit numerus, **Pontifex poterit dare pacem singulis.**

Postquam vero Pontifex se communicaverit, et totum Sanguinem sumpserit, prinsquam digitos abluat, accedunt ante altare Presbyteri, deinde Diaconi, tandem Subdiaconi: quibus ordinate dispositis, et genuflexis, Pontifex facta reverentia Sacramento, et aliquantulum versus eorum Evangelii se retrahens, ad eos se convertit, et singuli ex Diaconis et Subdiaconis tantum dicunt **submissa voce:**

CONFITEOR Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et tibi pater: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere, mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et te pater, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Et si Officium fiat in cantu, unus de noviter ordinatis illud cantat.

Et Pontifex stans capite detecto, versus ad eos dicit intelligibili voce, nisi Officium fiat in cantu:

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INDULGENTIAM, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum, tríbuat vobis omnípotens, et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et manu dextra signum crucis super eos communiter producit. Presbyteri ante communionem non dicunt Confessionem, nec datur eis absolutio, quia concelebrant Pontifici, propterea si non sunt ibi ordinati Confessio, et Absolutio prædicta omittuntur.

Tum accedunt ordinati ad supremum gradum altaris bini et bini. Pontifex vero ponit plures Hostias consecratas super Patenam, quam ori cujuslibet communicandi supponit, et singulos communicat, cuilibet dicens

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam æternam.

Quilibet respondet : Amen.

Et priusquam communionem sumat, manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur.

Unus ministrorum Pontificis stat juxta cornu Epistolæ altaris Calicem tenens, non illum cum quo Pontifex celebravit, sed alium cum vino, et mappulam mundam in manibus, ad quem singuli communicati accedunt, et se purificant, os extergunt, et ad partem se locant.

Omnibus communicatis, Pontifex extergit Patenam super Calicem summ, super eam digitos abluit, sumit ablutionem, accipit mitram, et lavat manus.

Pontifex, lotis manibus, mitra deposita, stans in cornu Epistolæ altaris, versus ad illud inchoat in cantu, sciola prosequente, Responsorium, quod a Septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Allelúia.

8 *Toni.*

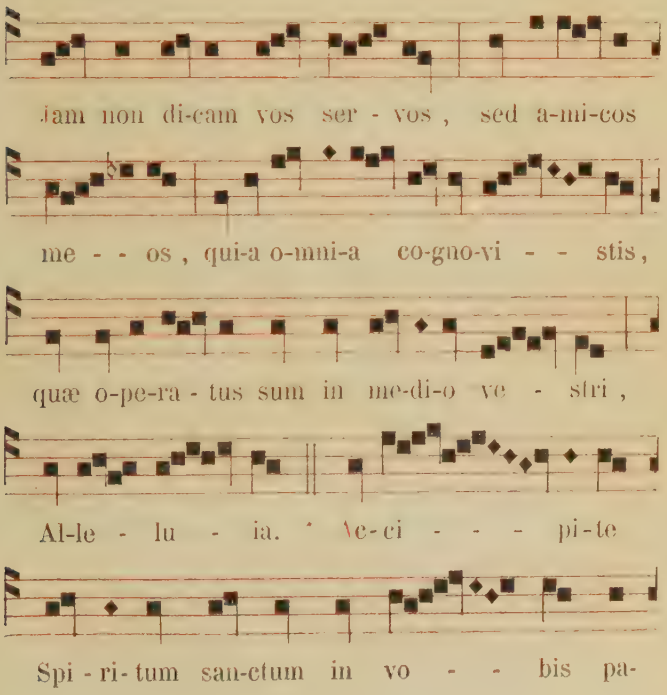

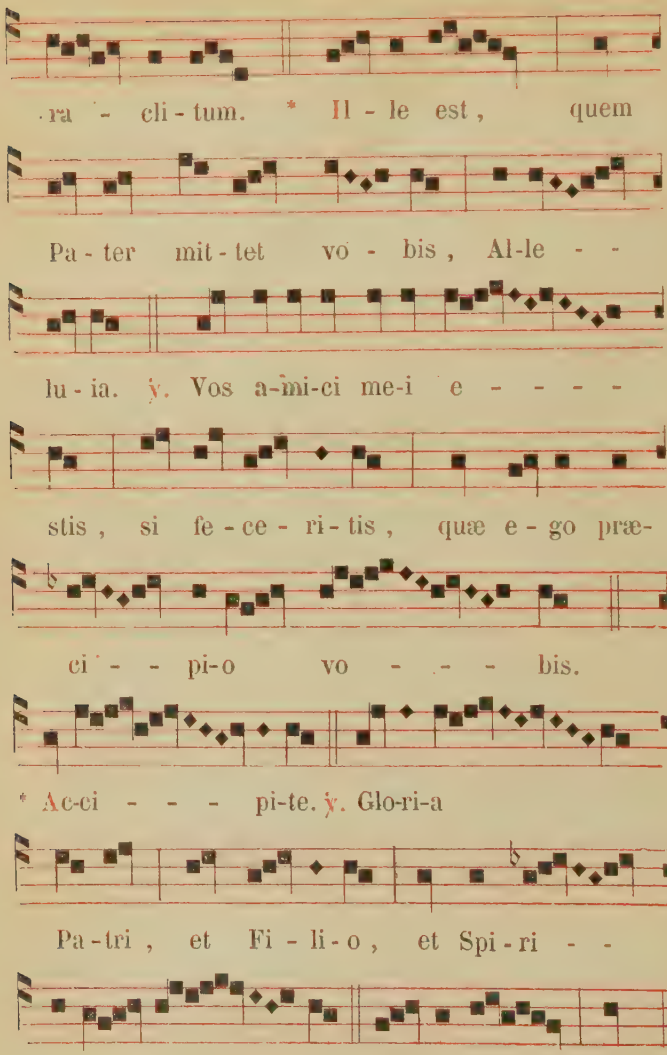
·ra - cli - tum. * Il - le est, quem
Pa - ter mit - tet vo - bis, Al-le - -
lu - ia. ℣. Vos a-mi-ci me-i e - - - -
stis, si fe - ce - ri - tis, quæ e - go præ-
ci - - pi-o vo - - - bis.
* Ac-ci - - - pi-te. ℣. Glo-ri-a
Pa - tri, et Fi - li - o, et Spi - ri - -
tu - i san - - cto. * Il - le est, quem.

Incepto Responsorio, Pontifex, accepta mitra, vertit se ad Presbyteros ordinatos, qui ante altare coram ipso stantes profitentur fidem, quam praedicaturi sunt, dicentes :

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos ; tértia die resurréxit a mórtuis : ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventúrus est judicáre vivos, et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum ; sanctam Ecclésiam Cathólicam ; Sanctórum communiónem ; remissiónem peccatórum ; carnis resurrectiónem ; vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitra sedens super faldistorium, ante medium altaris, imponit ambas manus super capita singulorum coram eo genuflectentium, dicens cuilibet :

ACCIPE Spíritum sanctum, quorum remíseris peccáta, remittúntur eis ; et quorum retinúeris, reténta sunt.

Deinde explicans casulam, quam unusquisque habet super humeros complicatam, induit illa quemlibet, singulis dicens :

STOLA innocéntiæ índuat te Dóminus.

Et mox unusquisque iterum ad Pontificem accedit et genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis dicentis cuilibet, si suus est Ordinarius :

PROMITTIS mihi, et Successóribus meis reveréntiam, et obediéntiam ?

Et ille respondet : Promítto.

Si vero Pontifex non est suus Ordinarius, cum manus eorum inter suas tenet, ut præfertur, dicit singulis Presbyteris sæcularibus :

Promíttis Pontífici Ordinário tuo, etc.

Singulis vero Regularibus :
Promíttis Prælato Ordinário tuo, etc.

Promittis Pontífici (vel Prælato) Ordinário tuo pro témpore existénti reveréntiam, et obediéntiam ?
Et ille respondet : Promítto.

Tunc Pontifex tenens manus illius inter suas, osculatur unumquemque, dicens :
Pax Dómini sit semper tecum.
Et ille respondet : Amen.

His expletis, et eis ad ordinem suum reversis, Pontifex sedens cum mitra, et baculo, admonet eos, dicens :

Quia res, quam tractatúri estis, satis periculósa est, fílii dilectíssimi, móneo vos, ut diligénter totíus Missæ órdinem, atque Hóstiæ consecratiónem, ac fractiónem, et communiónem, ab áliis jam doctis Sacerdótibus discátis, priúsquam ad celebrándum Missam accedátis.

Pontifex surgit cum mitra, et baculo, et Presbyteris coram eo adhuc genuflexis benedicit, dicens voce competenti :

Benedictio Dei omnipoténtis Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti descéndat super vos ; ut sitis benedícti in órdine sacerdotáli ; et offerátis placábiles Hóstias pro peccátis, atque offensiónibus pópuli omnipoténti Deo, cui est honor, et glória per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex, deposita mitra, et amoto fáldistorio, convertitur ad altare, prosequitur Missam, et cantatur Communio ; et dicitur hæc Postcommunio pro ordinatis sub uno Per Dóminum, cum Postcommunione Missæ diei.

POSTCOMMUNIO.

Quos tuis, Dómine, réficis Sacraméntis, contínuis atlólle benígnus auxíliis ; ut tuæ redemptiónis effectum et mystériis capiámus, et móribus. Per Dóminum

nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur: Benedicámus Dómino, vel, Ite Missa est, prout tempus requirit, et per Pontíficem, Pláceat tibi sancta, etc.

Quo dicto Pontifex, accepta mítra, et báculo Pastorali, dat benedictionem solitam, dicens: Sit nomen Dómini benedictum, etc.

Tum sedet, et alloquitur ordinandos sub his verbis:

Filii dilectíssimi, diligénter consideráte Ordinem per vos suscéptum, ac onus húmeris vestris impósitum; studéte sancte et religióse vívere, atque omnipoténti Deo placére, ut grátiam suam possítis acquírere; quam ipse vobis per suam misericórdiam concédere dignétur.

Síngulí ad primam Tonsúram, vel ad quátuor minóres Ordines promóti, dícite semel septem Psalmos pœnitentiáles, cum Litaníis, Versículis, et Oratiónibus. Ad Subdiaconátum, vel Diaconátum, Noctúrnum talis dici. Ad Presbyterátum vero ordináti post primam vestram Missam, tres álias Missas, vidélicet, unam de Spíritu sancto, áliam de beáta María semper vírgine, tértiam pro fidélibus defúnctis dícite, et omnipoténtem Deum étiam pro me oráte.

Quod illi devote suscipiunt, et respondent se facturos.

Tum Pontifex convertit se ad altare, et dicit submissa voce: Dóminus vobíscum.

Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem. In princípio, etc.

Signat altare, et se; et revertitur ad sedem, vel ad faldistorium, ubi exuitur sacris vestibus. Ordinati etiam ad Presbyteratum dicunt idem Evangelium, et in loco convenienti sacras vestes deponunt, et cum eis alii ordinati.

DE CONSECRATIONE ELECTI IN EPISCOPUM.

Nemo consecrari debet, nisi prius constet Consecratori de commissione consecrandi, sive per litteras Apostolicas, si sit extra curiam, sive per commissionem vivæ vocis oraculo, a Summo Pontifice Consecratori factam, si Consecrator ipse sit Cardinalis.

Statuta die consecrationis, quæ debet esse Dominica, vel Natalitium Apostolorum, vel etiam festiva, si Summus Pontifex hoc specialiter indulserit: et tam Consecrator, quam Electus convenienter est, ut præcedenti die jejunent.

Consecratio, si extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia ad quam promoti fuerint, aut in provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

In Ecclesia, ubi fiet consecratio, ornantur duæ capellæ, major pro Consecrante, et minor pro Electo. Et in majori quidem, super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, et ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata, super quibus procumbit Electus, sed Consecrator, et alii genuflectent.

Paratur etiam in loco propinquo et congruo credentia pro Consecratore, super quam erit mappa munda, duo candelabra; vasa ad abluendum manus, cum suis mantilibus; vas cum aqua benedicta, et aspersorio; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso, si Officium fit in cantu, alias non; ampulla cum vino, et aqua pro sacrificio; Calix, hostiaria cum hostiis; medulla panis pro abstergendis manibus; sanctum Chrisma.

Item paramenta omnia Pontificalia, coloris tempori et officio Missæ convenientis, videlicet, sandalia,

amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunicella dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrigiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, manipulus, et gremiale.

Item paratur faldistorium ornatum pro Consecratore; et tres sedes pro Electo, et duobus Episcopis assistentibus; Missale, et Pontificale. Consecrator habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam.

In capella vero minore pro Electo, quæ a majore debet esse distincta, paratur altare cum cruce, et duobus candelabris, et super illud Missale, et Pontificale: ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Consecratore numerata sunt: et ultra illa, pluviale album, et prope altare credentia minor cum mappa munda, et vasis ad abluendum manus, et medulla panis ad extergendum manus, et caput.

Ponuntur etiam octo mappulæ ex duabus cannis panni linei subtilis, per medium scissis in longitudinem, quarum duæ sint longitudinis sex palmorum quælibet, aliæ vero sex æqualis sint quantitatis. Et candelæ saltem octo, minus libræ quælibet, quarum quatuor super altare Consecrantis, duæ super ejus credentiam, et duæ super altare Electi ponuntur.

Annulus etiam gemma benedicendus, et Electo tradendus, pecten eburneus. Et pro Offertorio infortitia duo, quatuor librarum quodlibet, duo panes magni, et duo barilia vini; panes et barilia ornentur, duo, videlicet, videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignia Consecratoris, et Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu et dignitate.

Adsint duo ad minus Episcopi assistentes, qui induuntur rocheto, et si sint Regulares, superpelliceo, amicto, stola, pluviali, (quæ cum reliquis paramentis sint coloris tempori et officio Missæ congruentis,) et mitra simplici alba, et quisque habeat suum Pontificale.

Hora igitur competenti Consecrator, Electus, assistentes Episcopi, et alii, qui consecrationi interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Consecrator, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Electus vero cum assistentibus Episcopis vadit ad capellam suam, et ibi capit paramenta opportuna, videlicet, si Missa cantatur, amictum, albam, cingulum, stolam in modum Sacerdotis, et pluviale. Si vero Officium legitur, poterit, antequam dicta paramenta accipiat, capere sandalia et legere Psalm. Quam dilécta, etc. Assistentes etiam Episcopi interim sua paramenta prædicta capiunt. Omnibus itaque paratis, Consecrator accedit ante altare, et ibi in medio sedet super faldistorium, vertens renes altari. Electus vero cum suo bireto ducitur sic paratus, medius inter assistentes sibi Episcopos paratos, et mitratos, et cum ante Consecratorem pervenerit nudato capite, illud profunde inclinando, ei reverentiam facit, assistentes vero Episcopi eidem cum mitra caput aliquantulum inclinant.

Tum sedent in sedibus suis, ante Consecratorem, hoc modo. Electus contra faciem Consecratoris, ita ut inter eos sit competens distantia. Antiquior Episcopus assistens ad dexteram Electi, junior ad sinistram; ita tamen, quod ipsi Assistentes ad alterutrum facies vertant. Cum sic locati fuerint, et aliquantulum quieverint, surgunt, Electus sine bireto, et assistentes Episcopi sine mitris, et senior Assistentium versus ad Consecratorem, dicit:

Reverendissime pater, póstulat sancta mater Ecclésia Cathólica, ut hunc præséntem Presbyterum ad onus Episcopátus sublevétis.

Consecrator dicit:

Habétis mandátum Apostólicum?

Respondet Episcopus senior Assistentium : **Habémus.**

Consecrator dicit : **Legátur.**

Tum notarius Consecratoris accipiens mandatum de manu Episcopi assistentis, legit a principio ad finem. Interim sedent omnes, tectis capitibus. Mandato per notarium perlecto, Consecrator dicit : **Deo grátias.**

Vel, si consecratio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti per Electum præstandi receptio Consecratori committitur, litteris ipsis lectis, antequam Consecrator aliud dicat, Electus de sede sua veniens coram Consecratore genuflectit ; et legit juramentum de verbo ad verbum, juxta tenorem commissionis prædictæ præstandum, in hunc modum, videlicet :

FORMA JURAMENTI.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, et Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suísque Successóribus canónice intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum, seu capiántur mala captióne; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsíto colóre. Consílium vero, quod mihi credítúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu lítteras, ad córum damnum, me sciénte, némini pandam. Papátum Románum, et Regália sancti Petri, adjútor eis ero ad retinéndum, et defendéndum, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legátum Apostólicæ Sedis in eúndo et redeúndo

honorífice tractábo, et in suis necessitátibus adjuvábo. Jura, honóres, privilégia, et auctoritátem sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, et Successórum prædictórum, conserváre, defendere, augére, et promovére curábo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eámdem Románam Ecclésiam, áliqua sinístra, vel præjudiciália personárum, juris, honóris, status, et potestátis eórum machinéntur. Et si tália a quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro posse; et quanto cítius pótero, significábo eídem Dómino nostro vel álteri, per quem possit ad ipsíus notítiam pervenire. Régulas sanctórum Patrum, decréta, ordinatiónes seu dispositiónes, reservatiónes, provisiónes, et mandáta Apostólica, totis víribus observábo, et fáciam ab áliis observári. Hæréticos, schismáticos, et rebélles eídem Dómino nostro, vel Successóribus prædictis, pro posse pérsequar, et impugnábo. Vocátus ad synodum, véniam, nisi præpedítus fúero Canónica præpeditióne. Apostolórum límina síngulis triénniis personáliter per me ipsum visitábo; et Dómino nostro, ac Successóribus præfátis, ratiónem reddam de toto meo pastorali offício, ac de rebus ómnibus ad meæ Ecclésiæ statum, ad cleri et pópuli disciplínam, animárum dénique, quæ meæ fídei tráditæ sunt, salútem, quovis modo pertinéntibus: et vicíssim mandáta Apostólica humíliter recípiam, et quam diligentíssime éxequar. Quod si legítimo impedimento deténtus fúero, præfáta ómnia adimplébo per certum Núntium ad hoc speciále mandátum habéntem, de grémio mei Capituli, aut álium in dignitáte ecclesiástica constitútum, seu álias personátum habéntem; aut, his mihi deficiéntibus, per diœcesánum Sacerdótem; et clero deficiénte omníno, per áliquem álium Presbyterum sæculárem, vel regulárem, spectátæ probitátis, et religiónis, de supradíctis ómnibus plene instrúctum. De hujúsmodi autem

impedimento docébo per legítimas probatiónes ad sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem proponéntem in Congregatióne sacri Concilii, per supradictum Núntium transmitténdas.

Possessiónes vero ad mensam meam pertinéntes non vendam, nec donábo, neque impignorábo, nec de novo infeudábo, vel áliquo modo alienábo, étiam cum consénsu Capituli Ecclésiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiónem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Consecrator in gremio suo librum Evangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo praestationem hujusmodi juramenti recipit, Electo adhuc coram eo genuflexo dicente

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Et ipsum textum Evangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non prius, dicit Consecrator: Deo grátias.

Ad hoc tempus singulorum triennium tenentur omnes Patriarchæ, Primates, Archiepiscopi, atque Episcopi Itali, videlicet, vel ex Italicis insulis, unde in Italiam commodius trajici potest; veluti Siculi, Sardi, Corsi, et alii adjacentium provinciarum Italiæ, atque etiam Dalmatiæ et Græcarum, quæ e regione ipsius Italiæ, et Siciliæ oris sunt.

Ad tempus singulorum quadriennium, Germani, Galli, Hispani, Belgæ, Bohemi, Hungari, Poloni, Angeli, Scoti, Iberni, et ceteri omnes, qui in Europa sunt citra mare Germanicum, et Balticum, atque omnium Insularum maris Mediterranei.

Ad tempus singulorum quinquennium, qui intra Europæ fines sunt his provinciis remotiores, atque etiam Africani littoribus nostris adversi, atque insularum maris Oceani, Septentrionalis, et Occidentalis Europæ, atque Africæ, citra continentem novi orbis.

tam qui hinc sunt, quam qui ad Catholicam fidem per misericordiam Dei aliquando redierint.

Ad tempus singulorum decennorum Asiatici, et qui extra Asiam, et in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, et Septentrionalibus, tam in Insulis, quam in Continentibus, et denique in quibuslibet mundi partibus existentes.

Deinde Electo, et Assistentibus in locis suis (ut dictum est) sedentibus, Consecrator intelligibili voce legit sequentem examinationem, quæ legi debet semper, sicut placet, in singulari, etiam si plures simul examinentur. Assistentes vero Episcopi submissa voce dicunt quæcumque dixerit Consecrator, et omnes debent tunc mitras tenere, et sedere.

EXAMEN.

Antiqua sanctórum Patrum institútio docet, et præcipit, ut is qui ad Episcopátus órdinem elígitur, ántea diligentíssime examinétur cum omni charitáte, de fide sanctæ Trinitátis : et interrogétur de divérsis causis, et móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac necessária sunt retinéri secúndum Apóstoli dictum : Manus némini cito imposúeris. Et ut étiam is, qui ordinándus est, erudiátur, quáliter sub hoc regímine constitútum opórteat conversári in Ecclésia Dei ; et ut irreprehensíbiles sint, qui ei manus ordinatiónis impónunt. Eádem ítaque auctoritáte et præcépto, interrogámus te, dilectíssime frater, charitáte sincéra, si omnem prudéntiam tuam, quantum tua capax est natúra, divínæ Scriptúræ sénsibus accommodáre volúeris.

Tum Electus aliquantulum assurgens, detecto capite respondet

Ita ex toto corde volo in ómnibus consentire, et obedíre.

Et hoc servábit ad omnes alias responsiones sequéntes. Et si plures Electi fuerint, successive quisque sic respondet.

Interrogat Consecrator.

Vis ea, quæ ex divínis Scriptúris intélligis, plebem, cui ordinándus es, et verbis docére, et exémplis? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis traditiónes orthodoxórum Patrum, ac Decretáles sanctæ et Apostólicæ Sedis constitutiónes veneránter suscípere, docére, ac serváre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis beáto Petro Apóstolo, cui a Deo data est potéstas ligándi, ac solvéndi; ejúsque Vicário Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suísque Successóribus, Románis Pontifícibus, fidem, subjectiónem, et obediéntiam, secúndum canónicam auctoritátem, per ómnia exhibére? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperáre, et quantum póteris, Dómino adjuvánte, ad omne bonum commutáre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis castitátem, et sobrietátem cum Dei auxílio custodíre, et docére? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis semper in divínis esse negótiis mancipátus, et a terrénis negótiis, vel lucris túrpibus aliénus, quantum te humána fragilitas consénserit posse? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis humilitátem, et patiéntiam in teípso custodíre et álios símiliter docére? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis paupéribus, et peregrínis, omnibúsque indigéntibus esse propter nomen Dómini affábilis, et misericors? ℟. Volo.

Tunc dicit ei Consecrator.

HÆC ómnia, et cætera bona tríbuat tibi Dóminus, et custódiat te, atque corróboret in omni bonitáte.

Et respondent omnes: Amen.

Interrogatio.

CREDIS, secúndum intelligéntiam, et capacitátem sensus tui, sanctam Trinitátem, Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum, unum Deum omnipoténtem, totámque in sancta Trinitáte Deitátem, coessentiálem, consubstantiálem, coætérnam, et coomnipoténtem, unius voluntátis, potestátis, et majestátis, creatórem ómnium creaturárum, a quo ómnia, per quem ómnia, et in quo ómnia, quæ sunt in cœlo, et in terra, visibília, et invisibília, corporália, et spirituália. ℟. Asséntio, et ita credo.

Interrogatio.

Credis singulam quamque in sancta Trinitáte persónam unum Deum, verum, plenum, et perféctum? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis ipsum Fílium Dei, Verbum Dei ætemáliter natum de Patre, consubstantiálem, coomnipoténtem, et coæquálem per ómnia Patri in divinitáte, temporáliter natum de Spíritu sancto ex María semper vírgine, cum ánima rationáli, duas habéntem nativitátes, unam ex Patre ætérnam, álteram ex matre temporálem, Deum verum, et hóminem verum, próprium in utráque natúra, atque perféctum, non adoptívum, nec phantasmáticum, sed únicum, et unum Fílium Dei in duábus, et ex duábus natúris, sed in unius persónæ singularitáte,

impassíbilem, et immortálem divinitáte, sed in humanitáte pro nobis, et pro salúte nostra passum vera carnis passióne, et sepúltum, ac tértia die resurgéntem a mórtuis vera carnis resurrectióne; die quadragésimo post resurrectiónem cum carne, qua resurréxit, et ánima ascendísse ad cœlum, et sedére ad déxteram Patris; inde ventúrum judicáre vivos, et mórtuos; et redditúrum unicuíque secúndum ópera sua, sive bona fúerint, sive mala? ℟. Asséntio, et ita per ómnia credo.

Interrogatio.

Credis étiam Spíritum sanctum, plenum, et perféctum, verúmque Deum, a Patre et Fílio procedéntem, coæquálem, et coessentiálem, coomnipoténtem, et coætérnum per ómnia Patri, et Fílio? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis hanc sanctam Trinitátem, non tres Deos, sed unum Deum omnipoténtem, ætérnum, invisíbilem, et incommutábilem? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis sanctam, cathólicam, et apostólicam, unam esse veram Ecclésiam, in qua unum datur verum baptísma, et vera ómnium remíssio peccatórum? ℟. Credo.

Interrogatio.

Anathematízas étiam omnem hæresim, extolléntem se advérsus hanc sanctam Ecclésiam cathólicam? ℟. Anathematízo.

Interrogatio.

Credis étiam veram resurrectiónem ejúsdem carnis, quam nunc gestas; et vitam ætérnam? ℟. Credo.

Interrogatio.

Credis étiam novi, et véteris Testaménti, legis, et Prophetárum, et Apostolórum, unum esse auctórem Deum, ac Dóminum omnipoténtem? ℟. Credo.

Postea Consecrator dicit

Hæc tibi fides augeátur a Dómino, ad veram, et ætérnam beatitúdinem, dilectíssime frater in Christo.

Et respondent omnes: Amen.

Explero itaque examine, præsati assistentes Episcopi ducunt Electum ad Consecratorem, coram quo genuflexus, ejus manum reverenter osculatur. Tunc Consecrator, depósita mitra, cum ministris ad altare conversus, facit, sólito more, Confessionem. Electo a sinístris ejus dicénte: et omnes Episcopi ante sedes suas stantes faciunt similiter Confessionem cum Capellanis suis. Facta itaque Confessione, Consecrator ascendit ad altare, et osculatur illud, et Evangelium in Missa dicendum; et incensat altare, more sólito. Deinde vadit ad sedem suam, vel faldistorium, et procedit in Missa usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive.

Si vero Missa legitur, osculato altari, et Evangelio, omissa incensatione, omnia prædicta legit in altari, et illis dictis, sive Missa legatur, sive cantetur, redit cum mitra ad sedendum in faldistorio, quod ante medium altaris sibi reponitur.

Episcopi vero assistentes ducunt Electum ad capellam suam, et ibi depósito pluviali, Acolythi indutum illum sandaliis, ipso Psalmos et Orationes consuetas legente, si prius illa non accepit. Tum accipit crucem pectoralem, et stola ei aptatur, ut ab humeris dependeat. Deinde tunicella, dalmatica, casula, et manipulo induitur: quibus indutus accedit ad summ altare, ubi stans in medio medius inter Episcopos assistentes, detecto capite legit totum Officium Missæ, usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive: nec vertit se ad populum cum dicit Dóminus vobíscum, ut in aliis Missis fieri solet.

Propter Ordinationes Episcoporum nunquam mutatur Officium dici; dicitur tamen post Collectam dici pro Officio Consecrationis, Collecta pro Electo, sub una Per Dóminum nostrum, etc.

ORATIO.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnipotens Deus, ut quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Finito Graduali, si Allelúia dicitur, alioquin dicto Tractu vel Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive, Consecrator accedit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedet cum mitra; assistentes vero Episcopi iterum ducunt Electum ad Consecratorem, cui Electus, deposito bireto, caput profunde inclinans humilem reverentiam facit: Assistentes vero cum mitris se aliquantulum inclinantes, etiam Consecratorem venerantur. Tum sedent omnes, ut prius; et Consecrator sedens cum mitra, versus ad illum, dicit:

Episcopum opórtet judicáre, interpretári, consecráre, ordináre, offérre, baptizáre, et confirmáre.

Deinde omnibus surgentibus, Consecrator stans cum mitra, dicit ad circumstantes:

Oremus, fratres charíssimi, ut huic Elécto utilitáti Ecclésiæ próvidens benígnitas omnipoténtis Dei grátiæ suæ tribuat largitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox Consecrator ante faldistorium suum, et assistentes Episcopi ante sedes suas cum mitris procumbunt; Electus vero prosternit se a sinistris Consecratoris; ministri etiam, atque alii omnes genuflectunt.

Tum cantor, vel, si ollicium fit legendo, Consecrator incipit Litánias, dicens, Kyrie eléison, etc. prosequendo totas, prout supra in Ordinatione Subdiaconi dictum est. 35.

Postquam autem dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc.

℟. Te rogámus audi nos.

Consecrator ab accubitu surgens, ad Electum conversus, baculum Pastoralem cum sinistra tenens, dicit sub voce Litaniarum. Primo :

Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit :

Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere, et sanctificáre ✠ dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Tertio dicit :

Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Producendo semper signum crucis super illum; idemque faciunt, et dicunt assistentes Episcopi, genuflexi tamen permanentes.

Deinde iterum procumbit Consecrator; et cantor, seu ipse, qui prius dixit, eas prosequitur usque ad finem.

Ut nos exaudíre dignéris, etc.

Quibus finitis, surgunt omnes, et Consecratore ante faldistorium suum cum mitra stante, Electus coram eo genuflectit.

Tum Consecrator, accepto libro Evangeliorum, illum apertum, adjuvantibus Episcopis assistentibus, nihil

dicens imponit super cervicem, et scapulas Electi, ita quod inferior pars libri cervicem capitis Electi tangat, littera ex parte inferiori manente, quem unus ex Capellanis Electi, post ipsum genuflexus, quousque liber ipse eidem Electo in manus tradendus sit, continue sustinet.

Deinde Consecrator et assistentes Episcopi ambabus manibus caput Consecrandi tangunt dicentes:

ACCIPE Spíritum sanctum.

Quo facto, Consecrator stans, deposita mitra, dicit:

PROPITIARE, Dómine, supplicatiónibus nostris, et inclináto super hunc fámulum tuum cornu grátiæ sacerdotális, bene ✠ dictiónis tuæ in eum effúnde virtútem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit:

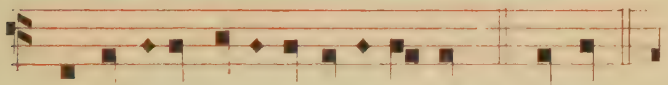

Per omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. ℟. A-men.

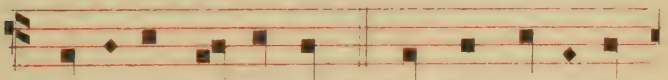

℣. Do-minus vo-bis-cum. ℟. Et cum spi-ri-tu

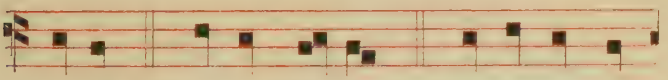

tu-o. ℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-be-mus ad

Do-mi-num. ℣. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

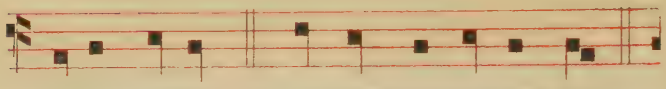

De-o no-stro. ℟. Di-gnum et ju-stum est.

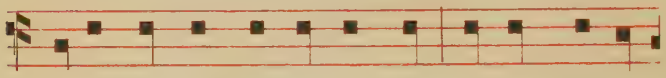

V e-re di-gnum et ju-stum est, æ-quum et sa-

lu-ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-

ti-as a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter o-mni-

potens, æ-ter-ne De-us, ho-nor omnium di-gni-

ta-tum, quæ glo-ri-æ tu-æ sa-cris fa-mu-

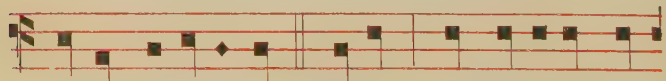

lan-tur or-di-ni-bus. De-us, qui Mo-y-sen fa-

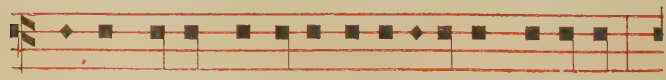

mu-lum tu-um se-cre-ti fa-mi-li-a-ris af-fa-tu,

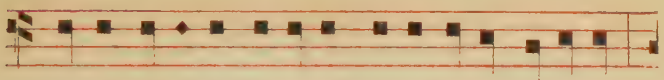

in-ter cæ-te-ra cœ-le-stis do-cumenta cul-tu-ræ,

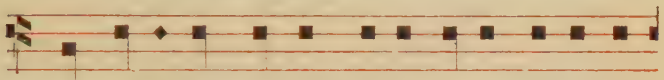

de ha-bi-tu quo-que in-du-men-ti sa-cer-do-

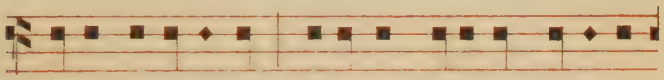

ta-lis in-sti-tu-ens, e-le-ctum A-a-ron my-sti-co

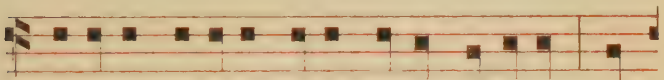

a-mi-ctu ve-sti-ri in-ter sa-cra jus-si-sti, ut

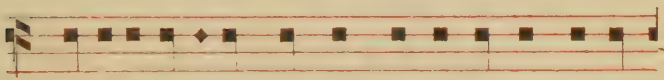

in-tel-li-gen-ti-æ sen-sum de e-xem-plis pri-o-

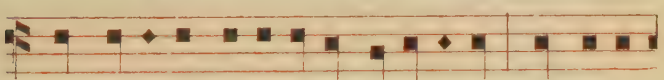

rum ca-pe-ret se-cu-tu-ra po-ste-ri-tas, ne e-ru-

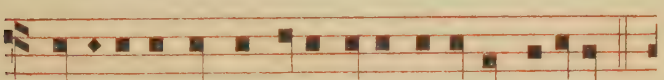

di-ti-o do-ctri-næ tu-æ ul-li de-es-set æ-ta-ti.

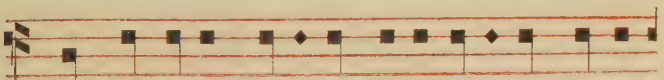

Cum et a-pud ve-te-res re-ve-ren-ti-am ip-sa

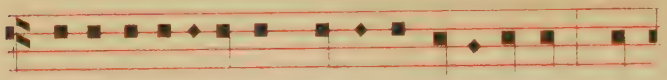

si-gni-fi-ca-ti-o-nem spe-ci-es ob-ti-ne-ret, et

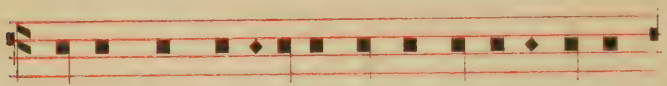

a-pud nos cer-ti-o-ra es-sent ex-pe-ri-men-ta

re-rum, quam æ-ni-gma-ta fi-gu-ra-rum. Il-li-us

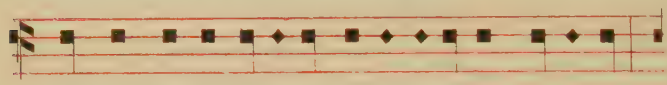

nam-que Sa-cerdo-ti-i an-te-ri-o-ris ha-bi-tus,

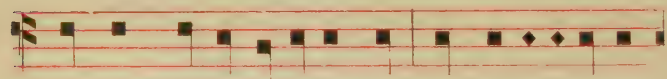

no-stræ men-tis or-na-tus est, et Pon-ti-fi-ca-lem

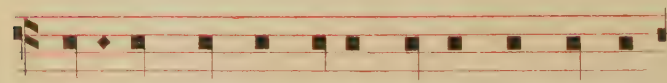

glo-ri-am non jam no-bis ho-nor com-men-dat

ve-sti-um, sed splen-dor a-ni-ma-rum. Qui-a

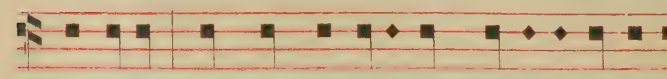

et il-la, quæ tunc car-na-li-bus blan-di-e-bantur

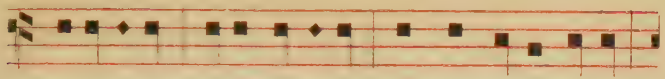

obtu-tibus, e-a po-ti-us, quæ in ipsis e-rant,

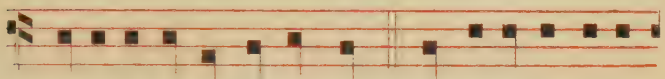

in-tel-li-gen-da po-sce-bant. Et id-cir-co hu-ic

fa-mu-lo tu-o, quem ad sum-mi Sa-cer-do-ti-i

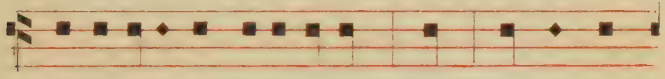

mi-ni-ste-ri-um e-le-gi-sti, hanc, quæ-su-mus

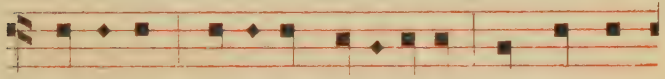

Do-mi-ne, gra-ti-am lar-gi-a-ris, ut quid-quid

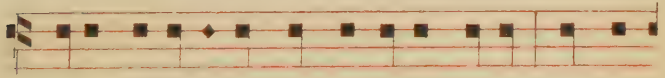

il-la ve-la-mi-na in ful-go-re au-ri, in ni-

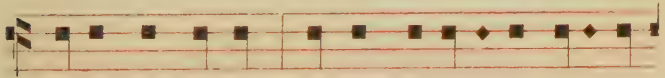

to-re gem-ma-rum, et in mul-ti-mo-di o-pe-ris

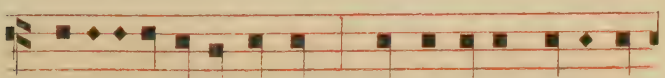

va-ri-e-ta-te si-gnabant, hoc in e-jus mo-ri-bus

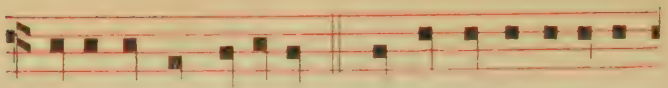

a-cti-busque cla-rescat. Com-ple in Sa-cerdo-te

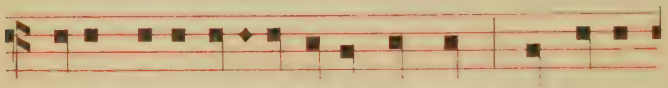

tu-o mi-ni-ste-ri-i tu-i sum-mam, et or-na-

men-tis to-ti-us glo-ri-fi-ca-ti-o-nis in-stru-ctum,

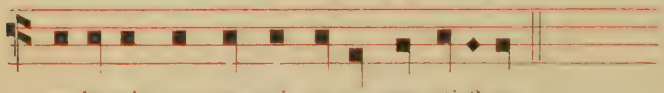

cœ-le-stis un-guen-ti ro-re san-cti-fi-ca.

Si in Romana curia fit Consecratio, Subdiaconus Apostolicus, vel unus ex Capellanis Pontificis ligat caput Electi cum una ex longioribus mappulis, de octo superius dictis, et Consecrator, flexis genibus, versus ad altare incipit, cæteris prosequentibus, Hymnum:

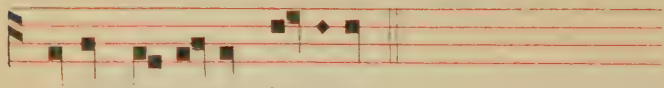

Ve-ni Cre-a-tor Spi-ri-tus.

Et dicunt usque ad finem, prout habetur supra in Ordinatione Presbyteri. 69.

Finito primo Versu, surgit Pontifex; et sedet in faldistorio ante medium altaris; capit mitram; deponit annulum et chirothecas; resumit annulum, et imponitur ei gremiale a ministris. Tum pollicem suum dexterum

intingit in sanctum Chrisma, et caput Electi coram se genuflexi inungit, formans primo signum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens :

UNGATUR, et consecrétur caput tuum, cœlésti benedictióne, in órdine Pontificáli.

Et producens manu dextera tertio signum crucis super caput Electi, dicit :

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen. ℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et si plures sint consecrandi, hoc in persona cujuslibet singulariter repetit.

Expleta unctione, Pontifex pollicem cum medulla panis paululum abstergit ; et finito Hymno prædicto, deposita mitra, surgit, et in pristina voce prosequitur dicens :

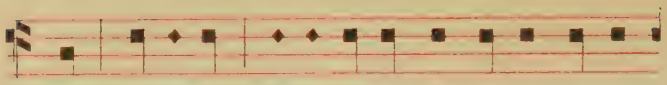

Hoc, Do-mi-ne, co-pi-o-se in ca-put e-jus

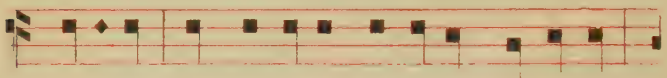

in-flu-at, hoc in o-ris sub-je-cta de-cur-rat;

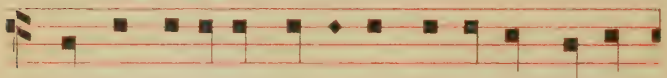

hoc in to-ti-us cor-po-ris ex-tre-ma de-scen-

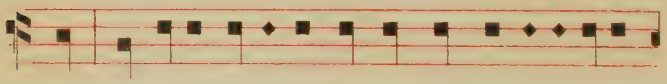

dat, ut tu-i Spi-ri-tus vir-tus et in-te-ri-o-ra

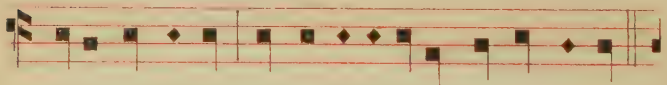

e-jus re-ple-at, et ex-te-ri-o-ra cir-cum-te-gat.

A-buu-det in e-o con-stan-ti-a fi-de-i, pu-

ri-tas di-le-cti-o-nis, sin-ce-ri-tas pa-cis. Sint

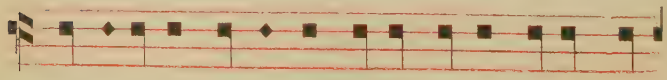

spe-ci-o-si mu-ne-re tu-o pe-des e-jus ad

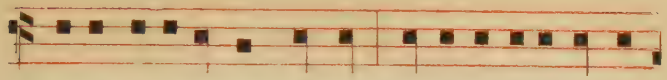

e-van-ge-li-zandum pa-cem, ad e-van-ge-li-zandum

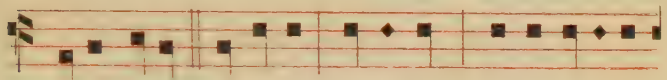

bona tu-a. Da e-i, Do-mi-ne, mi-ni-ste-rium

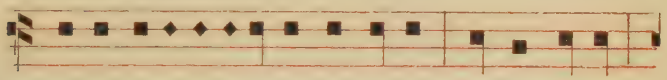

re-con-ci-li-a-ti-o-nis in ver-bo, et in fa-ctis,

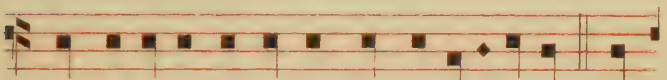

in vir-tu-te si-gno-rum et pro-di-gi-o-rum. Sit

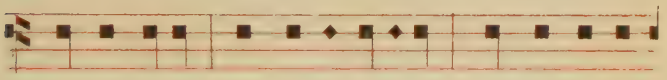

ser-mo e-jus, et præ-di-ca-ti-o, non in per-su-

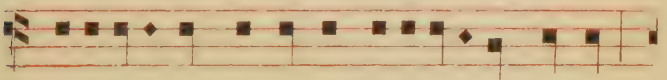

a-si-bi-li-bus hu-ma-næ sa-pi-en-ti-æ ver-bis,

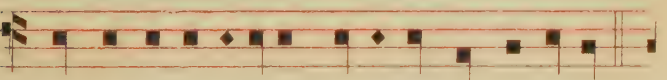

sed in os-ten-si-o-ne spi-ri-tus et vir-tu-tis.

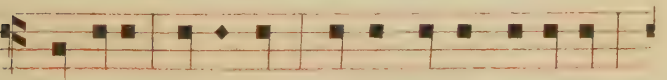

Da e-i, Do-mi-ne, cla-ves re-gni cœ-lo-rum,

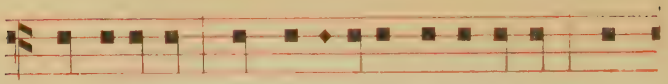

ut u-tu-tur, non glo-ri-e-tur po-te-sta-te, quam

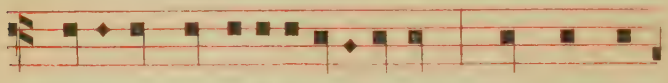

tri-bu-is in æ-di-fi-ca-ti-o-nem, non in de-

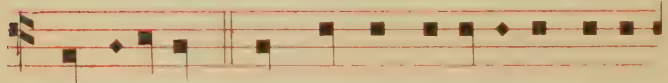

stru-cti-o-nem. Quod-cum-que li-ga-ve-rit su-per

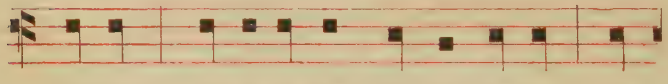

ter-ram, sit li-ga-tum et in cœ-lis, et

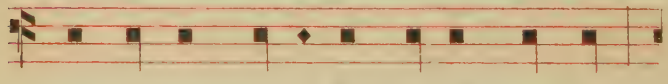

quod-cum-que sol-ve-rit su-per ter-ram,

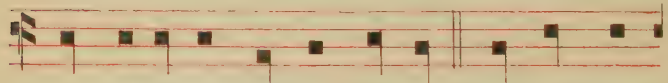

sit so-lu-tum et in cœ-lis. Quo-rum re-

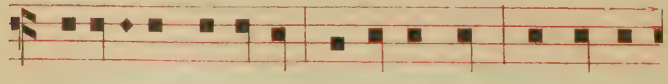

ti-nu-e-rit pec-ca-ta, re-ten-ta sint, et quorum

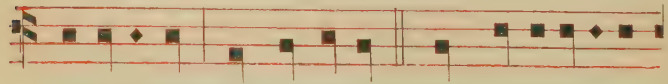

re-mi-se-rit, tu re-mit-tas. Qui ma-le-di-xe-rit

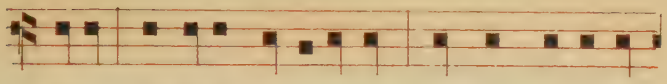

e-i, sit il-le ma-le-di-ctus, et qui be-ne-di-

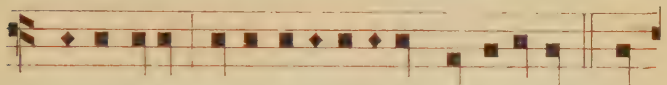

xe-rit e-i, be-ne-di-cti-o-nibus re-ple-a-tur. Sit

fi-de-lis ser-vus, et pru-dens, quem constitu-as

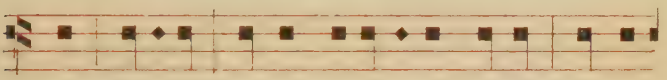

tu, Domine, su-per fa-mi-li-am tu-am, ut det

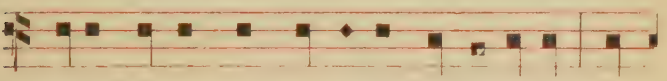

il-lis ci-bum in tem-po-re op-por-tu-no, et

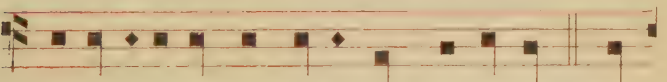

ex hi-be-at omnem ho-mi-nem per-fe-ctum. Sit

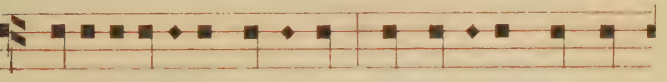

sol-li-ci-tu-di-ne im-pi-ger, sit spi-ri-tu fer-vens,

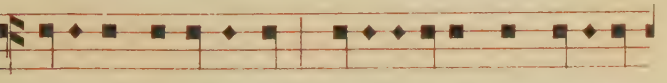

o-de-rit su-per-bi-am, humi-li-tatem ac ve-ri-ta-

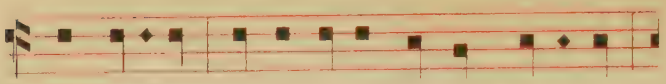

tem di-li-gat, ne-que e-am unquam de-se-rat,

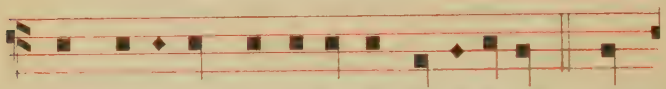

aut lau-di-bus aut ti-mo-re su-pe-ra-tus. Non

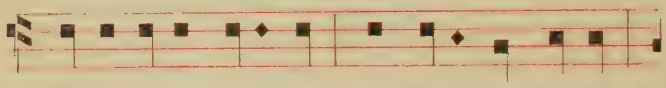

po-nat lu-cem te-nebras, nec te-ne-bras lu-cem :

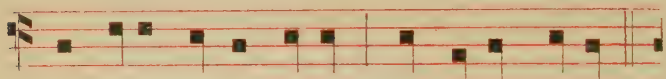

non dicat ma-lum bonum, nec bonum malum.

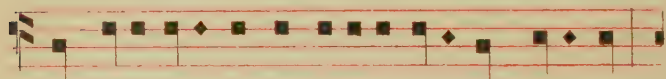

Sit sa-pi-en-ti-bus et in-si-pi-en-ti-bus de-bi-tor;

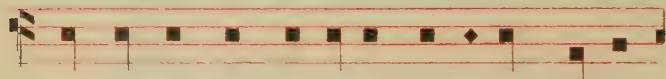

ut fru-ctum de pro-fe-ctu o-mni-um con-se-

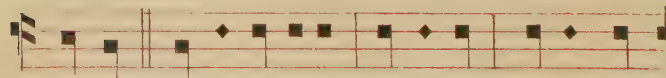

qua-tur. Tri-bu-as e-i, Do-mi-ne, ca-the-dram

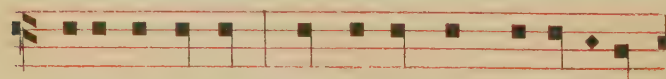

E-pi-sco-pa-lem, ad re-gen-dum Ec-cle-si-am

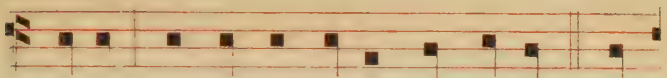

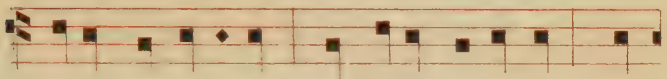

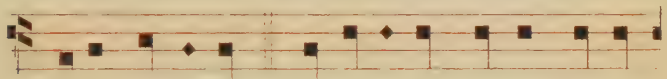

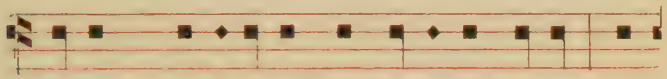

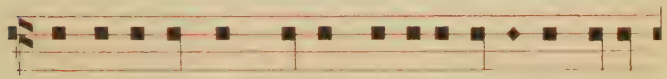

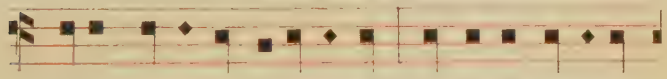

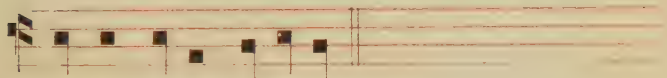

Deinde submissa voce dicit legendo, ita quod a circumstantibus audiri possit:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Consecrator incipiat, schola prosequente, Antiphonam.

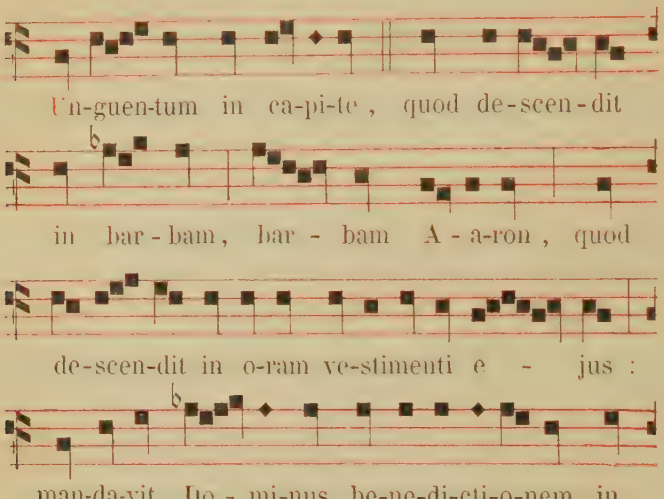

PSALMUS 132.

ECCE quam bonum, et quam jucúndum : * habitáre fratres in unum.

Sicut unguéntum in cápite : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri , etc. Sicut erat in princípio , etc.

Deinde repetitur tota Antiphona. Unguéntum in cápite , etc.

Incepta Antiphona ante Psalmum , imponitur ad collum Electi alia ex longioribus mappulis , de octo supradictis. Consecrator sedet ; accipit mitram ; et Electo ante ipsum genuflexo inungit ambas manus simul junctas cum Chrismate in modum crucis , producendo cum pollice suo dextero intincto duas lineas ; videlicet a pollice dextera manus usque ad indicem sinistræ , et a pollice sinistræ usque ad indicem dexteræ ; et mox inungat totaliter palmas Electi , dicens :

Ungantur manus istæ de óleo sanctificáto, et Chrísmate sanctificatiónis , sicut unxit Sámuel David Regem , et Prophétam , ita ungántur , et consecréntur.

Et producens manu dextera ter signum crucis super manus Electi, dicit :

In nómine Dei Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, faciéntes imáginem sanctæ crucis Salvatóris nostri Jesu Christi, qui nos a morte redémit, et ad regna cœlórum perdúxit. Exáudi nos, pie Pater omnipotens, ætérne Deus; et præsta, ut, quod te rogámus, exorémus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et prosequitur sedens :

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te ad Pontificátus sublimári vóluit dignitátem, ipse te Chrísmate, et mysticæ delibutiónis liquóre perfúndat, et spirituális bene ✠ dictiónis ubertáte fœcúndet; quidquid bene ✠ díxeris, benedicátur; et quidquid sanctificáveris, sanctificétur; et consecrátæ manus istíus, vel póllicis impositio cunctis proficiat ad salútem. ℟. Amen.

Præmissis itaque expeditis, Consecratus jungit ambas manus, et dexteram super sinistram tenet, et eas imponit mappulæ a collo dependenti. Consecrátor vero abstergit paululum cum medulla panis pollicem; et, deposita mitra, surgit : et benedicit baculum Pastorálem, si non sit benedictus, dicens :

OREMUS.

Sustentator imbecillitátis humánæ Deus, béne ✠ dic báculum istum; et quod in eo extérius designátur, intérius in móribus hujus fámuli tui, tuæ propitiatiónis cleméntia, operétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde illum aspergit aqua benedicta.

Tum sedens, accepta mitra, solus tradit illum Consecrato coram eo genuflexo, capienti ipsum inter indices.

et medios digitos, manibus non disjunctis, Consecratore dicente :

ACCIPE báculum Pastorális officii; ut sis in corrigéndis vítiis pie sæviens, judícium sine ira tenens, in fovéndis virtútibus auditórum ánimos demúlcens, in tranquillitáte severitátis censúram non déserens. ℟. Amen.

Quo facto, deposita mitra, surgit Consecrator, et benedicit annulum, si non sit prius benedictus, dicens :

OREMUS.

CREATOR, et conservátor humáni géneris, dator grátiæ spirituális, largítor ætérnæ salútis, tu Dómine, emítte bene ✠ dictiónem tuam super hunc ánnulum ;

ut quicúmque hoc sacrosánctæ fídei signo insignitus incésserit, in virtúte cœléstis defensiónis ad ætérnam vitam sibi proficiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum aspergit ipsum annulum aqua benedicta, sedet cum mitra, et solus annulum in digitum annularem dextera manus Consecrati immittit, dicens :

Accipe ánnulum, fídei scílicet signáculum : quátenus sponsam Dei, sanctam vidélicet Ecclésiam, intemeráta fide ornátus, illibáte custódias. ℟. Amen.

Tum Consecrator accipit librum Evangeliorum de scapulis Consecrati ; et, adjuvantibus ipsum Episcopis assistentibus, tradit eum clausum Consecrato, tangenti illum sine apertione manuum, dicens :

Accipe Evangélium, et vade, prædica pópulo tibi commísso; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Demum Consecrator recipit Consecratum ad osculum pacis; similiter et assistentes Episcopi singuli, dicentes ipsi Consecrato : Pax tibi.

Et ipse respondet singulis : Et cum spíritu tuo.

Tum Consecratus, medius inter assistentes Episcopos, redit ad capellam suam, ubi abstergitur ei sedenti caput cum medulla panis, et cum panno mundo; deinde cum pectine mundantur, et complanantur capilli; postea lavat manus. Consecrator vero in suo faldistorio manus lavat. Deinde procedit in Missa usque ad Offertorium inclusive. Idem facit Consecratus in capella sua.

Dicto Offertorio, Consecrator sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris. Et Consecratus veniens ex sua capella, inter assistentes Episcopos medius, coram

Consecratore genuflectit, et illi offert duo infortitia accensa, duos panes, et duo barilia vino plena, et Consecratoris prædicta recipientis manum reverenter osculatur.

Deinde Consecrator lavat manus, et accedit ad altare; Consecratus etiam ad posterius cornu Epistolæ altaris ejusdem accedit: et ibi stans medius inter Episcopos assistentes ante se habens Missale suum, simul cum Consecratore dicit, et facit omnia, prout in Missali. Et ponatur una Hostia consecranda pro Consecrante, et Consecrato, et vinum consecrandum, in Calice, sufficiens pro utroque.

Secreta sequens dicitur cum Secreta Missæ dici sub uno Per Dóminum, per Consecratorem.

SECRETA.

Suscipe, Dómine, múnera, quæ tibi offérimus pro hoc fámulo tuo; ut propítius in eo tua dona custódias.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Consecratus dicit :

SECRETA.

Súscipe, Dómine, múnera, quæ tibi offérimus pro me fámulo tuo ; ut propítius in me tua dona custódias. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Infra actionem dicit Consecrator :

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus, étiam pro hoc fámulo tuo, quem ad Episcopátus órdinem promovére dignátus es, quæsumus, Dómine, ut placátus accípias, et propítius in eo tua dona custódias; ut, quod divíno múnere consecútus est, divínis efféctibus exequátur; diésque nostros in tua pace dispónas ; atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Consecratus dicit :

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quam tibi offérimus, étiam pro me fámulo tuo, quem ad Episcopátus órdinem promovére dignátus es, quæsumus Dómine, ut placátus accípias, et propítius in me tua dona custódias; ut, quod divíno múnere consecútus sum, divínis efféctibus éxequar ; diésque nostros in tua pace dispónas; atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórum tuórum júbeas grege numerári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicta Oratione Dómine Jesu Christe, qui, etc. per Consecratorem et Consecratum, Consecratus accedit ad

dexteram Consecratoris, et ambo osculantur altare: tum Consecrator dat pacem Consecrato, dicens: Pax tecum.

Cui respondet Consecratus: Et cum spíritu tuo.

Et dat eam Assistentibus suis, seniori primo, tum alteri, singulis dicens: Pax tibi.

Et illi sibi respondent: Et cum spíritu tuo.

Deinde postquam Consecrator corpus Domini sumpserit, non totum sanguinem sumit, sed solum partem ejus cum particula Hostiæ in Calicem missa. Et priusquam se purificet, communicat Consecratum ante se in eodem cornu capite inclinato stantem, et non genuflectentem, prius de corpore, tum de sanguine, deinde purificat se, postea Consecratum. Tum abluit digitos super Calicem, et sumit etiam ablutionem; et, assumpta mitra, lavat manus.

Interim Consecratus cum assistentibus Episcopis accedit ad posteriorem partem alterius cornu altaris, videlicet Evangelii, et ibi prosequitur Missam, sicut Consecrator in cornu Epistolæ.

Postcommunio, quæ dici debet cum Postcommunione diei, sub uno Per Dóminum.

PLENUM, quæsumus Dómine, in nobis remédium tuæ miseratiónis operáre; ac tales nos esse pérfice propítius, et sic fove, ut tibi in ómnibus placére valeámus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicto, Ite missa est, vel Benedicámus Dómino, prout tempus requirit, Consecrator dicto in medio altaris, Pláceat, etc. accepta ibidem mitra, si non sit Archiepiscopus, et in sua provincia, stans versus ad altare, populo solemniter benedicit, dicens: Sit nomen Dómini benedíctum, etc.

Data benedictione, reponitur faldistorium ante medium altaris, et Consecrator cum mitra in eo sedet:

Consecratus vero parvum biretum in capite tenens coram eo genuflectit. Tum Consecrator, deposita mitra, surgit, et benedicit mitram, si non sit benedicta, dicens.

OREMUS.

DOMINE Deus, Pater omnípotens, cujus præclára bónitas est, et virtus imménsa, a qua omne datum óptimum, et omne donum perféctum, totiúsque decóris ornaméntum, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre hanc mitram hujus fámuli tui Antístitis cápiti imponéndam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox eam aspergit aqua benedicta; deinde sedens cum mitra, adjuvantibus ipsum assistentibus Episcopis imponit eam capiti Consecrati, dicens.

IMPONIMUS, Dómine, cápiti hujus Antístitis et agonístæ tui gáleam munitiónis et salútis, quátenus decoráta fácie, et armáto cápite, córnibus utriúsque Testaménti

terribilis appáreat adversáriis veritátis; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exístat, qui Moysi fámuli tui fáciem ex tui sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuæ claritátis ac veritátis córnibus insignísti; et cápiti Aaron Pontificis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si chirothecæ non sint benedictæ, surgit Consecrator, mitra deposita, et eas benedicit, dicens:

OREMUS.

Omnipotens Creátor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus discretiónis insignítas, tamquam órganum intelligéntiæ, ad recte operándum dedísti; quas servári mundas præcepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecraréntur mystéria, bene ✠ dícere, et sancti ✠ fícáre dignáre mánuum hæc tegumenta; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontificum his veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis, quam óperis, ei mundítiam tua misericórdia subminístret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergit eas aqua benedicta. Tunc extrahitur Consecrato annulus Pontificalis; deinde sedet Consecrator, et accepta mitra, adjuvantibus assistentibus Episcopis, imponit illas manibus Consecrati, dicens:

Circumda, Dómine, manus hujus ministri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit, ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pelliculis hœdórum opértis mánibus, patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratíssimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiæ tuæ benedictiónem impetráre mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit semetípsum. ℟. Amen.

Et statim imponit ei annulum Pontificalem. Tum surgit Consecrator, et accipit Consecratum per manum dexteram; et primus ex assistentibus Episcopis per sinistram, et intronizant eum, ponendo ipsum ad sedendum in faldistorio, de quo surrexit Consecrator; vel, si id fiat in Ecclesia propria Consecrati, intronizant eum in sede Episcopali consueta; et Consecrator tradit ei baculum Pastoralem in sinistra.

Deinde versus ad altare Consecrator, deposita mitra, stans incipit, cæteris usque ad finem prosequentibus, Hymnum :

Te Deum lau-da - mus :

Te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi cœli et univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis número,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia.
Patrem * imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,
Sanctum quoque * paráclitum Spíritum.
Tu Rex * glóriæ Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cœlórum.
Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Etérna fac * cum Sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi; * non confúndar in ætérnum.

Incepto Hymno, Consecratus ducitur ab assistentibus Episcopis cum mitris per Ecclesiam; et omnibus benedicit, Consecratore interim apud altare sine mitra stante in eodem loco. Cum vero Consecratus reversus fuerit ad sedem suam, seu faldistorium, iterum sedet, quousque finiatur Hymnus prædictus; Assistentes deponunt mitras, et stant apud Consecratorem.

Finito Hymno, Consecrator stans sine mitra apud sedem, seu faldistorium a parte dextera Consecrati dicit; vel si Officium cantatur, incipit, schola prosequente. Antiphonam:

6 *Toni.*

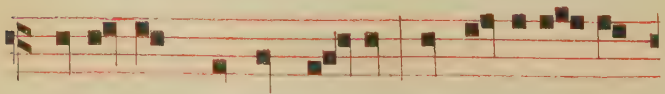

Fir-me-tur ma-nus tu - a, et ex-al-te - tur

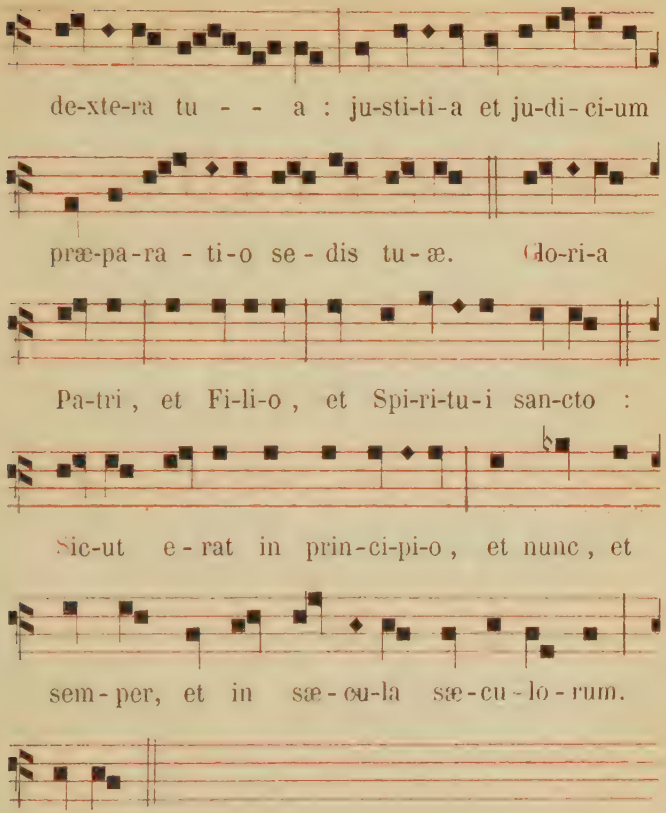

Et repetitur tota Antiphona ; qua finita, Consecrator dicit :

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, ómnium fidélium pastor, et rector, hunc fámulum tuum, quem Ecclésiæ tuæ præésse voluísti, propítius réspice : da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, Consecrator, detecto capite, manet ad cornu Evangelii altaris, apud quem Assistentes stant sine mitris.

Consecratus vero surgit, et accedens cum mitra, et baculo Pastorali ante medium altaris, versus ad illud, signans se cum pollice dexteræ manus ante pectus, dicit :

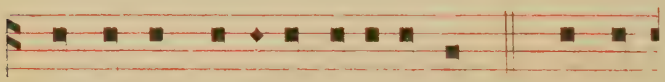

Sit no-men Do-mi-ni be-ne-di-ctum. ℟. Ex hoc

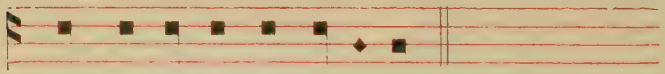

nunc et us-que in sæ-cu-lum.

Deinde faciens signum crucis a fronte ad pectus, dicit :

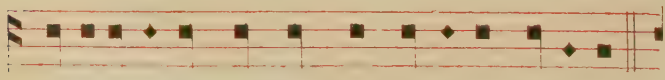

Ad-ju-to-ri-um no-strum in no-mi-ne Do-mi-ni.

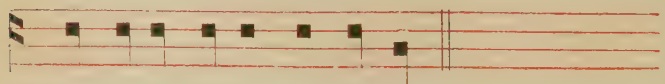

℟. Qui fe-cit cœ-lum et ter-ram.

Tum elevans, ac jungens manus, et caput inclinans, dicit :

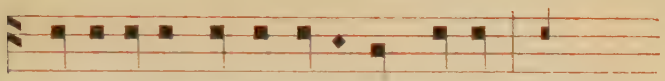

Be-ne-di-cat vos o-mnipo-tens De-us.

Et cum dixerit Deus, vertit se ad populum et tertio super eum signans benedicit, dicens :

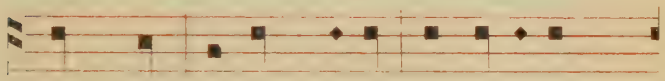

Pa ✠ ter, et Fi ✠ li-us, et Spi-ri-tus ✠

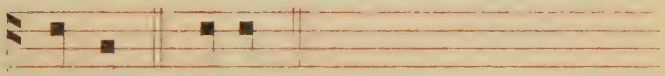

san-ctus. ℟. A-men.

Tum Consecrator accipit mitram, stans in cornu Evangelii, versa facie ad cornu Epistolæ : apud quem etiam stant Assistentes cum mitris; Consecratus vero accedit ad cornu Epistolæ altaris; et ibidem cum mitra, et baculo genuflexus, versus ad Consecratorem, dicit cantando :

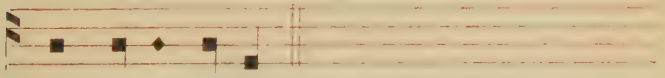

Ad mul-tos an-nos.

Deinde accedens ante medium altaris, ubi iterum, ut prius genuflexus, dicit altius cantando :

Ad mul-tos an-nos.

Postea accedit ad pedes Consecratoris, ubi tertio genuflexus, ut supra, iterum altius cantando dicit :

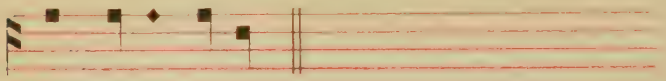

Ad mul-tos an-nos.

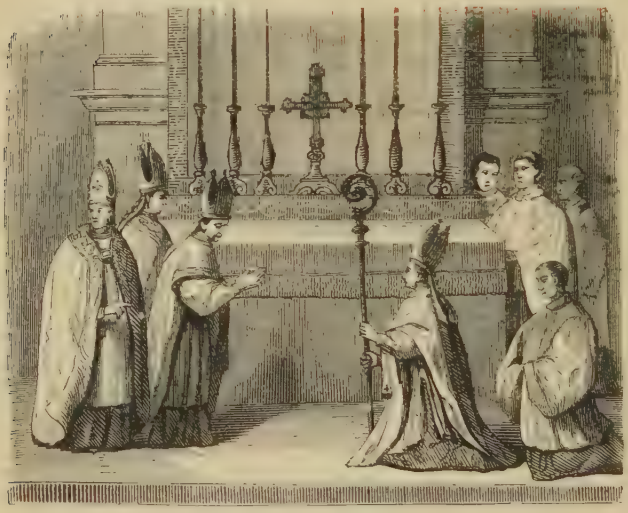

Tum Consecrator recipit eum surgentem ad osculum pacis : et similiter faciunt assistentes Episcopi, qui Consecratum cum mitra, et baculo Pastorali incedentem, et Evangelium sancti Joannis, **In princípio erat Verbum**, etc. dicentem, post reverentiam cruci super altare factam, inter se medium ducentes, ad suam capellam revertuntur, ad se exuendum sacris vestibus, et interim dicit Antiphonam. **Trium puerórum,** et Canticum. **Benedícite.** Consecrator vero, pacis osculo, ut praemittitur, Consecrato dato, dicit submissa voce : **Dóminus vobíscum.**

Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
In princípio erat Verbum, etc.

Signat altare, et se; et facta similiter cruci reverentia, apud sedem vel faldistorium deponit sacras vestes, interim etiam dicens Antiphonam. Trium puerórum, et Canticum. Benedícite, etc. quibus depositis, Consecratus Consecratori, et Assistentibus suis pro more gratias agit; et vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiscopum consecratur, forma præmissa in omnibus observatur, sed per hujusmodi consecrationem non assumit sibi nomen Patriarchæ, vel Archiepiscopi, quod per traditionem Pallii duntaxat sibi attribuitur, usque ad quam dicitur Electus, etiam post consecrationem prædictam, prout infra dicetur. Electus vero in Episcopum, cum primum consecratus est Episcopus, vocatur non Electus.

In anniversario consecrationis Episcopi dicitur Missa ut in Missali Romano.

DE PALLIO.

Cum Pallium a Sede Apostolica mittitur, Pontifex, cui res ipsa committitur, statuta die cum Electo convenit in Ecclesia sua, si commode fieri potest, vel alia Ecclesia suæ diœcesis, vel provinciæ magis commoda, in qua Missarum solemnia peragantur. Et, facta communione per celebrantem, Pallium reponitur supra medium altaris extensum, et serico, in quo involutum portatum fuit, coopertum. Deinde peractis Missarum solemniis, Pontifex indutus amictu, stola, pluviali, et mitra, sedens ante altare super faldistorio, capit juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apostolicæ, ab ipso Electo, omnibus Pontificalibus paramentis, ac

si celebraturus esset, mitra tamen et chirotheeis demptis, induto, ante se genuflexo, juxta formam per litteras Apostolicas traditam.

FORMA JURAMENTI.

Ego N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, etc. prout habetur in Consecratione Electi in Episcopum. 84.

Expleto juramento ab Electo, dictus Pontifex in gremio suo librum Evangeliorum ambábus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo praestationem hujusmodi juramenti recipit, et Electo adhuc coram eo genuflexo, dicente :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum Pontifex respondet : Deo grátias.

Juramento praestito, Pontifex surgit cum mitra, et Pallium de altari accipit, et illud super humeros Electi adhuc ante se genuflexi imponit, dicens :

Ad honórem omnipoténtis Dei, et beátæ Maríæ semper virginis, ac beatórum Apostolórum Petri, et Pauli, Dómini nostri N. Papæ N et sanctæ Románæ Ecclésiæ, nec non Ecclésiæ N. tibi commíssæ, trádimus tibi Pállium de córpore beáti Petri sumptum, in quo est plenitúdo Pontificális officii, cum Patriarchális vel Archiepiscopális nóminis appellatióne; ut utáris eo intra Ecclésiam tuam certis diébus, qui exprimúntur in privilégiis ab Apostólica Sede concéssis. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quo dato, Pontifex, detecto capite, vadit ad cornu Evangelii altaris, et Patriarcha, vel Archiepiscopus surgit cum Pallio; et ascendens ad altare, crucem suam ante se habens, si sit in Ecclesia sua, vel alia suæ diœcesis, vel provinciæ, detecto capite benedicit populo solemniter, dicens: Sit nomen Dómini, etc.

Qua benedictione data, dimissis in Ecclesia paramentis, omnes ad sua revertuntur.

Et, quia Pontificalis officii plenitudo confertur per Pallium, antequam obtinuerit quis Pallium, licet sit consecratus, nón sortitur nomen Patriarchæ, Primatis, aut Archiepiscopi; et non licet ei Episcopos consecrare; nec convocare Concilium; nec Chrisma conficere; neque Ecclesias dedicare, nec Clericos ordinare, etiam si Pallium in alia Ecclesia habuisset, cum oporteat petere novum Pallium.

Potest tamen, quando vult, Missam sine Pallio, et sandaliis celebrare.

Potest etiam hujusmodi consecrationes ante Pallii receptionem alteri committere, dummodo non sit in mora petendi Pallium.

Neque ante habitum Pallium potest Electus ante se crucem deferre, sed tantum postea.

Nec potest Patriarcha, vel Archiepiscopus uti Pallio extra suum Patriarchatum, vel provinciam, et non omni tempore, sed tantum in Ecclesiis, in Missarum

solemniis, in Festis præceptis, non in processionibus neque in Missis pro defunctis; et quia Pallium est personale, ideo commodari non potest: neque in morte alicui relinqui; sed Patriarcha, vel Archiepiscopus, cum eo sepeliri debet.

DIES, QUIBUS PALLIO

UTI POTEST PATRIARCHA, SIVE ARCHIEPISCOPUS, SUNT HI:

Nativitas Domini nostri Jesu Christi.
Sancti Stephani Protomartyris.
Sancti Joannis Apostoli, et Evangelistæ.
Circumcisio Domini.
Epiphania Domini.
Dominica in Palmis.
Feria quinta in Cœna Domini.
Sabbatum sanctum.
Dominica Resurrectionis cum duobus diebus sequentibus.
Dominica in Albis.
Ascensio Domini.
Dominica Pentecostes.
Festum Corporis Christi.
Festivitates quatuor beatæ Mariæ semper Virginis, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, et Nativitatis.
Nativitas sancti Joannis Baptistæ.
Festum omnium Sanctorum.
Festivitates omnium Apostolorum.
Dedicationes Ecclesiarum.
Principales Festivitates Ecclesiæ suæ.
Ordinationes Clericorum.
Consecrationes Episcoporum, et Virginum.
Dies anniversarius Dedicationis Ecclesiæ, et Consecrationis suæ.

DE BENEDICTIONE ABBATIS.

Veramus Benedicendus provideat de mandato Apostolico, benedictionem sibi impendendam Pontifici committente.

Deinde statuto die benedictionis, quae debet esse Dominica, vel festiva, tam ipse Pontifex, quam Electus, convenit quot die praecedenti jejunent.

In Ecclesia, ubi benedictio fiet, ornantur duae capellae, major pro Pontifice, minor pro Electo. In majori quidem super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, et ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata.

Paratur etiam in loco congruo credentia pro Pontifice, super quam erit mappa munda, duo candelabra, vasa ad abluendum manus cum suis mantilibus; vas cum aqua benedicta, et aspersorio; thuribulum cum navicella, cochleari, et incenso; ampullae pro vino, et aqua pro sacrificio; Calix, hostiaria cum hostiis.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori et officio Missae convenientis, videlicet: sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunicella, dalmatica, chirothecae, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus Pastoralis, et manipulus.

Item paratur faldistorium ornatum pro Pontifice, et tria scabella, pro Electo, et duobus Abbatibus assistentibus, Missale, et Pontificale. Pontifex habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, et duos scutiferos ad credentiam. In capella vero minore pro Electo, quae a majori debet esse distincta, paratur altare cum cruce, et duobus candelabris, et super illud Missale, et Pontificale, ac paramenta omnia

Pontificalia albi coloris, ut supra pro Pontifice numerata sunt. Et hoc, si Abbas benedicendus sit de mitra. Si vero non sit de mitra, parantur tantum paramenta Sacerdotalia, et ultra illa, pluviale album; prope altare sit credentia minor cum mappa munda, et vasis ad abluendum manus. Ponuntur etiam quinque mappulæ æqualis mensuræ, factæ ex una canna cum dimidia panni lini subtilis, et candelæ octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor super altare Pontificis, duæ super ejus credentiam, et duæ super altare Electi ponuntur. Annulus cum gemma benedicendus, et Electo tradendus; vestes monasticæ, seu regulares, et pro Offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet, duo panes magni, et duo barilia vini; panes, et barilia ornentur. duo videlicet videantur argentea, et duo aurea, hinc et inde insignia Pontificis, et Monasterii, seu Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu, et dignitate.

Adsint duo Abbates assistentes, qui sint induti superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici alba.

Hora igitur competenti Pontifex, Electus, Assistentes, et alii, qui benedictioni interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, et Pontifex, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu altaris Epistolæ præparatum, et ibi de more paratur. Interim etiam Abbates assistentes sua paramenta prædicta capiunt. Quibus sic paratis, Pontifex sedet cum mitra super faldistorium, ante medium altaris sibi paratum; Electus vero in habitu suo quotidiano medius inter Abbates assistentes paratos et mitratos, Pontifici cum debitis reverentiis præsentatur, atque eidem mandatum Apostolicum traditur. Quo publice lecto, per Pontificis notarium, Electus genuflectit ante Pontificem, qui surgit, deposita mitra, et super eum dicit Orationes sequentes, nisi jam sit professus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus indulgéntiæ Pater, qui severitátem tuæ districtiónis témperans, indulsísti ne fílius portet iniquitátem patris; et qui mira dispensatióne, étiam malis bene utens, tuæ dignatiónis grátiam per eos frequénter operáris, quæsumus cleméntiam tuam, ut huic fámulo tuo non obsístat, quod hábitum religiónis, per nos, tanta ac tali re indígnos, áccipit; sed ministérium, quod extérius per nos exhibétur, tu intérius per donum Spíritus sancti exequáris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Deus, qui per coætérnum Fílium tuum cuncta creásti, quique mundum peccátis inveterátum per mystérium sanctæ Incarnatiónis ejus renováre dignátus es, te suppliciter exorámus, ut ejúsdem Dómini nostri grátia, super hunc fámulum tuum abrenuntiatiónem sæculi profiténtem cleménter respícere dignéris; per quam in spíritu suæ mentis renovátus, véterem hóminem cum áctibus suis éxuat; et novum, qui secúndum Deum creátus est, indúere mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Domine Jesu Christe, qui es via, sine qua nemo venit ad Patrem, quæsumus cleméntiam tuam, ut hunc

fámulum tuum a carnálibus desidériis abstráctum, per iter disciplínæ reguláris dedúcas, et qui peccatóres vocáre dignátus es, dicens : Veníte ad me omnes, qui laborátis, et oneráti estis, et ego vos refíciam; præsta ut hæc vox invitatiónis tuæ ita in eo convaléscat, quátenus peccatórum ónera depónens, et quam dulcis es gustans, tua refectióne sustentári mereátur. Et sicut attestári de óvibus tuis dignátus es, agnósce eum inter oves tuas; ut ipse te agnóscat, et aliénum non sequátur, sed te; neque áudiat vocem aliórum, sed tuam, qua dicis : Qui mihi minístrat, me sequátur. Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Sancte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum mortálibus revelári dignátus es, imménsam tuæ pietátis grátiam postulámus; ut, sicut ubi vis, spiras, sic et huic fámulo tuo afféctum devotiónis indúlgeas. Et quóniam tua sapiéntia est cónditus, tua quoque providéntia gubernétur. Quem juxta tibi consuétam grátiam únctio tua de ómnibus dóceat; et per intercessiónem sancti N. quem præcípuum hujus sanctæ institutiónis legislatórem dedísti, nec non et aliórum Sanctórum, ad quorum nómina professiónem facit, eum a vanitáte sæculi veráciter convérte. Et sicut es ómnium peccatórum remíssio, ita depriméntes impietátis colligatiónes in eo dissólve; et ad observántiam hujus sancti propósiti fac eum ita certátim fervére, ut in tribulatiónibus et angústiis, tua indeficiénti consolatióne váleat respiráre; ut juste, et pie, per veram humilitátem, atque obediéntiam in fratérna charitáte fundátus, quod, te donánte, hódie promíttit, felíci perseverántia cómpleat. Quod ipse præstáre dignéris, qui cum Deo Patre, sanctóque unigénito Fílio ejus Dómino nostro Jesu Christo, vivis et gloriáris, Deus, per infiníta sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde benedicuntur vestes, quæ novæ afferuntur, et tenentur per unum ex ministris Electi coram Pontifice, qui stans sine mitra, dicit :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam, ut hoc genus vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ, vel humilitátis indícium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✠-dícere dignéris, ut hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit vestiménto, te quoque indúere mereátur. Qui vivis et regnas, Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergit vestes cum aquâ benedictâ. Post hæc Pontifex sedet cum mitrâ, et exuit Electum veste seculari, dicens :

Exuat te Dóminus vétterem hóminem, cum áctibus suis.

Et mox induit illum habitum monasticum, dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est, in justítia, et sanctitáte veritátis.

Tunc, deposita mitrâ, surgit Pontifex, et dicit :

OREMUS.

Deus misércors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perficitur; adsint nostris humillimis précibus tuæ pietátis aures; et hunc fámulum tuum, cui in tuo sancto nómine

hábitum sacræ religiónis impónimus, a mundi impedimento, vel sæculári desidério defénde; et concéde ei, ut in hoc sancto propósito devótus persístere, et remissióne peccatórum percépta, ad electórum tuórum váleat pervenire consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quibus dictis, sedet Pontifex, et imponitur sibi mitra, et Electus, professionem emissurus, junctis ante pectus manibus, coram eo genuflexus, dicit.

Suscipe me, Dómine, secúndum elóquium tuum, et vivam; et non confúndas me ab expectatióne mea.

Circumstantibus, vel Monachis, si sit in suo monasterio, respondentibus:

Suscepimus, Deus, misericórdiam tuam, in médio templi tui.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Et hoc ter, tam per Electum quam per circumstantes, repetitur. Deinde Electus ante altare et Pontificem se prosternit in terram, et dicuntur sequentes Psalmi per Pontificem sedentem cum mitra, circumstantibus respondentibus.

PSALMUS 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * in civitáte Dei nostri; in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion: * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur: * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis : * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam : * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ : * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus, * et distribúite domos ejus : ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Psalmus 50. Miserére mei Deus: *secúndum magnam misericórdiam tuam, etc. Et totus dicitur cum Glória Patri, ut infra habetur. 149.

PSALMUS 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum : * habitáre fratres in unum.
Sicut unguéntum in cápite : * quod descéndit in barbam, barbam Aaron.
Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem : * et vitam usque in sæculum.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Quibus finitis, Pontifex, deposita mitra, surgit et dicit : Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui non vis mortem peccatóris, sed per pœniténtiam, et emendatiónem, vitam semper inquíris; te suppliciter deprecámur, ut huic fámulo tuo sæculáribus áctibus renuntiánti, large tuæ pietátis grátiam infúndere dignéris : quátenus castris tuis insértus, ita tibi militándo, statum vitæ præséntis percúrrere váleat, ut bravium ætérnæ remuneratiónis, te donánte, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, sedet Pontifex, et mitram accipit; ac coram eo genuflexus Electus emittens professionem, ex præscripto cujusque congregationis, in charta scriptam, quam in manibus tenet, et legit.

Qua lecta, ponit chartam ipsam super altare; et iterum, ut prius, genuflectit coram Pontifice incipiente, et schola prosequente, Antiphonam :

8. *Toni.*

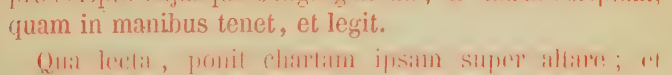

Con-fir-ma hoc De - us, quod o-pe-ra-tus es in

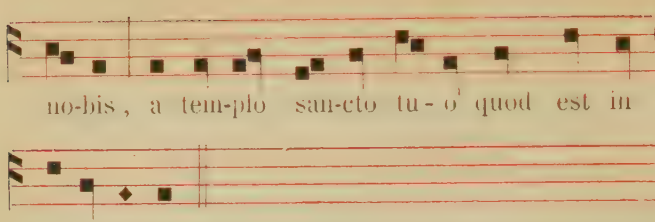

Qua dicta, Pontifex adhuc cum mitra sedens, accipit eum in congregationem, et societatem aliorum Monachorum sui ordinis, dicens :

Omnes, quamvis per grátiam Baptísmi fratres simus in Christo, et unum Patrem habeámus in cœlo, si ejus præcéptis, prout póssumus, obséquimur, procul dúbio tunc máxime unímur, quando oratiónibus, et beneficiis invicem nos copulámus ; quemádmodum in primitíva Ecclésia sancti Patres, quibus cor unum, et ánima una erat, fecísse legúntur, quorum plures Christi amóre mente accénsi, possessiónes, et facultátes rerum vendéntes, congregátis in unum prétiis, ad Apóstolos ferébant gaudéntes. Quæ Apóstoli accipiéntes, tribuébant ómnibus, prout opus erat. Sicque iste nihilóminus, Deo inspiránte, eórum exémplo commónitus, Religiosórum órdinis sancti N. optat conjúngi consórtiis. Idcírco damus ei commúnem societátem vivéndi cum illis, quantum a Dómino póssumus promeréri, et nostrum est largíri : quátenus cum eléctis a remuneratóre ómnium bonórum váleat præmia repromíssa percípere, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto, vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo dicto, Pontifex, et omnes Monachi præsentes, recipiunt eum ad osculum pacis.

Deinde Electus vadit ad capellam suam, in qua paratur amictu, alba, cingulo, et stola in modum Presbyteri,

ac pluviali; et associatus medius inter duos Abbates indutos superpelliceo, stola, pluviali, et mitra simplici, si Benedicendus sit de mitra, alias, inter Priorem, et seniorem, aut duos seniores Religiosos sui, si adsunt, aut alterius monasterii, indutos superpelliceo, et pluviali, ducitur ad Pontificem in faldistorio ante altare sedentem, cui, deposito bireto, se humiliter inclinans facit reverentiam: Assistentes etiam, detectis capitibus, illa inclinantes, Pontificem venerantur. Tum sedent omnes eo ordine, prout in consecratione Episcopi supra dictum est. Et, postquam parum quieverint, surgunt omnes, capitibus detectis, et senior Assistentium, stans detecto capite versus ad Pontificem dicit:
etc. ut infra.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritate Apostolica.

Adest, reverendíssime Pater, Eléctus monastérii N. órdinis sancti N. diœcésis N quem ad vestram reverendíssimam Paternitátem, ex parte convéntus ejúsdem monastérii, dúximus præsentándum, humíliter postulántes a vobis, ut ipsum in Abbátem dicti monastérii, Auctoritáte Apostólica vobis commissa, dignémini ordináre.

Pontifex interrogat eos, dicens: Habétis mandátum Apostólicum? Respondet ille: Habémus. Pontifex dicit: Legátur.

Tunc notarius Pontificis accipiens mandatum a præsentante, illud legit a principio usque ad finem. Interim omnes sedent, tectis capitibus. Quo totaliter perlecto, Pontifex dicit: Deo grátias.

Vel si benedictio fit vigore litterarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti receptio committitur, litteris lectis, antequam Pontifex aliquid dicat, Electus de scabello suo veniens, coram Pontifice genuflectit, et legit juramentum de verbo ad verbum, juxta formam juramenti prout infra.

Ego N. Eléctus monastérii N. órdinis sancti N diœcésis N. ab hac hora in ántea fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, et Dómino nostro Dómino N. Papæ N. suísque successóribus canónice intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum: seu capiántur mala captióne; aut in eos violenter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur quovis quæsíto colóre. Consílium vero, quod mihi creditúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu lítteras, ad eórum damnum, me sciénte, némini pandam. Papátum Románum, et Regália sancti Petri adjútor eis ero ad retinéndum, et defendéndum, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legátum Apostólicæ Sedis in eúndo, et redeúndo honorífice tractábo, et in suis necessitátibus adjuvábo. Jura, honóres, privilégia, et auctoritátem sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, et successórum prædictórum, conserváre, defénděre, augére, et promovére curábo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eámdem Románam Ecclésiam áliqua sinístra, vel præjudiciália personárum, juris, honóris, status, et potestátis eórum machinéntur. Et, si tália a quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro posse: et quanto cítius pótero, significábo eídem Dómino nostro, vel álteri, per quem possit ad ipsíus notítiam perveníre. Régulas sanctórum Patrum, decréta, ordinatiónes, seu dispositiónes, reservatiónes, provisiónes, et mandáta Apostólica, totis víribus observábo, et fáciam ab áliis observári. Hæréticos,

schismáticos, et rebélles eídem Dómino nostro, vel successóribus prædictis pro posse pérsequar, et impugnábo. Vocátus ad synodum, véniam, nisi præpedítus fúero canónica præpeditióne. Possessiónes vero ad monastérium meum pertinéntes non vendam, nec donábo, neque impignorábo, nec de novo infeudábo, vel áliquo modo alienábo, étiam cum consénsu convéntus monastérii mei, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiónem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Quo per eum lecto, Pontifex supra gremium suum librum Evangeliorum apertum tenens, inferiori parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, Electo dicente : Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Et textum Evangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non prius, dicit Pontifex : Deo grátias.

Deinde Electo et Assistentibus sedentibus, Pontifex intelligibili voce legit sequens examen :

Antiqua sanctórum Patrum institútio docet, et præcipit, ut is, qui ad régimen animárum elígitur, examinári, et interrogári débeat de divérsis causis, et móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac necessária sunt. Eádem igitur auctoritáte, te, frater charissime, interrogámus.

Interrogatio.

Vis tuum sanctum propósitum, et sancti N. régulam observáre, tibíque subjéctos, ut idípsum fáciant, diligénter instrúere ?

Electus assurgens, detecto capite, ad istam, et ad omnes alias responsiones sequentes respondet : Volo.

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperáre, et quantum, adjuvánte Dómino, póteris, ad omne bonum commutáre ? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis castitátem, sobrietátem, humilitátem, et patiéntiam, cum Dei adjutório, in te ipso custodíre, subditósque tuos tàlia docére? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis res monastérii tibi commissi fidéliter custodíre, et in usus Ecclésiæ, fratrum, páuperum, et peregrinórum distribúere? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis sanctæ matri Ecclésiæ Románæ, ac Sanctíssimo Dómino nostro N. Summo Pontífici, ejúsque successóribus fidem, subjectiónem, obediéntiam, et reveréntiam devóte, et fidéliter per ómnia perpétuo exhibére? ℟. Volo.

Si vero Benedicendus exemptus non est, neque auctoritate Apostolica, sed ab ordinario suo Pontifice benedicitur, post praedictas omnes interrogationes subjungitur etiam sequens, quae alias omittitur, quando Benedicendus est ab ordinaria jurisdictione exemptus.

Interrogatio.

Vis sanctæ Ecclésiæ N., nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Prælati jurisdictioni electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti existunt, mihíque ejúsdem Patriárchæ vel Archiepíscopo, vel Epíscopo, et meis successóribus fidem, subjectiónem, obediéntiam, et reveréntiam, devóte, et fidéliter perpétuo exhibére? ℟. Volo.

Si autem benedicendus Abbas, non exemptus auctoritate Apostolica, ab alio, quam Ordinario suo, Pontifice benedicitur, Pontifex benedictionem ei impensurus, loco interrogationis proxime positæ, et illa omissa, sequentem subjungit, dicens: Vis sanctæ Ecclésiæ N. nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Pontificis jurisdictioni electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti existunt, illiúsque Patriárchæ aut Archiepíscopo, vel Epíscopo, ac suis successóribus fidem, subjectiónem, obediéntiam, et reveréntiam, devóte, et fidéliter perpétuo exhibére? ℟. Volo.

Subjungit Pontifex

Hæc ómnia, et cétera bona tríbuat tibi Dóminus, et custódiat te, atque corróboret in omni bonitáte. ℟. Amen.

Tunc Electus ante Pontificem genuflexus osculatur ejus manum. Deinde deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad altare, facit Confessionem, Electo a sinistris sibi respondente. Qua finita, Pontifex ascendens ad altare, osculatur illud, et Evangelium in Missa dicendum; atque incensat altare more solito; deinde

accedit ad sedem suam; et procedit in Missa usque ad **Allelúia**, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Si vero Missa legitur, osculato altari, et Evangelio, omissa incensatione, omnia prædicta leguntur in altari. Electus vero vadit cum Assistentibus ad capellam suam; ubi deposito pluviali, accipit sandalia, dicens Psalmos consuetos ante Missam. Tum accipit crucem pectoralem; et aptatur ei stola ut ab humeris dependeat; deinde sumit tunicellam, dalmaticam, planetam, et manipulum, et hoc, si ex privilegio mitra uti possit; qua si uti sibi licet, et prius sit professus, ac Missa legatur, potest accipere sandalia, et dicere Psalmum. **Quam dilécta**, etc. ac paramenta omnia Sacerdotalia capere, dempta planeta, cujus loco accipit pluviale; ante inchoationem officii, eo tempore, quo Pontifex cum benedicturus Pontificalia paramenta recipit. Si vero non sit de mitra, deposito pluviali, et retenta stola, in modum Presbyteri, accipit planetam tantum. Qua indutus, stans in altari suo medius inter Assistentes, prosequitur Missam usque ad **Allelúia**, si dicitur; sive ultimum Versum Tractus vel Sequentiæ exclusive. Et cum dicit, **Dóminus vobíscum**, non se debet ad populum vertere. Missa dicitur de die cum Collecta pro Electo sub uno **Per Dóminum**, cum Collecta dici per Pontificem.

ORATIO.

Concede, quæsumus, Dómine, huic fámulo tuo, ut prædicándo, et exercéndo quæ recta sunt, per exémplum bonórum óperum ánimos suórum ínstruat subjectórum; et ætérnæ remuneratiónis mercédem a te piíssimo Pastóre percípiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Electus vero dicit Orationem :

Concede, quæsumus, Dómine, mihi fámulo tuo, ut prædicándo, et exercéndo quæ recta sunt, per exémplum bonórum óperum ánimos meórum instruam subjectórum; et ætérnæ remuneratiónis mercédem a te piíssimo Pastóre percípiam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, si Allelúia est dicendum, alioquin dicto etiam Tractu, vel Sequentia usque ad ultimum Versum exclusive. Pontifex sedet cum mitra in faldistorio suo ante altare, et ante eum reducitur Electus per Assistentes; et facta Pontifici reverentia, ut prius, surgit Pontifex, et genuflexus cum mitra procumbit in faldistorio suo.

Assistentes genuflectunt ante scabella. Electus vero ad sinistram Pontificis prosternit se. Tunc cantores

incipiunt, choro respondente, vel, si non sint cantores et chorus, dicit Pontifex, ceteris sibi respondentibus. Antiphonam :

4. Toni.

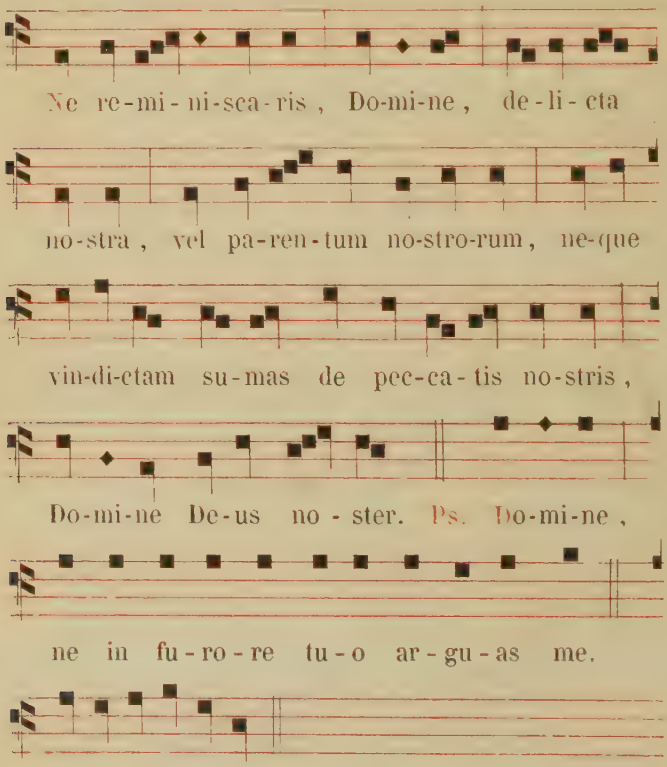

PSALMUS 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum : * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.
Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu, Dómine, úsquequo?
Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, et erubéscant valde velóciter.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 31.

Beati, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum; * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea : * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.
Dixi, Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus : * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum : * ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus, et mulus : * quibus non est intelléctus.
In camo, et freno maxíllas eórum constrínge : * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris : * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, et exultáte justi : * et gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me : * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, et corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.
Amici mei, et próximi mei : * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi, Nequándo supergáudeant mihi inimici mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.
Inimici autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.
Ne derelínquas me, Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum : * Dómine Deus salútis meæ.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 50.

Miserere mei, Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me et super nivem dealbábor.
Auditui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.
Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 101.

Dómine, exáudi oratiónem meam: * et clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi: * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cinerem tamquam panem manducábam: * et potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ et indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatiónem, et generatiónem.
Tu exúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * et terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.
Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cœlo in terram aspéxit.
Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum : * et reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.
Initio tu, Dómine, terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine, quis sustinébit ?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

PSALMUS 142.

Domine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.
Fripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

i dúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona, Ne reminiscáris Dómine, etc. supra ante Psalmos posita. Et subjunguntur immediate Litaniæ, quæ habentur in ordinatione Subdiaconi.

35. Cumque in iis dictum fuerit :
Ut ómnibus fidélibus, etc.
℟. Te rogámus audi nos.

Surgit ab accubitu Pontifex, et in manum sinistram accipit baculum Pastoralem, et conversus ad Electum dicit :
Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Deinde dicit :
Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Producendo singulis vicibus super Electum manu dextera signum crucis : et mox redit ad accubitum, et perficiuntur Litaniæ : quibus finitis, Pontifex deposita mitra, surgit, et stans versus ad Electum prostratum manentem, dicit :
Pater noster, etc.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino.
℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.
℣. Memor esto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Dóminus custódiat te ab omni malo.
℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.
℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

CONCEDE, quæsumus, omnípotens Deus, afféctui nostro tuæ miseratiónis efféctum; et hunc fámulum tuum, quem ad régimen animárum clígimus, grátiæ tuæ dono proséquere; ut, te largiénte, cum ipsa tibi nostra electióne placeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

CUNCTORUM bonórum institútor Deus, qui per Moysen fámulum tuum, ad gubernándas Ecclésias præpósitos instituísti, tibi súpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorámus; ut hunc fámulum tuum, quem commúnis eléctio famulórum tuórum Abbátem óvium tuárum esse constítuit, protectiónis tuæ grátia munire dignéris; sicque régere súbditos, commendatásque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlórum adipiscátur, quátenus te, Dómine, opitulánte, Apostólicis júgiter fultus doctrínis, centésimo cum fructu lætus intróeat portas paradísi; atque a te, Dómine, collaudánte audíre mereátur: Euge serve bone, et fidélis, quia super pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis, et regnas Deus.

Tum surgit Electus, et ante Pontificem genuflectit et Pontifex, extensis manibus ante pectus, dicit

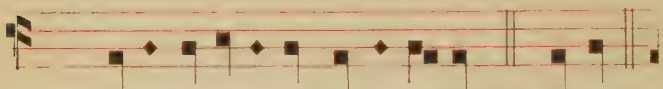

Per o-mni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. ℟. Amen.

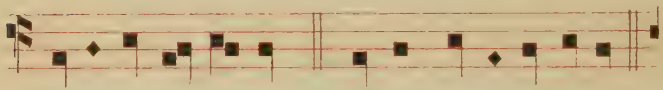

℣. Domi-nus vo-biscum. ℟. Et cum spi-ri-tu tu-o.

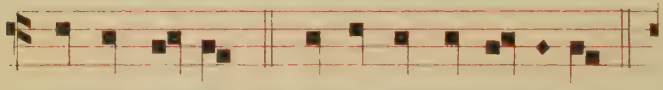

℣. Sursum cor-da. ℟. Ha-bemus ad Do-minum.

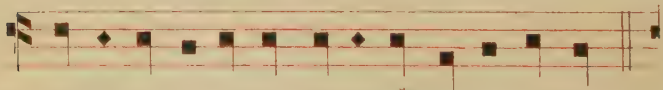

℣. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-nŏ De-o no-stro.

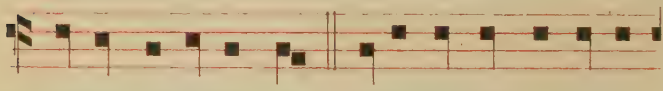

℟. Dignum et justum est. Ve-re dignum et justum

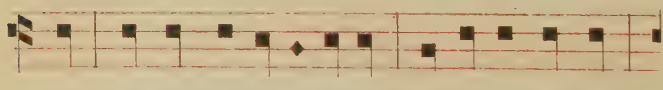

est, æquum et sa-lu-ta-re, nos ti-bi semper,

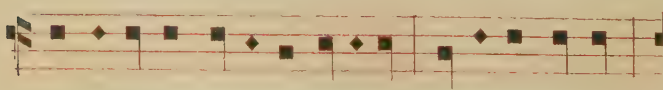

et u-bique gra-ti-as a-gere; Do-mi-ne sancte,

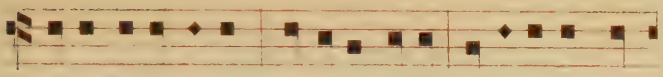

Pater omnipotens, æ-terne De-us, af-flu-entem spi-

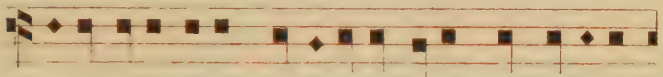

ritum tu-æ bene ✠ di-cti-o-nis super hunc famulum

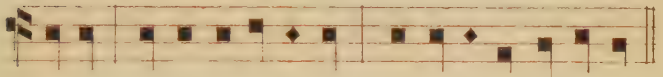

tu-um, no-bis o-ran-ti-bus, pro-pi-ti-us in-fun-de.

Hic Pontifex ponunt ambas manus extensas, digitis non disjunctis, super caput Electi: et eas sic tenet dicens:

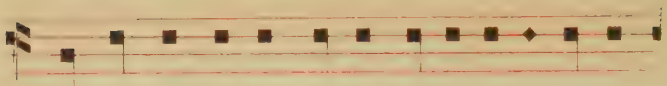

Ut qui per no-stræ ma-nus im-po-si-ti-o-nem

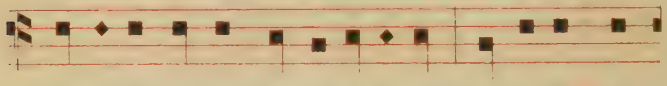

ho-di-e Ab-bas con-sti-tu-i-tur, san-cti-fi ✠ ca-

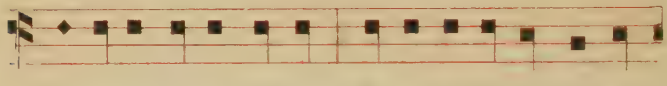

ti-o-ne tu-a di-gnus, a te e-lectus per-ma-

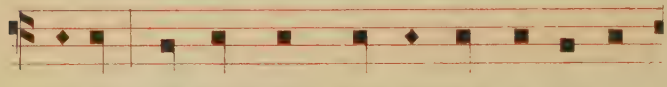

ne at; et num-quam post-mo-dum a tu-a

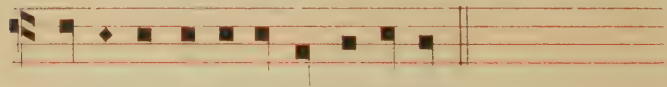

gra-ti-a se-pa-re-tur in-dignus.

Hic Pontifex amovet manus de capite Electi, ac eas ante pectus extensas tenens, dicit :

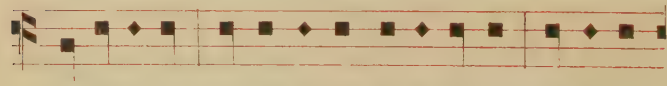

Susci-pi-at, te Do-mi-ne lar-gi-en-te, ho-di-e

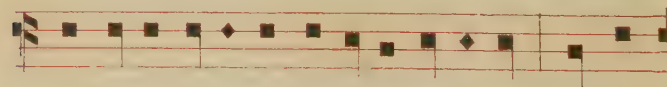

in bo-no o-pe-re per-se-ve-ran-ti-am, in ad-

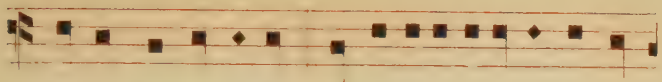

ver-sis constan-ti-am, in tribu-la-ti-o-ni-bus to-

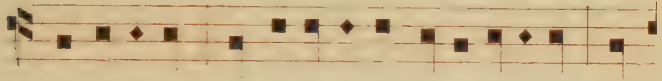

le-ran-ti-am, in je-ju-ni-is de-si-de-rium, in

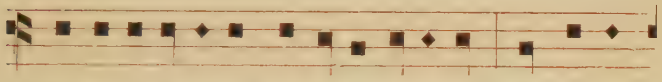

im-pi-e-ta-ti-bus mi-se-ri-cordi-am, in hu-mi-

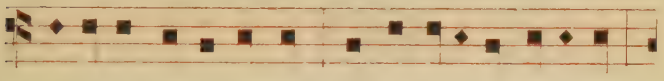

li-ta-te princi-pa-tum, in su-perbi-a o-di-um,

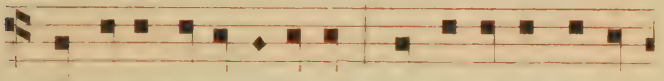

in fi-de di-le-cti-o-nem, in do-ctri-na per-vi-

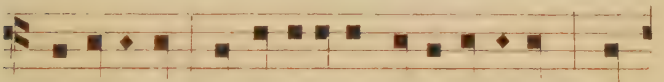

gi-lan-ti-am, in ca-stita-te con-tinen-ti-am, in

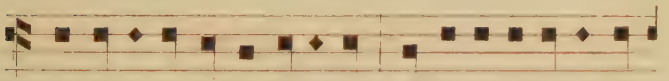

lu-xu-ri-a abs-ti-nenti-am, in va-ri-e-ta-ti-bus

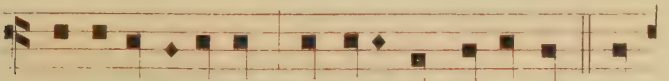

mo-de-ra-ti-o-nem, in mo-ri-bus doctrinam : te

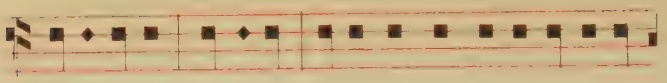

tribu-en-te, Do-mine, ta-lis in hoc mi-ni-ste-ri-o

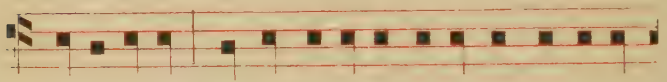

perse-ve-ret, qua-lis Le-vi-ta e-le-ctus ab A-po-

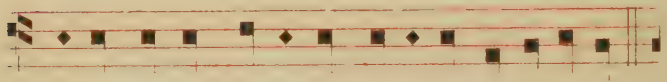

sto-lis sanctus Stephanus me-ru-it per-du-ra-re.

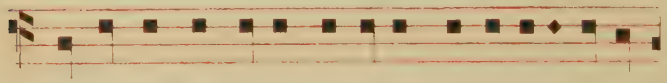

To-tam ab hac di-e mundanam conversa-ti-onem

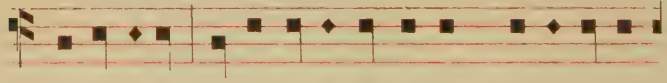

de-spi-ci-at; tu-a Do-mi-ne be-ne ✠ di-cti-o-ne

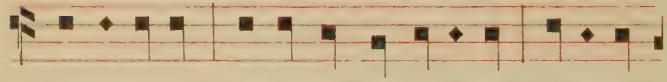

lar-gi-en-te, contemnat præsen-ti-a, di-li-gat

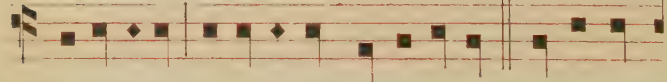

cœ-le-sti-a, de-si-de-ret sem-pi-terna. Sit e-xem-

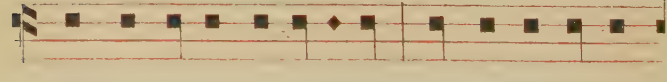

plum et for-ma ju-sti-ti-æ, ad gu-bernandam

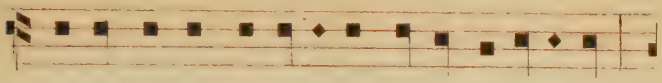

re-gen-damque Ec-cle-si-am tu-am fi-de-li-ter;

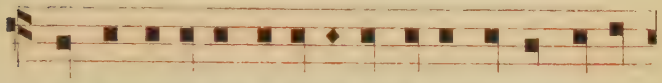

ut spe-cu-la-tor i-do-ne-us in-ter su-os col-le-

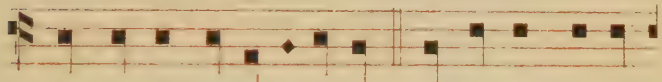

gas semper ef-fi-ci-a-tur. Sit ma-gni con-si-

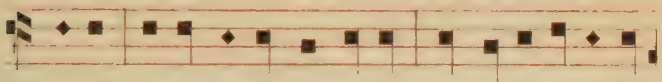

li-i, in-du-stri-a cen-su-ræ, et ef-fi-ca-ci-a

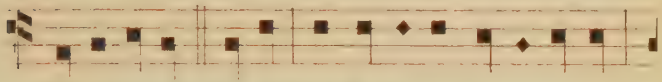

di-sci-plinæ. I-ta, te Do-mi-ne tri-bu-en-te,

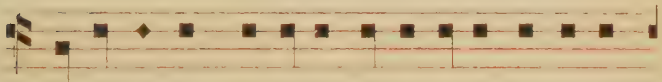

in o-mni-bus manda-tis tu-is si-ne re-prehen-

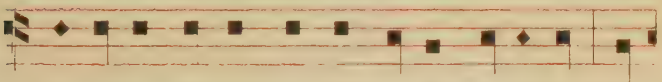

si-o-ne ti-bi mun-do cor-de ser-vi-ens, ut

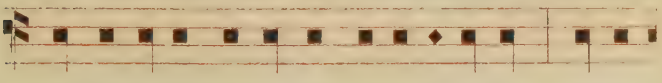

ad bra-vi-um su-per-næ vo-ca-ti-o-nis, mul-ti-

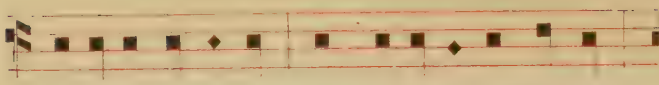

pli-ca-to fœ-no-re, cum cen-te-si-mo fru-ctu,

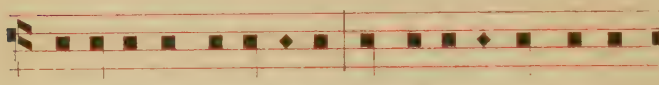

co-ro-na-que ju-sti-ti-æ, ad cœ-le-sti-um the-sau-

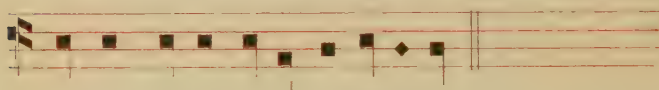

ro-rum do-na tu-a per-ve-ni-at.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen, quod a circumstantibus intelligi possit. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicit:

OREMUS.

Deus, cui omnis potéstas, et dignitas famulátur, da huic fámulo tuo prósperum suæ dignitátis effectum, in qua semper te tímeat, tibíque júgiter placére conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Omnium, Dómine, fons bonórum, justorúmque provéctuum munerátor; tríbue, quæsumus, huic fámulo tuo adéptam bene gérere dignitátem; et a te sibi præstitam bonis opéribus comprobáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Exaudi, Dómine, preces nostras, quas in conspéctu tuæ majestátis super hunc fámulum tuum fúndimus, qui vice tui nóminis ad gubernatiónem óvium tuárum statúitur; ut eum respícere, et interveniénte beáto N bene ✠ dícere dignéris, et qui ad redemptiónem, et protectiónem nostram de cœlo descendísti, et mundo te verum, et summum Pastórem exhibuísti, dicens: Ego sum pastor bonus; te invocámus, te supplíciter deprecámur, ut huic fámulo tuo, quem pastorális officii culmen subíre voluísti, tua bónitas adsit, et bene ✠-díctio, ómnibus diébus vitæ suæ. Prótege eum, Dómine, et defénde ab ómnibus visibílium, et invisibílium adversitátibus inimicórum; dírige gressus ejus in viam pacis, et justitiæ; et largíre tuárum dona virtútum, justítiam, temperántiam, fortitúdinem, prudéntiam, charitátem, sobrietátem, patiéntiam, longanimitátem, constántiam insuperábilem, fidem non fictam, spem inconcússam, mentem devótam, humilitátem perféctam, intelligéntiam rectam, benignitátem, modéstiam, unanimitátem, pacem, concórdiam, castitátem, abstinéntiam, vigilántiam, discretiónem, rectitúdinem, sciéntiam, pietátem, consílium, et in cunctis áctibus bonis inviolátam perseveránti am. Aufer, Dómine Jesu Christe, ab eo, quidquid pravum, et distórtum est, quidquid salúti contrárium, quidquid ánimæ nocívum; supérbiam, jactántiam, vanam glóriam, elatiónem, et quidquid ad últimum tibi displicens esse potest. Circúmda eum intérius, et extérius tuæ protectiónis auxílio; ut, te defensóre, sit tutus; te protegénte, secúrus; te docénte, scius. Osténde ei viam, per quam ámbulet; tríbue ei thesáurum sapiéntiæ, ut sciat, et hábeat unde nova et vétera próferat. Fac eum in ómnibus tua sequi vestígia et de sua ministratióne gáudium bonum adipísci; ut post hujus sæculi excúrsum, cum ante tribúnal tuum vénerit, cum multíplici fructu

animárum, illud ei præmium largiáris cum ómnibus, quos tibi præsentábit, quod tidélibus dispensatóribus tuis, pro tuo nómine laborántibus in terris, te promisísti datúrum esse in cœlis. Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivis, et regnas Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea sedens Pontifex, accepta mitra, dat et ambabus manibus tangenti, et recipienti regulam, dicens:

Accipe régulam a sanctis Pátribus tráditam ad regéndum, custodiendúmque gregem tibi a Deo créditum, quantum Deus ipse te confortáverit, et fragílitas humána permíserit. Accipe gregis Domínici patérnam providéntiam, et animárum procuratiónem, et per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad cœléstis hereditátis páscua, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit, et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans bene heit baculum Pastoralem, si non sit benedictus, dicens:

OREMUS.

Sustentator imbecillitátis humánæ, Deus, béne ✠ dic báculum istum; et quod in eo extérius designátur, intérius in móribus hujus fámuli tui, propitiatiónis tuæ cleméntia operétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit illum aqua benedicta. Tum sedens accipit mitram: et stans tradit baculum Abbati coram se genuflexo ambabus manibus illum capienti, dicens:

Accipe báculum Pastorális officii, quem præferas cátervæ tibi commíssæ: ut sis in corrigéndis vítiis pie sæviens; et cum irátus fúeris, misericórdiæ memor eris.

Deinde, deposita mitra, surgit Pontifex, et benedicit annulum, si non sit benedictus, dicens :

OREMUS.

CREATOR, et conservátor humáni géneris, dator grátiæ spirituális, largitor ætérnæ salútis ; tu, Dómine, emítte benedi ✠ ctiónem tuam super hunc ánnulum ; ut quicúmque hoc sacrosánctæ fidei signo insignítus incésserit in virtúte cœléstis defensiónis, ad ætérnam sibi proficiat salútem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc aspergit annulum aqua benedicta ; sedet cum mitra, et annulum in digitum annularem dextеræ manus Abbatis immittit, dicens :

ACCIPE ánnulum, fidei scilicet signáculum ; quátenus sponsam Dei, sanctam vidélicet Ecclésiam, intemeráta fide ornátus, illibáte custódias.

Tum, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad illum coram se genuflexum, dicit :

OREMUS.

TE, omnípotens et piíssime Dómine, deprecámur, hunc fámulum tuum propítius intuére ; ut, grátia tua auxiliánte, in sua, subjectorúmque conversatióne præcépta sanctæ régulæ efficáciter stúdeat adimplére, ut una cum commísso sibi grege perpétua potiátur beatitúdine. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expeditis, Pontifex accipit Abbatem ad osculum pacis. Idem faciunt Assistentes. Tum surgens Pontifex accedit ad altare, si Missa legitur : si vero cantatur, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, et ibi prosequitur Missam usque ad Offertorium inclusive.

Abbas autem redit cum Assistentibus ad capellam suam, et ibi in altari suo similiter Missam prosequitur

usque ad Offertorium inclusive: quo dicto, Pontifex sedet ante altare in faldistorio cum mitra, et Abbas ante eum medius inter Assistentes reducitur, et coram eo genuflexus, offert ei duo intortitia accensa, duos panes, et duo barilia vino plena, et Pontificis praedicta recipientis manum reverenter osculatur; deinde surgit Abbas; Pontifex vero lavat manus, et accedit ad altare, ac prosequitur Missam, Abbas vero ante scabellum, super quod coram se habeat Missale in loco convenienti; medius inter Assistentes suos genuflexus, legit totam Missam, exceptis verbis consecrationis, quae non proferet.

Pro Abbate benedicto, cum Secreta dici sub uno Per Dóminum, per Pontificem dicitur

SECRETA.

MUNERA nostra, quæsumus Dómine, súscipe placátus; et hunc fámulum tuum semper, et ubique misericórditer prótege. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per Abbatem dicitur

SECRETA.

MUNERA, quæsumus Dómine, súscipe placátus, et me fámulum tuum semper, et ubíque misericórditer prótege. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicta Oratione, Dómine Jesu Christe, qui, etc. per Pontificem, et Abbatem, Abbas accedit ad altare, ad dexteram Pontificis, et ambo osculantur altare. Tum Pontifex dat pacem Abbati, dicens: Pax tecum.

Cui Abbas respondet: Et cum spíritu tuo.

Et redit ad suum scabellum, et dat pacem Assistentibus suis, primum seniori, tum alteri, singulis dicens **Pax tecum.**
Et illi respondent. Et cum spíritu tuo.

Deinde postquam Pontifex se de Corpore, et Sanguine (quem totum sumere debet) communicaverit, et antequam se purificet, communicat Abbatem genuflexum de Corpore tantum. Tum Pontifex, accepta mitra, lavat manus; et prosequitur Missam usque ad finem. Abbas etiam in scabello suo Missam perficit.

Postcommunio, quæ dicitur sub uno **Per Dóminum**, cum Postcommunione diei per Pontificem

POSTCOMMUNIO.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine; et hunc fámulum tuum benígna pietáte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per Abbatem dicitur

POSTCOMMUNIO.

Hæc nos commúnio, Dómine, purget a crímine; et me fámulum tuum benígna pietáte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pontifex in fine dat benedictionem solemnem; qua data, si Abbas est de mitra, repónitur faldistorium ante medium altaris, et Pontifex cum mitra in eo sedet. Abbas vero biretum in capite tenens coram eo genuflectit. Tunc Pontifex, deposita mitra, surgit, et benedicit mitram, si non sit benedicta, dicens:

OREMUS.

DOMINE Deus, Pater omnípotens, cujus præclára bónitas est, et virtus imménsa, a quo omne datum óptimum, et omne donum perféctum, totiúsque decóris ornaméntum, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre hanc mitram hujus fámuli tui Abbátis cápiti imponéndam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox ejus aspergit aqua benedicta, deinde sedens cum mitra, imponit eam capiti Abbatis, dicens:

IMPONIMUS, Dómine, cápiti hujus fámuli tui Abbátis gáleam munitiónis, et salútis; quátenus decoráta fácie, et armáto cápite córnibus utriúsque Testaménti, terríbilis appáreat adversáriis veritátis; et, te ei largiénte grátiam, impugnátor eórum robústus exístat, qui Moysi

fámuli tui fáciem ex tui sermónis consórtio decorátam, lucidíssimis tuæ claritátis, ac veritátis córnibus insignísti, et cápiti Aaron Pontíficis tui tiáram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si chirothecæ non sint benedictæ, surgit Pontifex, mitra deposita, et eas benedicit, dicens :

OREMUS.

Omnipotens creátor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito, manus discretióne insignítas, tamquam órganum intelligéntiæ, ad recte operándum dedísti; quas servári mundas præcepísti, ut in eis ánima digne portarétur, et tua in eis digne consecraréntur mystéria, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre mánuum hæc tegumenta; ut quicúmque ministrórum tuórum sacrórum Pontíficum his veláre manus suas cum humilitáte volúerit, tam cordis, quam óperis ei mundítiam, tua misericórdia subminístret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergit eas aqua benedicta. Deinde, accepta mitra, sedet et imponit illas manibus Abbatis, extracto prius illi annulo Pontificali, dicens :

Circumda, Dómine, manus hujus minístri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit, ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellículis hœdórum opértis mánibus, patérnam benedictiónem, obláto patri cibo, potúque gratissimo, impetrávit, sic et iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiæ tuæ benedictiónem impetráre mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti, tibi pro nobis óbtulit semetípsum. ℟. Amen.

Et statim imponit ei annulum. Si Abbas non sit de mitra, omnia, quæ post benedictionem, finita Missa, per Pontificem datam, posita sunt, prætermittuntur.

Tum Pontifex mitram in capite tenens, campanis pulsantibus, si sit in monasterio Abbatis, ducit illum etiam mitram in capite tenentem, si sit de mitra, ad chorum: et statuens eum in sede prædecessoris sui, et dans ei baculum Pastoralem in manu sinistra, dicit:

ACCIPE plenam, et líberam potestátem regéndi hoc monastérium, et congregatiónem ejus, et ómnia quæ ad illíus régimen intérius et extérius, spirituáliter et temporáliter pertinére noscúntur.

Si vero benedictio fit extra monasterium suum, Pontifex statuit illum in faldistorio, quo ipse usus est, ante medium altaris posito, dicens:

STA in justitia et sanctitáte, et tene locum a Deo tibi delegátum; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam.

Et Abbas, si non sit de mitra, biretum sibi ipsi reponit. Deinde Pontifex stans a dexteris Abbatis, versus ad altare, mitra deposita, incipit Hymnum, schola, vel clericis prosequentibus:

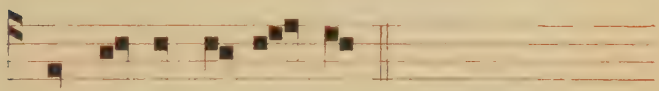

Te De-um lau-da - mus. 119.

Et manet sine mitra apud sedem usque ad finem Hymni.

Dicto primo Versu, surgit Abbas, si sit de mitra, et circuiens per Ecclesiam, associatus a suis Assistentibus cum mitris, benedicit populo: rediens ad sedem, seu faldistorium, in quo sedet, et si sit in suo monasterio, recipit omnes monachos suos ad manus, et oris osculum, qui tamen omnes prius ei reverentiam exhibeant. Si vero non sit de mitra, manet sedens in sede, seu faldistorio, cooperto capite a principio Hymni prædicti

usque ad illius finem, et recipit omnes monachos suos ad osculum, ut supra. Finito Hymno, Pontifex stans sine mitra, a dextris Abbatis cum mitra (si sit de mitra, alioquin cum bireto) sedentis, dicit super eum :

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Exaudi, Dómine, preces nostras, et super hunc fámulum tuum spíritum tuæ bene ✠ dictiónis emítte; ut cœlésti múnere ditátus, et tuæ majestátis grátiam possit acquírere, et bene vivéndi áliis exémplum præbére. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

His dictis, Pontifex, accepta mitra, vadit ad cornu Evangelii altaris apud quem stant Assistentes cum mitris. Abbas vero, si sit de mitra, surgit cum mitra, et baculo Pastorali, et accedens ante medium altaris, populo solemniter benedicit, dicens : Sit nomen, etc.

Postea accedit ad cornu Epistolæ altaris, et ibidem cum mitra, et baculo genuflexus, versus ad Pontificem, dicit cantando :

Ad multos annos.

Si vero non sit de mitra, omissa benedictione, dicit: Ad multos annos, ut supra dictum est; quo dicto, Pontifex recipit eum surgentem ad osculum pacis. Idem faciunt Assistentes, qui deinde Abbatem Evangelium sancti Joannis, In princípio erat Verbum, etc. dicentem, inter se medium ad ejus capellam reducunt, cum mitra, si ea utitur, et baculo Pastorali incedentem. Pontifex vero pacis osculo, ut præmittitur, Abbati dato, dicit submissa voce:

Dóminus vobíscum.

Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Signat altare, et se; et apud sedem, vel faldistorium deponit sacras vestes. Quibus depositis, Abbas Pontifici, et Assistentibus, pro more, gratias agit: et vadunt in pace omnes.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

AUCTORITATE ORDINARII.

Benedicendus Abbas, si non sit provisus a Sede apostolica, sed per Ordinarium suum, aut ejus auctoritate benedicitur, die statuto pro ejus benedictione, ordinantur omnia, quæ supra in benedictione Abbatis, auctoritate apostolica, posita sunt. Deinde Pontifex accipit omnia Pontificalia paramenta, et sedet cum mitra in faldistorio, ante medium altaris præparato. Electus vero in sua capella indutus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali, ac sandaliis, si illis ex privilegio uti possit, et Missa legenda sit, ducitur medius inter duos Abbates assistentes, superpelliceo, stola, pluviali, et mitra indutos, si sint ad hoc privilegiati, coram Pontifice; cui facta reverentia debita, Electus prosternit se in terram ante medium altaris; et Pontifex, deposita mitra, surgit, et incipit, schola prosequente, Antiphonam :

8 *Toni.*

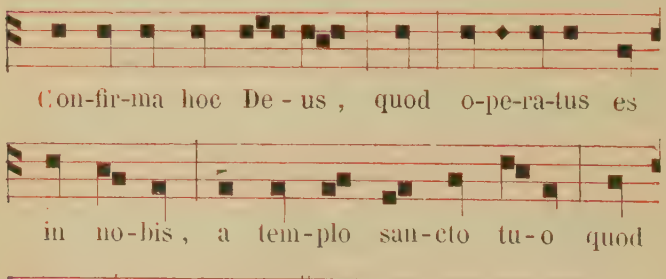

Qua finita, incipit, et dicit cum Assistentibus usque ad finem Psalmum sequentem, quo incepto, sedet cum mitra.

PSALMUS 67.

Exurgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, Psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus : patris orphanórum, et júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * similiter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui : * cum pertransíres in desérto.
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt a fácie Dei Sínai; * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum evangelizántibus : * virtúte multa.
Rex virtútum dilécti, dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus, múltiplex, millia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum : cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus.
Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos fáciéndi : * et Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambuléntium in delíctis suis.
Dixit Dóminus : Ex Basan convértam , * convértam in profúndum maris.
Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos, Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus : * in mentis excéssu.
Príncipes Juda , duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ : * confirma hoc , Deus , quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúsalem , * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.
Díssipa gentes , quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.
Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli : * ad oriéntem.
Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.
Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedictus Deus. Glória Patri. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Antiphona Confirma, etc. Tum deposita mitra surgit Pontifex, et stans versus ad Electum, dicit :

℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Memor esto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus, præténde super hunc fámulum tuum, et super congregatiónes illi commíssas spíritum grátiæ salutáris; et, ut in veritáte tibi pláceat, perpétuum ei rorem benedictiónis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde surgit Electus, et una cum Assistentibus coram Pontifice genuflectit; et prior Assistentium dicit Pontifici :

Adest, reverendíssime Pater, Eléctus monastérii N quem ad vestram reverendíssimam Paternitátem ex parte convéntus ejúsdem monastérii dúximus præsentándum, humíliter postulántes a vobis, ut ipsum in Abbátem dicti monastérii dignémini ordináre.

Tunc Pontifex interrogat eos, dicens :

Scitis illum esse dignum?

℟. Scimus, et testificámur ipsum dignum esse.

Interrogatio.

Fuit ejus eléctio canónice, et concórditer celebráta?

℟. Fuit.

Pontifex dicit : Deo grátias.

Quo dicto, surgunt omnes, et sedent in suis scabellis, et Pontifex prosequitur examen, dicens : Antíqua sanctórum Patrum, etc. et omnia alia fiunt, prout supra, 142. in benedictione Abbatis auctoritate Apostolica posita sunt.

Finito examine, et manu Pontificis per Electum osculata, idem Electus ante Pontificem genuflexus, coram se tenens schedulam scriptam, et suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum Pontifici, Ordinario suo, præstat in hunc modum.

Ego N. monastérii N. ordinándus Abbas promítto coram Deo, et Sanctis ejus, et hac solémni fratrum congregatióne, fidelitátem, dignámque subjectiónem, obediéntiam, et reveréntiam matri meæ Ecclésiæ N., nominando Ecclesiam cujus jurisdictioni ordinariæ subjectus existit, tibíque N. Dómino meo, ejúsdem Ecclésiæ Patriárchæ, vel Archiepíscopo, aut Episcopo, et successóribus tuis, secúndum sacrórum Cánonum institúta, et prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanórum.

Deinde librum Evangeliorum, quem Pontifex super genua sua tenet apertum, inferiori parte ejusdem libri Electo versa, quem ipse Electus, ambabus manibus supra scripturam positis, tangit, dicens :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum schedulam ipsam Pontifici tradit ; qui illa recepta et mitra deposita, surgit, et facit Confessionem, et proceditur in omnibus, et per omnia prout supra ordinatum est. 143.

DE BENEDICTIONE ABBATISSÆ.

Electa in Abbatissam, et confirmata, benedici debet in die Dominico, vel aliis, quibus consecrantur virgines, si non est prius consecrata, et velata ; alioquin fieri potest quadlibet die ; hoc modo : Pontifex paratus omnibus Pontificalibus ornamentis apud altare majus paratum cum sua credentia, et rebus consuetis procedit in Missa usque ad Allelúia, si dicitur ; sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Interim, Electa in veste sua audiat Missam in choro quæ dici debet de die, cum Collecta pro Electa, sub uno Per Dóminum, ut infra, Pontifice celebrante.

ORATIO.

Da, quæsumus, Dómine, huic fámulæ tuæ, quam virginitátis honóre dignátus es decoráre, inchoáti óperis consummátum effectum, et ut perféctam tibi ófferat plenitúdinem, inítia sua perdúcere mereátur ad finem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, seu Tractu, vel Sequentia, usque ad ultimum Versum exclusive, Pontifex accedit ad faldistorium ante medium altaris, et ibi sedet cum mitra. Electa vero e monasterio egressa, associata a duabus matronis senioribus, ac velo ante faciem demisso, Pontifici præsentata, coram eo genuflexa, in manibus habens schedulam scriptam, et suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum præstat Pontifici suo ordinario, in hunc modum.

Ego N. monastérii N. ordinánda Abbatissa promítto coram Deo, et Sanctis ejus, et hac solémni sorórum congregatióne, fidelitátem, dignámque subjectiónem, obediéntiam, et reveréntiam, matri meæ Ecclésiæ N., nominando Ecclesiam, cujus jurisdictioni ordinariæ subjecta existit, tibíque N. Dómino meo, ejúsdem Ecclésiæ Patriárchæ, vel Archiepíscopo, aut Episcopo, et successóribus tuis, secúndum sacrórum Cánonum

institúta, et prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanórum.

Si vero fuerit exempta, ita præstabit juramentum

Ego N monastérii N ordinis Sancti N. diœcésis N ab hac hora in ántea, fidélis, et obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, et Dómino nostro Dómino Papæ N. N suísque successóribus canónice intrántibus, et tibi, vel pro témpore existénti meæ religiónis Superióri, secúndum régulam sancti Patris nostri N. et prædícti Ordinis constitutiónes.

Deinde librum Evangeliorum, quem Pontifex super genua sua tenet apertum, inferiori parte ejusdem libri Electæ versa, quem ipsa Electa, ambabus manibus supra scripturam positis, tangit, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Tum schedulam ipsam Pontifici tradit, qui surgit cum mitra, et super faldistorium procumbit. Electa vero prostravit se super tapete ad ejus sinistram; et chorus dicat Litanias prout supra 35. in quibus cum dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus, etc.

℟. Te rogámus audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et baculum Pastoralem in sinistra tenens, versus ad Electam dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Deinde dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere, et sancti✠ficáre dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Tum iterum procumbit, et perficiuntur Litaniæ, quibus finitis, surgit Pontifex, Electa adhuc prostrata

manente, et stans versus ad illam, deposita mitra, dicit :

Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Hæc accípiet benedictiónem a Dómino.
℟. Et misericórdiam a Deo salutári suo.
℣. Memor esto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Dóminus custódiat te ab omni malo.
℟. Custódiat ánimam tuam Dóminus.
℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Concede, quæsumus omnípotens Deus, affléctui nostro tuæ miseratiónis efféctum; et hanc fámulam tuam, quam ad régimen animárum elígimus, grátiæ tuæ dono proséquere; ut, te largiénte, cum ipsa tibi nostra electióne placeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Cunctorum bonórum institútor Deus, qui per Moysen fámulum tuum, ad gubernándas Ecclésias præpósitos

instituísti, tibi súpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorámus; ut hanc fámulam tuam, quam commúnis eléctio famulárum tuárum Abbatíssam óvium tuárum esse constítuit, protectiónis tuæ grátia munire dignéris; sicque régere súbditas, commendatásque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlórum adipiscátur; quátenus te, Dómine, opitulánte, apostólicis júgiter fulta doctrínis, centésimo cum fructu læta intróeat portas paradísi, atque a te, Dómine, collaudánte audíre mereátur: Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, super multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipse præstáre dignéris, qui vivis et regnas Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

His dictis, Electa surgit, et ante Pontificem genuflectit, qui prosequitur, manus ante pectus extensas tenens, dicens:

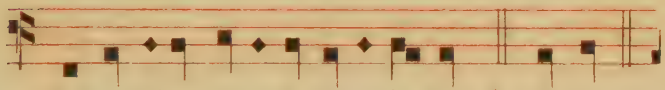

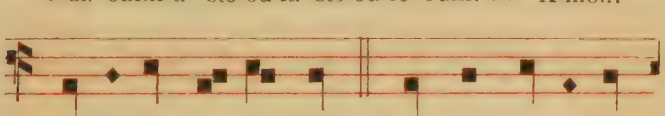

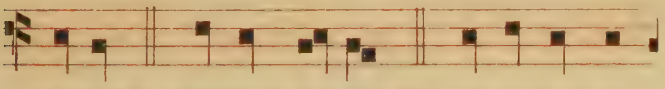

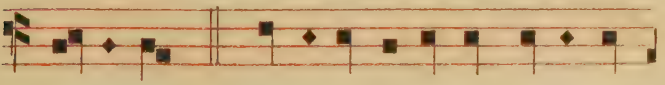

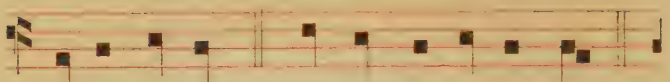
De-o no-stro. ℟ Dignum et ju-stum est.

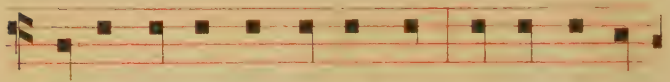
Ve-re dignum et ju-stum est, æquum et sa-

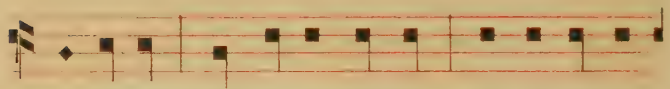
lu-ta-re, nos ti-bi sem-per, et u-bi-que

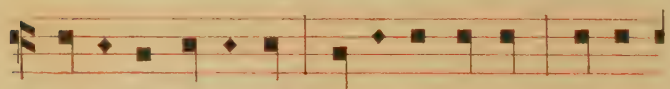
gra-ti-as a-ge-re, Do-mi-ne sancte, Pa-ter

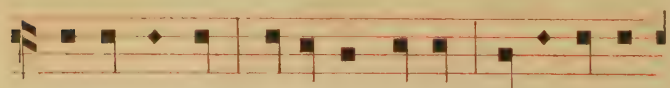
o-mni-po-tens, æ-ter-ne De-us, af-flu-en-tem

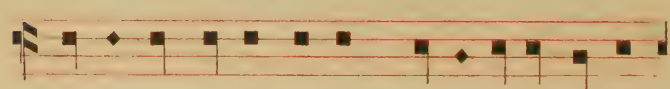
spi-ri-tum tu-æ be-ne ✠ di-cti-o-nis su-per

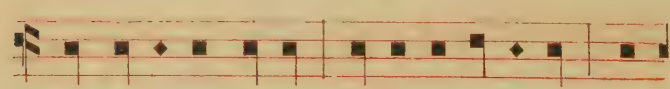
hanc fa-mulam tu-am, no-bis o-ran-ti-bus, pro-

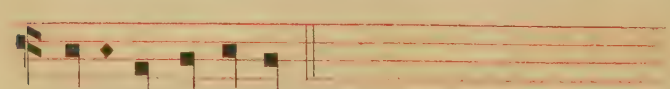
pi-ti-us in-fun-de.

Pontifex imponit ambas manus extensas, digitis tamen non disjunctis, super caput Electæ, et eas sic tenet, prosequendo :

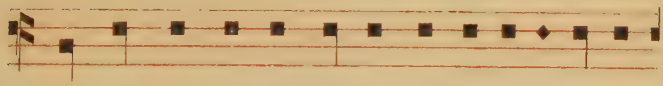

Et quæ per no-stræ ma-nus im-po-si-ti-o-nem

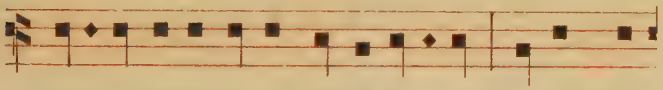

ho-di-e Ab-ba-tis-sa con-sti-tu-i-tur, sancti ✠ fi-

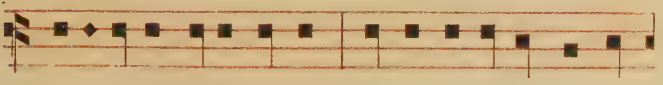

ca-ti-o-ne tu-a di-gna, a te e-le-cta per-ma-

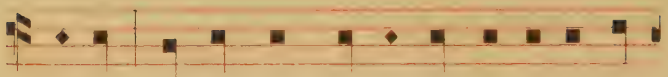

ne-at; et numquam post-mo-dum a tu-a gra-

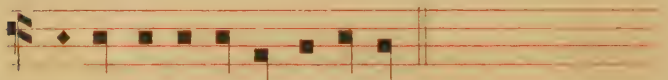

ti-a se-pa-re-tur in-di-gna.

Pontifex amovet manus de capite Electæ, prosequens ante pectus eas extensas tenens :

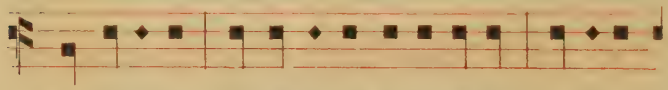

Sus-ci-pi-at, te Do-mi-ne lar-gi-en-te, ho-di-e

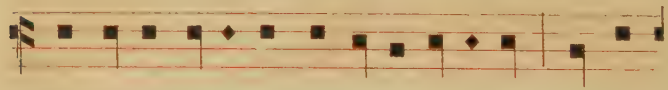

in bo-no o-pe-re per-se-ve-ran-ti-am, in ad-

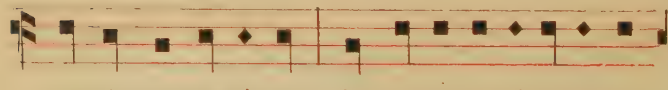

ver-sis constan-ti-am, in tri-bu-la-ti-o-ni-bus

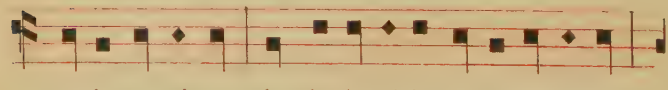

to-le-ran-ti-am, in je-ju-ni-is de-si-de-ri-um,

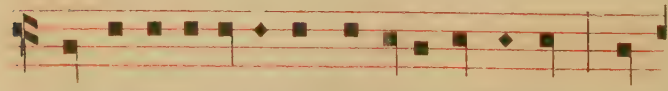

in im-pi-e-ta-ti-bus mi-se-ri-cor-di-am, in

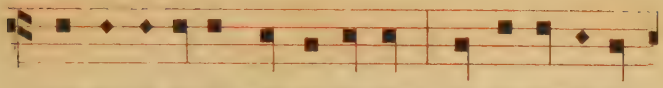

hu-mi-li-ta-te prin-ci-pa-tum, in su-per-bi-a

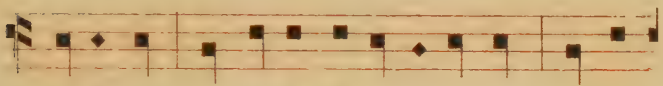

o-di-um, in fi-de di-le-cti-o-nem, in do-

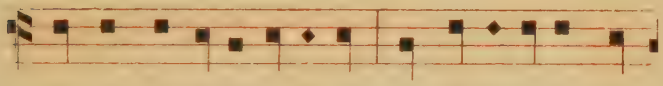

ctri-na per-vi-gi-lan-ti-am, in ca-sti-ta-te con-

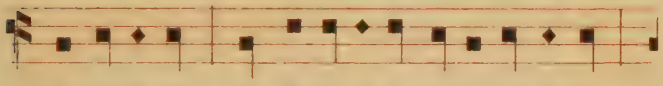

ti-nen-ti-am, in lu-xu-ri-a abs-ti-nen-ti-am,

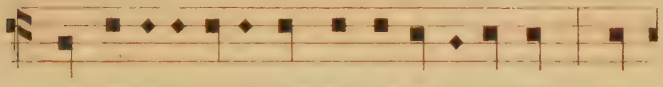

in va-ri-e-ta-ti-bus mo-de-ra-ti-o-nem, in

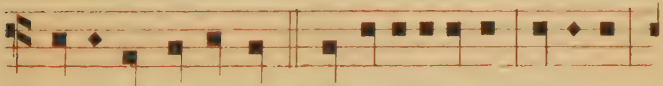

mo-ribus do-ctrinam. Te au-xi-li an-te, Do-mi-ne,

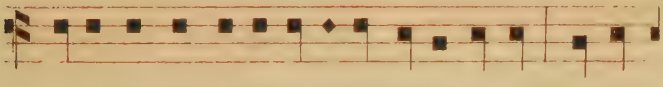

ta-lis in hoc mi-ni-ste-ri-o per-se-ve-ret, qua-lis

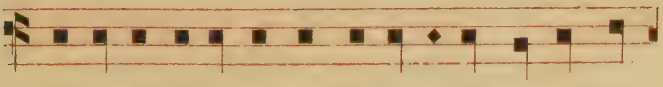

le-vi-ta e-le-ctus ab A-po-sto-lis sanctus Ste-

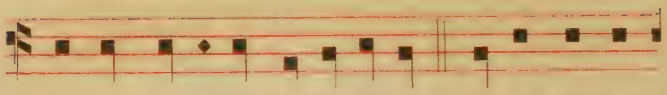

phanus me-ru-it per-du-ra-re. To-tam ab hac

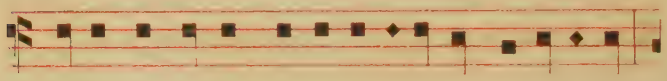

di-e mun-danam conver-sa-ti-o-nem despi-ci-at;

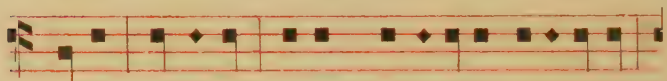

tu-a, Do-mi-ne, bene ✠ di-cti-o-ne largi-en-te,

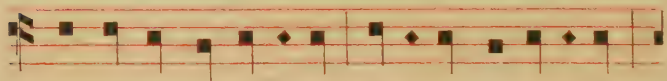

con-temnat præsen-ti-a, di-li-gat cœ-le-sti-a,

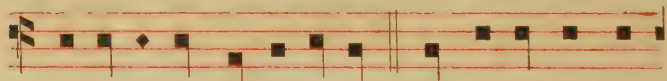

de-si-de-ret sem-pi-ter-na. Sit ex-emplum et

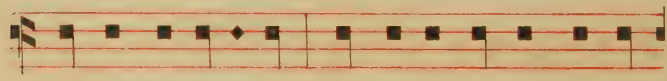

for-ma ju-sti-ti-æ, ad gu-ber-nandam re-geu-

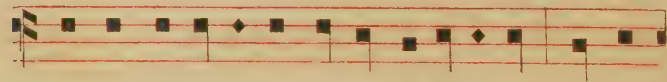

damque Ec-cle-si-am tu-am fi-de-li-ter; ut spe-

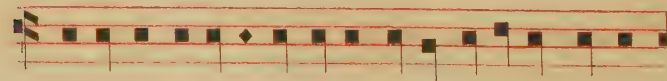

cu-la-trix i-do-ne-a in-ter su-as col-legas semper

ef-fi-ci-a-tur. Sit magni consi-li-i, in-dustri-a

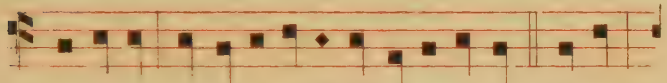

censu-ræ, et ef-fi-ca-ci-a di-scipli-næ. I-ta,

te, Do-mi-ne, tri-bu-en-te, in o-mnibus man-

da-tis tu-is si-ne re-pre-hen-si-o-ne ti-bi

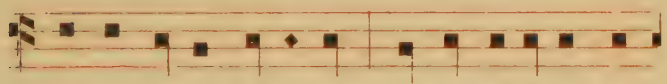

mun-do cor-de ser-vi-ens, ut ad bra-vi-um su-

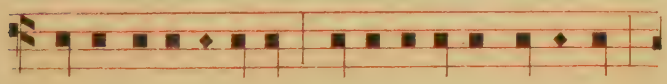

pernæ vo-ca-ti-o-nis, mul-ti-pli-ca-to fœ-no-re,

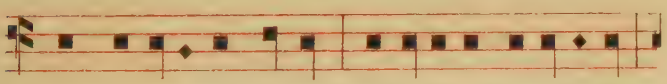

cum cen-te-si-mo fru-ctu, co-ronaque ju-sti-ti-æ,

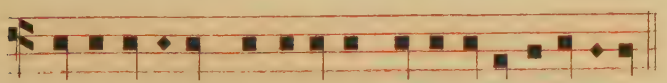

ad cœ-le-stium thesaurorum do-na tu-a perve-ni-at.

Quod sequitur dicit submissa voce : ita tamen, quod a circumstantibus audiatur.

Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex adhuc sine mitra, ut supra, stans dicit :

OREMUS.

Deus, cui omnis potéstas, et dignitas famulátur, da huic fámulæ tuæ prósperum suæ dignitátis effectum, in qua semper te tímeat, tibíque júgiter placére conténdat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Omnium, Dómine, fons bonórum, justorúmque provéctuum munerátor, tríbue, quæsumus, huic fámulæ tuæ adéptam bene gérere dignitátem, et a te sibi præstitam bonis opéribus comprobáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus, fámulæ tuæ, ut ostendéndo, et exercéndo quæ recta sunt, per exémplum bonórum óperum ánimas suárum ínstruat subjectárum ; et ætérnæ remuneratiónis mercédem a te piíssimo Pastóre percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Domine Deus omnípotens, qui sorórem Moysi Maríam, præeúntem cum céteris muliéribus, inter æquóreas undas cum tympanis et choris, lætam ad littus maris

venire fecísti, te súpplices deprecámur, pro hac fidéli fámula tua, quæ hódie super univérsas sibi súbditas Abbatíssa constitúitur; ut ita monástica, vel canónica norma tueátur cunctas fámulas tuas sibi commíssas, quátenus ad ætérnam glóriam, te auxiliánte, cum ómnibus illis intróeat læta, ibique exúltans cum Angelis, canens cántica nova sequátur Agnum quocúmque íerit, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et tradit Abbatissæ, coram se genuflexæ, in manibus regulam, dicens:

Accipe régulam a sanctis Pátribus tráditam, ad regéndum, custodiendúmque gregem tibi a Deo commíssum, quantum Deus ipse te confortáverit, et fragílitas

humána permíserit. Accipe gregis domínici matérnam providéntiam, et animárum procuratiónem; et per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad cœléstis hereditátis páscua, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, si prius, dum erat monialis, non fuit velata, Pontifex, deposita mitra, surgit, et benedicit velum, quod per unum ex ministris coram eo tenetur, dicens:

OREMUS.

Suppliciter te, Dómine, rogámus, ut super hanc vestem ancíllæ tuæ cápiti imponéndam, bene ✠ dícti tua benígna descéndat; et sit vestis hæc benedícta, consecráta, immaculáta et sancta. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Caput ómnium fidélium, Deus, et totíus córporis salvátor, hoc operiméntum veláminis, quod fámula tua propter tuum, tuæque Genitrícis beatíssimæ Vírginis Maríæ amórem suo cápiti est impositúra, déxtera tua sancti ✠ fica; et hoc, quod per illud mystice datur intélligi, tua semper custódia, córpore páriter, et ánimo incontamináto custódiat; ut, quando ad perpétuam Sanctórum remuneratiónem vénerit, cum prudéntibus et ipsa virgínibus præparáta, te perducénte, ad sempitérnæ felicitátis núptias introíre mereátur. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergit velum ipsum aqua benedicta; tum sedens, accepta mitra, imponit illud super caput Abbatissæ.

ita ut dependeat super scapulas, et ante pectus, et usque ad oculos, sic dicens :

Accipe velámen sacrum, quo cognoscáris mundum contempsísse, et te Christo Jesu veráciter, humilitérque, toto cordis annísu, sponsam perpetuáliter subdidísse, qui te ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Si vero Abbatissa prius velata fuit, omittuntur prædicta. His finitis, surgunt omnes, et Pontifex procedit in Missa, quam Abbatissa in loco ad partem audit. Incepto a choro Offertorio, et per Pontificem lecto, sedet Pontifex in faldistorio ante medium altaris, accepta mitra; et Abbatissa, præcedentibus cum duobus famulis duo intorticia accensa portantibus, venit de loco suo, associata a duabus matronis, et coram Pontifice

genuflectit, ac ei successive dicta duo infortitia offert, et Pontificis ea recipientis manum osculatur: tum ad locum suum revertitur.

Pontifex vero manus lavat, surgit deposita mitra, et Missam prosequitur.

SECRETA.

Oblatis hóstiis, quæsumus, Dómine, præsénti fámulæ tuæ perseverántiam perpétuæ virginitátis accómmoda; ut apértis jánuis, summi Regis advéntu, regnum cœléste cum lætítia mereátur intráre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postquam Pontifex se communicaverit, Abbatissam communicet. Tum, accepta mitra, lavat manus; deinde prosequitur Missam usque ad benedictionem exclusive.

POSTCOMMUNIO.

RESPICE, Dómine, fámulæ tuæ tibi débitam servitútem, ut inter humánæ fragilitátis incérta, nullis adversitátibus opprimátur, quæ de tua protectióne confídit. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicto, Ite Missa est, vel Benedicámus Dómino, et Pláceat, etc.

Pontifex cum mitra intronizat Abbatissam in sede, et si sit in proprio monasterio, dicit:

ACCIPE plenam, et líberam potestátem regéndi hoc monastérium, et congregatiónem ejus, et ómnia, quæ ad illíus régimen intérius et extérius spirituáliter et temporáliter pertinére noscúntur.

Si vero benedictio fit extra monasterium suum, Pontifex dicit:

STA in justítia, et sanctitáte, et tene locum a Deo tibi delegátum; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam.

Tunc Pontifex stans a dexteris Abbatissæ, versus ad altare, mitra deposita, incipit cantando, schola prosequente, Hymnum:

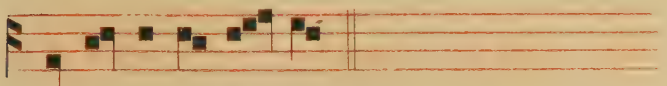

Te De-um lau-da - mus. 119.

Et dicitur totus. et Pontifex manet sine mitra apud sedem usque ad finem Hymni. Interim dum cantatur Hymnus, Abbatissa revertitur ad monasterium, associata, ut supra, et a monialibus senioribus excipitur intra portam, atque ad chorum perducitur, ubi moniales omnes faciunt ei reverentiam, singulariter genu flexæ ante illam, et recipiuntur ab ea benigne ad osculum. Finito Hymno, Pontifex stans sine mitra, sedente Abbatissa in sede sua in choro, super eam dicit:

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

FAMULAM tuam, Dómine, custódia múniat pietátis, ut virginitátis sanctæ propósitum, quod, te inspiránte, suscépit, te protegénte, illæsum custódiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Pontifex, assumpta mitra, benedicit solemniter populo, dicens:
Sit nomen Dómini, etc.

Et benedictione data, vadunt omnes in pace.

DE BENEDICTIONE ET CONSECRATIONE VIRGINUM.

Benedictio, et consecratio Virginum fieri debet in Epiphania Domini, vel in Albis Paschalibus, aut in Natalitiis Apostolorum, seu in Dominicis diebus. Die vero praecedenti, hora vespertina, vel etiam mane, antequam Pontifex ad Missam se paret, in loco convenienti, praesentantur ei Virgines benedicendae; qui de earum aetate, et proposito singulariter singulas, videlicet, an annum vigesimum quintum compleverint, si voluntatem, et propositum servandae virginitatis habeant, diligenter inquirit: et insuper seorsum cum qualibet de vita, et conscientia, et carnis integritate. Quo facto, super altari in cornu Epistolae locantur pro Virginibus benedicendis vestes, vela, annuli, et torques, sive coronae, tempore suo Virginibus tradenda. Deputantur paranymphae matronae seniores, et propinquae earum, quae Virgines associant, et praecedunt, collocant, ac deducunt ad Pontificem, et reducunt. Ordinatur etiam in Ecclesia papilio, aut alius locus convenions paratur, in quo Virgines ipsae conveniunt, et suo tempore se vestiunt benedictis vestibus. Post haec, hora congrua, Pontifex paratus omnibus Pontificalibus paramentis, procedit more consueto ad Missam, et in ea usque ad **Allelúia**, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiae exclusive.

Missa dicitur de die, cum Collecta pro Virginibus, sub uno **Per Dóminum.**

ORATIO.

Da, quæsumus Dómine, his famulábus tuis, quas virginitátis honóre dignátus es decoráre, inchoáti

óperis consummátum efféctum ; et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem, initia sua perdúcere mereántur ad finem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, Tractu, vel Sequéntia, usque ad ultimum Versum exclusive, Pontifex sedet cum mitra super faldistorium, ante medium altaris præparatum. Virgines vero in vestibus, quibus in monasterio usæ sunt, sine velis, sine mantellis, et sine cucullis e monasterio egressæ, associatæ singulæ a duabus matronis senioribus, et propinquis, ac velis ante faciem demissis, Ecclesiam ingrediuntur: et Archipresbyter superpelliceo et pluviali indutus cantat competenti voce, hanc Antiphonam :

4. Toni.

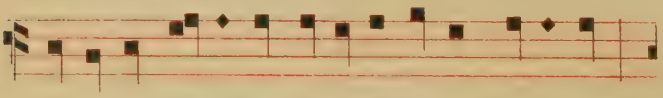

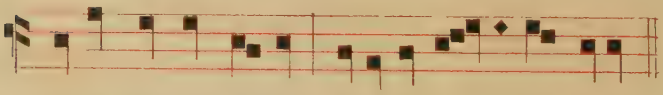

Virgines vero audientes vocem Archipresbyteri, et accendentes cereos suos, progrediuntur binæ, et binæ. Archipresbyter vero præcedens statuit eas extra chorum, ut facies ad altare majus vertant, et Pontificem coram altari sedentem possint videre, et ipse eas. Tunc idem Archipresbyter in parte Virginum stans, dicit competente voce, in tono lectionis, ad Pontificem, Virginibus genuflectentibus :

Reverendíssime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut has præséntes Vírgines dignémini benedícere, et consecráre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsáre.

Pontifex interrogat, dicens :

Scis illas dignas esse ?

Respondet Archipresbyter :

Quantum humána fragílitas nosse sinit, credo et testíficor illas dignas esse.

Tunc Pontifex adhuc sedens cum mitra, dicit ad circumstantes :

Auxiliante Dómino Deo, et Salvatóre nostro Jesu Christo, elígimus has præséntes Vírgines benedícere, et consecráre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsáre.

Deinde Pontifex vocat Virgines in cantu, dicens

Virgines respondent :

Surgentes mox seriatim veniunt usque ad introitum chori, exterius tamen genua flectentes.

Tunc Pontifex eas secundo altius vocat in cantu, dicens :

Virgines surgentes respondent similiter in cantu, dicentes :

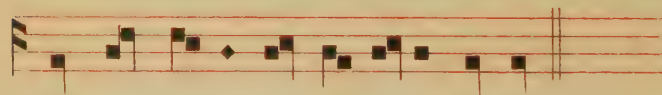

Deinde usque ad medium chori procedunt, et ibi genua flectunt. Tunc Pontifex tertio altius vocat eas in cantu, dicens :

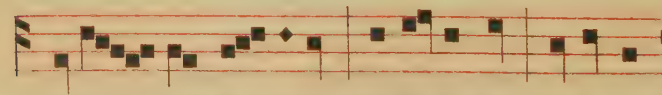

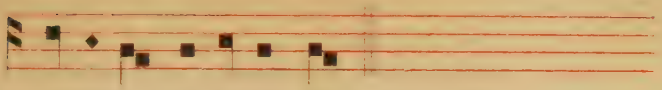

Do-mi-ni do-ce-bo vos.

Virgines vero surgentes respondent cantantes Antiphonam

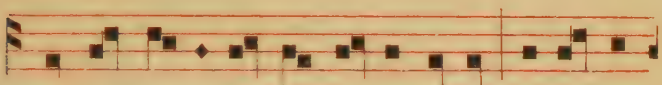

Et nunc se-qui-mur in to-to cor-de, ti-memus

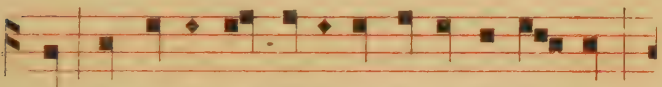

te, et quæ-ri-mus fa-ci-em tu-am vi-de-re,

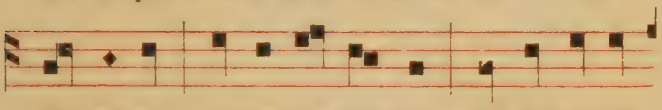

Do-mi-ne, ne con-fun-das nos, sed fac no-bis

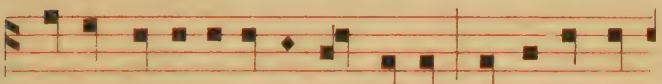

ju-xta mansu-e-tu-di-nem tu-am, et se-cundum

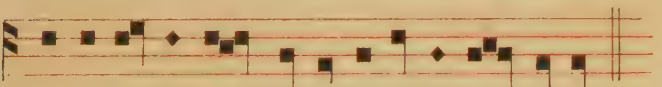

mul-ti-tu-di-nem mi-se-ri-cor-di-æ tu-æ.

Et præmissa cantantes Virgines, magis appropinquantes ascendunt in Presbyterium; ubi omnes coram Pontifice genuflectunt: et capita profunde, quasi usque ad terram, inclinant. Deinde singulæ successive caput aliquantulum erigentes, cantant etiam hunc Versum:

Suscipe me, Dómine, secúndum elóquium tuum; ut non dominétur mei omnis injustítia.

Quo per singulas dicto, surgunt omnes, et a matrona praedictis seriatim ordinantur, stantes ibidem in modum coronae coram Pontifice, congruo tamen spatio distantes ab eo. Tunc Pontifex hortatur illas publice ad amplectendum, et servandum sanctae virginitatis propositum et mox interrogat eas palam, et communiter dicens :

Vultis in sanctæ virginitátis propósito perseveráre?

Et singulæ respondent : Vólumus.

Tunc unaquæque sigillatim genuflectit coram eo, et immissis manibus junctis inter ambas manus Pontificis, Pontifex interrogat quamlibet dicens :

Promíttis te virginitátem perpétuo serváre?

Respondet illa : Promítto.

Et Pontifex dicit : Deo grátias.

Illa vero osculatur manus Pontificis, surgitque, et ad suum locum revertitur et genuflectit. Omnibus autem sic per ordinem expeditis, et ad sua loca reversis, et genuflexis, Pontifex communiter omnes interrogat, dicens :

Vultis benedíci, et consecrári, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei Fílio, desponsári?

Respondent omnes : Vólumus.

Post hæc Pontifex ante altare super faldistorium procumbit cum mitra; et ministri hinc, et inde genuflectunt; Virgines vero post Pontificem super tapetia, in modum coronæ, se prosternunt; et cantores incipiunt, et prosequuntur Litanias ut supra. 35. Et postquam dictum fuerit, et a choro responsum :

Ut ómnibus fidélibus, etc.

℟. Te rogámus audi nos.

Pontifex surgit cum mitra, et vertens se ad Virgines prostratas, tenens baculum Pastoralem in sinistra, in pristino tono dicit, primo :

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dícere dignéris.

℟. Te rogámus audi nos.

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dícere, et sancti-✠ficáre dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Quibus dictis, Pontifex redit ad accubitum, cantoribus Litanias, ubi dimiserat, reassumentibus, et perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et dicitur Hymnus: Veni, creátor Spíritus, etc. ut supra. 69.

Pontifex, sine mitra ante altare genuflexo, incipiente, et choro illum prosequente usque ad finem; primo Versu dicto, Pontifice surgente et usque ad finem ejusdem Hymni sine mitra stante. Hymno dicto, Virgines ad papilionem, seu ad alium locum idoneum proximiorem, ad hoc ordinatum, revertuntur. Pontifex vero coram altari stans, deposita mitra, benedicit Virginum vestes, dicens

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus ætérnorum bonórum fidelíssime promíssor, certíssime persolútor, qui vestiméntum salútis et induménto ætérnæ jucunditátis tuis fidélibus promisísti, cleméntiam tuam suppliciter exorámus, ut hæc induménta, humilitátem cordis, et contémptum mundi significántia, quibus fámulæ tuæ sancto visibiliter sunt informándæ propósito, propítius bene ✠ dícas; ut beátæ castitátis hábitum, quem, te inspiránte, suscípiunt, te protegénte custódiant; et quas venerándæ véstibus promissiónis índuis temporáliter, beáta fácias immortalitáte vestíri. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Domine Deus, bonárum virtútum dator, et ómnium benedictiónum largus infúsor, te obníxis précibus deprecámur, ut has vestes bene ✠ dícere, et sancti ✠-ficáre dignéris, quas fámulæ tuæ pro indício cognoscéndæ religiónis indúere se volunt; ut inter réliquas féminas tibi cognoscántur dicátæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Exaudi, omnípotens Deus, preces nostras; et has vestes, quas fámulæ tuæ ad seípsas operiéndas expóscunt, ubérrimæ benedictiónis imbre perfúnde, sicut perfudísti oram vestimentórum Aaron benedictióne unguénti, profluéntis a cápite in barbam; et sicut benedixísti vestes ómnium religiosórum tibi per ómnia placéntium, ita eas bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: ac præsta, clementíssime Pater, ut supradíctis famulábus tuis sint hæ vestes salútis protéctio, hæ

cognítio religiónis, hæ initium sanctitátis, hæ contra ómnia tela inimíci robústa defénsio, ut centésimi múneris opuléntia, perseveránte continéntia, diténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et vestes aqua benedicta aspergit, quæ portantur Virginibus ad locum, ad quem divertunt; ubi dimissis quotidianis vestibus, induunt benedictas.

Pontifex autem stans, ut supra, benedicit vela Virginum, dicens :

OREMUS.

Suppliciter te, Dómine, rogámus, ut super has vestes ancillárum tuárum capítibus imponéndas, bene ✠dictio tua benígna descéndat; et sint hæ vestes benedíctæ, consecrátæ, immaculátæ, et sanctæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Caput ómnium fidélium, Deus, et totíus córporis salvátor, hæc operiménta veláminum, quæ fámulæ tuæ propter tuum, tuæque Genitrícis beatíssimæ Vírginis Maríæ amórem suis capítibus sunt impositúræ, déxtera tua sancti✠fica; et hoc, quod per illa mystice datur intélligi, tua semper custódia, córpore páriter, et ánimo incontamináto custódiant; ut, quando ad perpétuam Sanctórum remuneratiónem vénerint, cum prudéntibus et ipsæ virgínibus præparátæ, te perducénte, ad sempitérnæ felicitátis núptias introíre mereántur. Qui vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et vela ipsa aqua benedicta aspergit.

Post hæc stans adhuc, ut supra Pontifex benedicit annulos, dicens :

OREMUS.

Creator, et conservátor humáni géneris, dator grátiæ spirituális, et largítor humánæ salútis; tu, Dómine,

emítte bene ✠ dictiónem tuam super hos ánnulos; ut, quæ eos gestáverint, cœlésti virtúte munítæ, fidem íntegram, fidelitatémque sincéram téneant; sicut sponsæ Christi virginitátis propósitum custódiant, et in castitáte perpétua persevérent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aqua benedicta eos aspergit.

Tum stans adhuc sine mitra Pontifex, benedicit torques, sive coronas, dicens :

OREMUS.

Bene ✠ dic, Dómine, ornaménta ista; et præsta, per invocatiónem tui nóminis, ut quæcúmque ea portáverint, si tibi fidéliter servíerint, corónam, quam illa designant, in cœlo percípere mereántur. Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde eas aqua benedicta aspergit.

His expletis, Virgines, benedictis vestibus, exceptis velis, indutæ, binæ et binæ, seriatim redeunt ad Pontificem, cantantes Responsorium :

5 *Toni.*

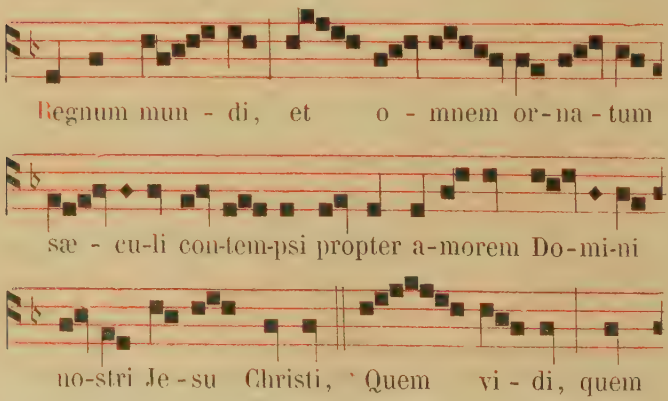

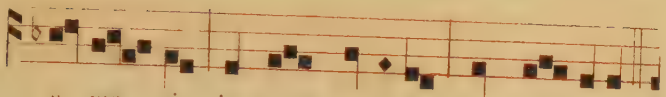

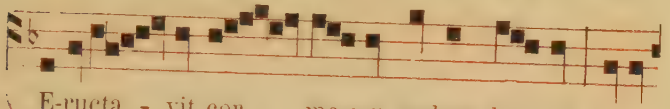

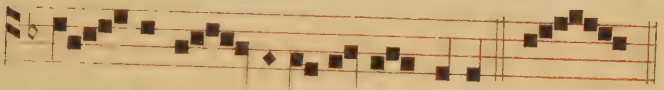

Tum dispeculatur a paranymphis ante altare genuflexæ coram Pontifice, in modum coronæ, vultibus demissis : Pontifex vero surgit, mitra deposita, et versus ad eas, dicit :

OREMUS.

RESPICE, Dómine, propítius super has fámulas tuas, ut sanctæ virginitátis propósitum, quod, te inspiránte, suscepérunt, te gubernánte, custódiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde dicit competenti voce, extensis manibus ante pectus, Præfationem :

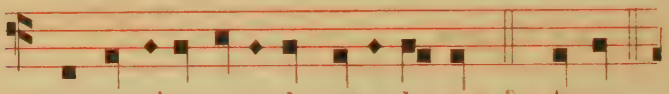

Per omni-a sæ-cu-la sæ-cu-lo-rum. ℟. A-men.

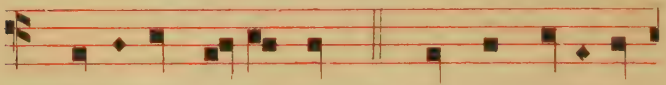

℣. Do-mi-nus vo-bis-cum. ℟. Et cum spi-ri-tu

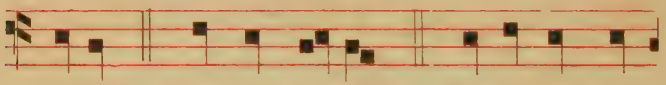

tu-o. ℣. Sur-sum cor-da. ℟. Ha-be-mus ad

Do-mi-num. ℣. Gra-ti-as a-ga-mus Do-mi-no

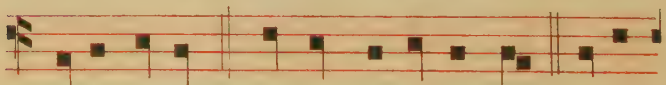

De-o nostro. ℟. Dignum et justum est. Ve-re

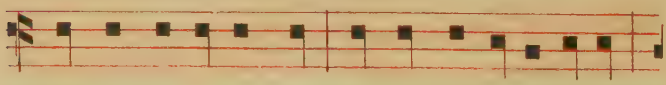

dignum et justum est, æquum et sa-lu-ta-re;

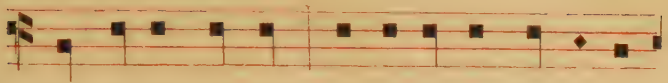

nos ti-bi sem-per, et u-bi-que gra-ti-as

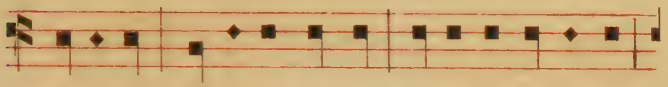

a-ge-re, Do-mi-ne san-cte, Pa-ter o-mni-potens,

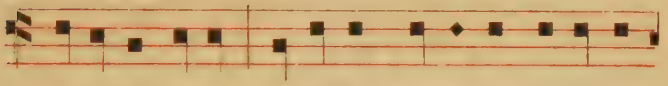

æ-ter-ne De-us, ca-storum cor-porum be-nignus

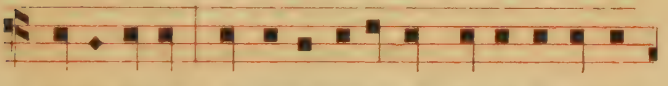

ha-bi-ta-tor, et in-corruptarum De-us a-ma-tor

a-ni-ma-rum. Qui hu-manam substan-ti-am, in

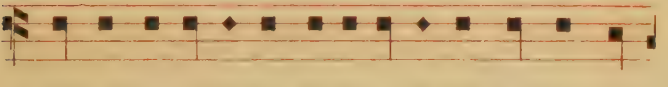

pri-mis ho-mi-ni-bus di-a-bo-li-ca frau-de vi-

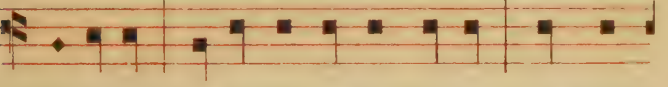

ti-a-tam, i-ta in ver-bo tu-o, per quod

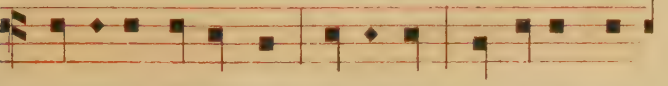

o-mni-a fa-cta sunt, re-pa-ras, ut e-am non

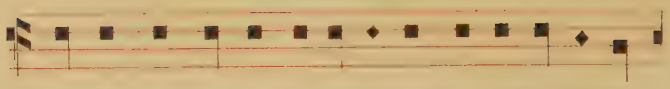

so-lum ad pri-mæ o-ri-gi-nis in-no-cen-ti-am

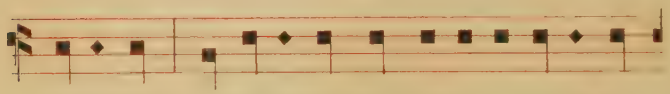

re-vo-ces, sed e-ti-am ad ex-pe-ri-en-ti-am

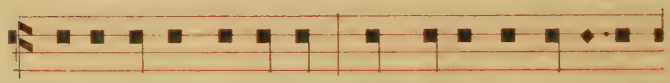

æ-ter-norum bo-norum, quæ no-vo in sæ-cu-lo

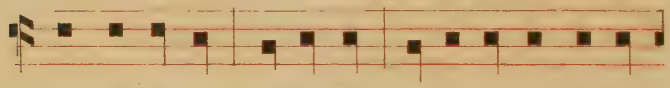

sunt ha-ben-da, per-du-cas; et ob-strictos adhuc

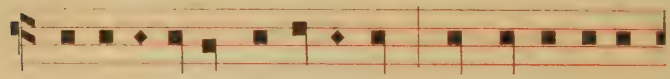

con-di-ti-o-ne mor-ta-li-um, jam ad si-mi-li-

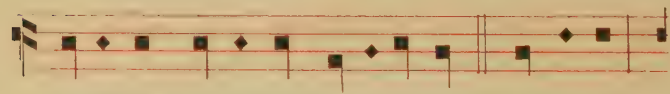

tu-di-nem pro-ve-has An-ge-lo-rum. Re-spi-ce,

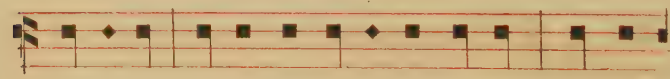

Do-mi-ne, su-per has fa-mu-las tu-as, quæ in

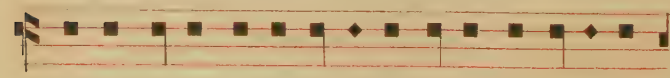

ma-nu tu-a con-ti-nen-ti-æ su-æ pro-po-si-tum

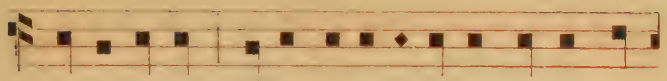

col-lo-can-tes, ti-bi de-vo-ti-o-nem su-am of-

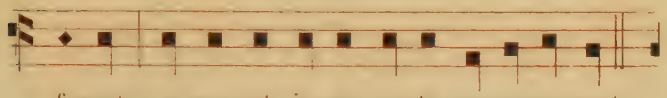

ferunt, a quo et ip-sæ vo-ta assumpserunt.

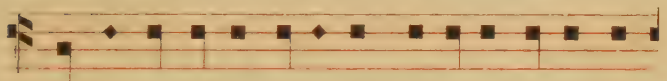

Quo-mo-do e-nim a-ni-mus mor-ta-li car-ne cir-

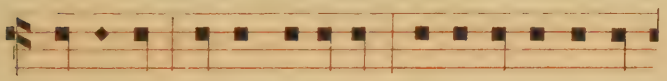

cumda-tus, legem na-tu-ræ, li-ber-ta-tem li-cen-

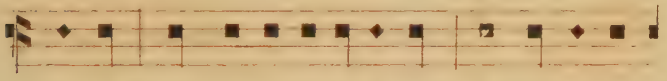

ti-æ, vim con-su-e-tu-di-nis, et sti-mu-los

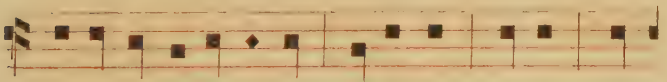

æ-ta-tis e-vin-ce-ret, ni-si tu, De-us, per

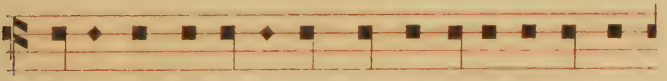

li-be-rum ar-bi-tri-um hunc in e-is a-mo-rem

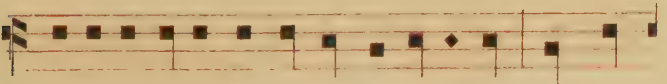

vir-gi-ni-ta-tis clemen-ter ac-cende-res, tu hanc

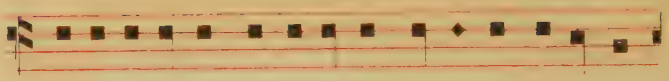

cu-pi-di-ta-tem in e-a-rum cor-di-bus be-nignus

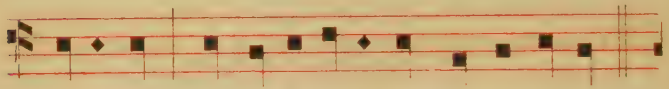

a-le-res, tu for-ti-tu-di-nem mi-ni-strares.

Ef-fu-sa namque in omnes gentes grati-a tu-a,

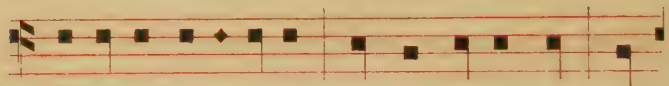

ex o-mni na-ti-o-ne, quæ sub cœ-lo est, in

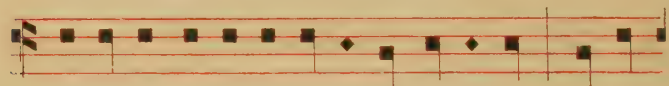

stel-la-rum in-nu-me-ra-bi-lem nu-merum, no-vi

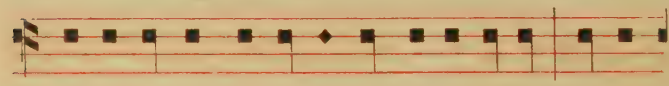

Te-stamen-ti he-re-di-bus a-do-pta-tis, in-ter

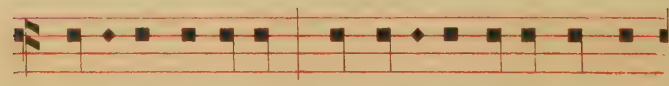

ce-te-ras vir-tu-tes, quas fi-li-is tu-is non ex

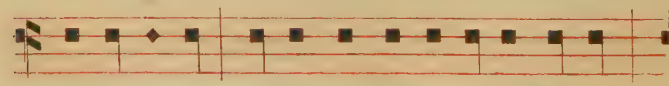

sangui-ni-bus, ne-que ex vo-lun-ta-te car-nis,

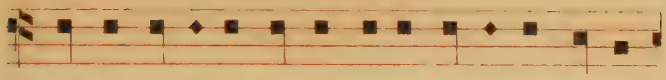

sed de Spi-ri-tu san-cto tu-o ge-ni-tis in-di-

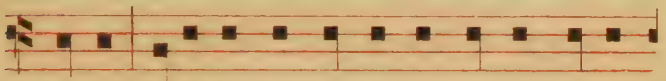

di-sti, e-ti-am hoc do-num in quasdam mentes

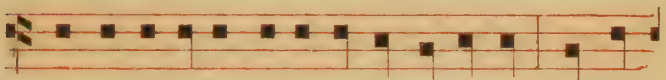

de lar-gi-ta-tis tu-æ fon-te de-flu-xit, ut cum

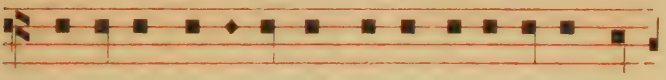

ho-no-rem nu-pti-a-rum nul-la in-ter-di-cta mi-

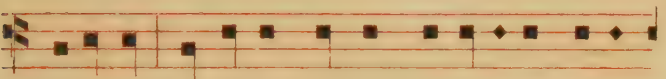

nu-issent, ac super sanctum con-ju-gium nupti-

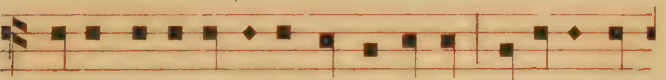

a-lis be-ne-di-cti-o per-ma-ne-ret, ex-i-ste-rent

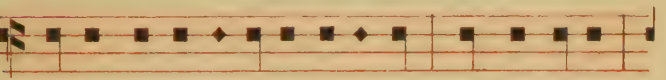

tamen su-bli-mi-o-res a-ni-mæ, quæ in vi-ri,

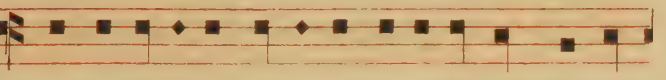

ac mu-li-e-ris co-pu-la fa-sti-di-rent con-nu-

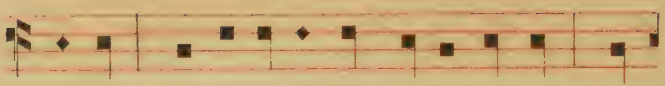

bi-um, con-cu-pi-sce-rent Sa-cramentum, nec

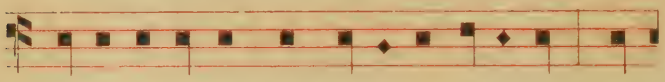

i-mi-ta-ren-tur quod nu-pti-is a-gi-tur, sed

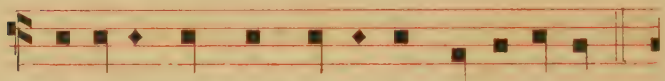

di-li-ge-rent quod nu-pti-is præ-no-ta-tur.

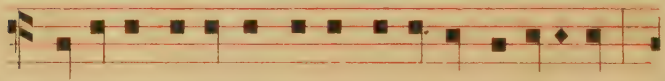

A-gnovit auctorem su-um be-a-ta vir-gi-nitas,

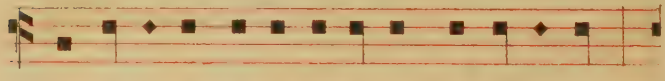

et æ-mu-la in-te-gri-ta-tis an-ge-li-cæ,

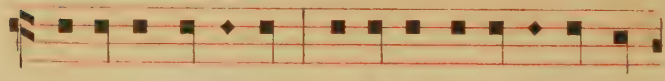

il-li-us tha-la-mo, il-li-us cu-bi-cu-lo se

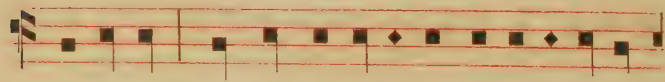

de-vo-vit, qui sic per-pe-tu-æ vir-gi-ni-ta-tis

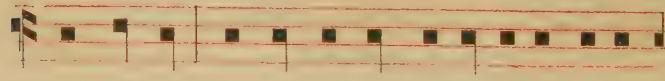

est spon-sus, que-mad-modum per-pe-tu-æ vir-gi-

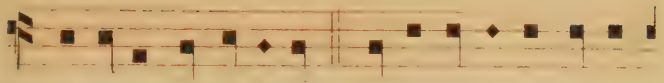

ni-ta-tis est fi-li-us. Im-plo-ran-ti-bus er-go

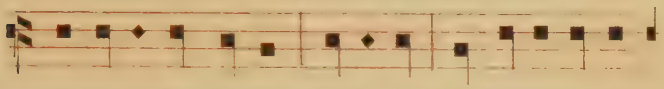

au-xi-li-um tu-um, Do-mi-ne, et con-fir-ma-ri

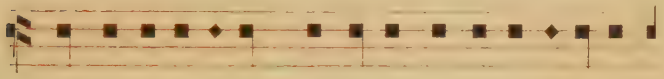

se be-ne-di-cti-o ✠nis tu-æ con-se-cra-ti-o-ne

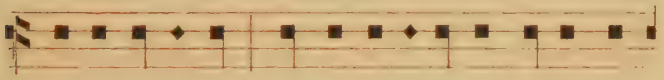

cu-pi-en-ti-bus, da pro-te-cti-o-nis tu-æ mu-

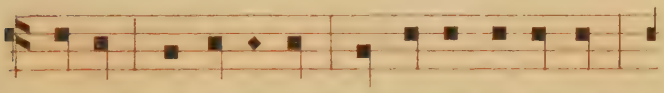

nimen, et re-gi-men, ne ho-stis an-ti-quus,

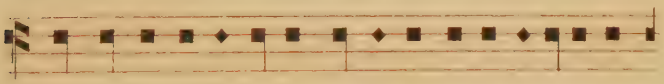

qui ex-cel-len-ti-o-ra stu-di-a sub-ti-li-o-ri-bus

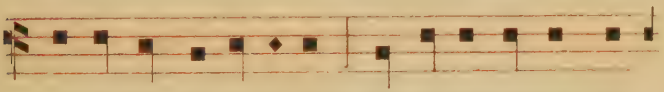

in-fe-stat in-si-di-is, ad ob-scu-randam per-

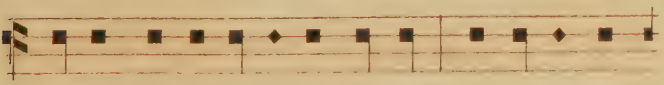

fe-ctæ con-ti-nen-ti-æ palmam, per a-li-quam

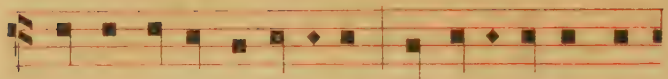

men-tis ser-pat in-cu-ri-am, et ra-pi-at de pro-

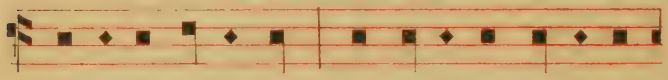

po-si-to vir-gi-num, quod e-ti-am mo-ri-bus

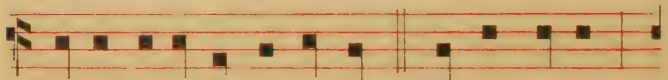

de-cet in-es-se nu-pta-rum. Sit in e-is,

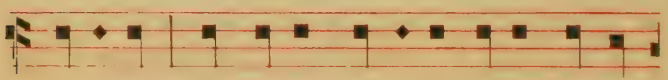

Do-mi-ne, per do-num Spi-ri-tus tu-i prudens

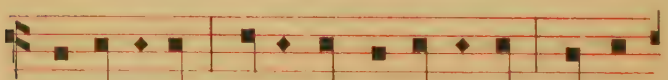

mo-de-sti-a, sa-pi-ens be-ni-gni-tas, gra-vis

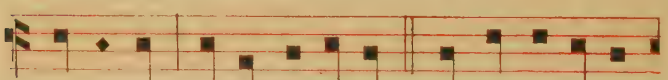

le-ni-tas, ca-sta li-ber-tas. In cha-ri-ta-te

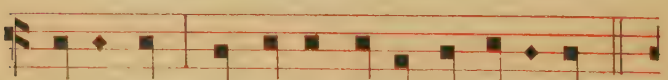

fer-ve-ant, et ni-hil ex-tra te di-li-gant.

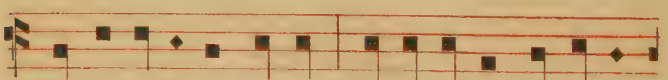

Lau-da-bi-li-ter vivant, lau-da-ri-que non ap-pe-

tant. Te in san-cti-ta-te cor-po-ris, te in

a-nimæ su-æ pu-ri-ta-te glo-ri-fi-cent. A-mo-re

te ti-me-ant, a-mo-re ti-bi ser-vi-ant. Tu

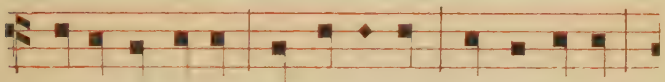

e-is sis honor, tu gau-di-um, tu vo-lun-tas;

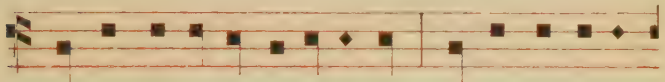

tu in mœ-ro-re so-la-ti-um; tu in am-bi-gui-

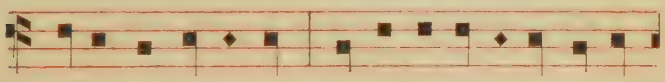

ta-te con-si-li-um; tu in in-ju-ri-a de-fen-

si-o; in tri-bu-la-ti-o-ne pa-ti-en-ti-a;

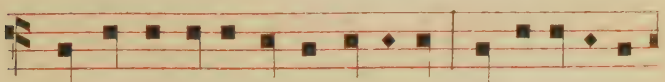

in pau-per-ta-te a-bundan-ti-a; in je-ju-ni-o

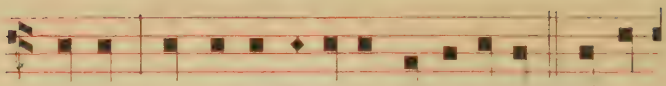

ci-bus; in in-fir-mi-ta-te me-di-ci-na. In te

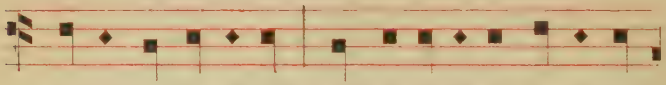

ha-be-ant o-mni-a, quem di-li-ge-re ap-pe-tant

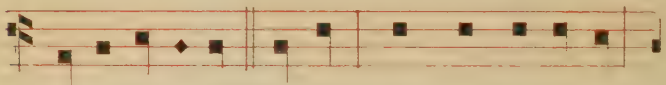

su-per o-mni-a. Per te, quod sunt pro-fes-sæ,

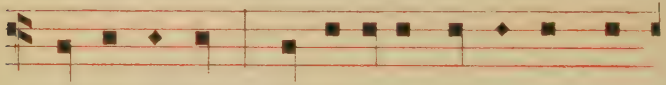

cu-sto-di-ant: Scru-ta-to-ri pe-cto-rum non

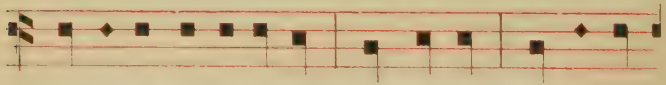

cor-po-re pla-ci-tu-ræ, sed men-te; trans-e-ant

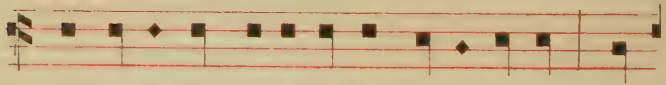

in nu-me-rum pu-el-la-rum sa-pi-en-tum, ut

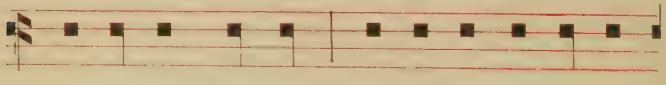

cœ-le-stem Sponsum, vir-tu-tum ac-cen-sis

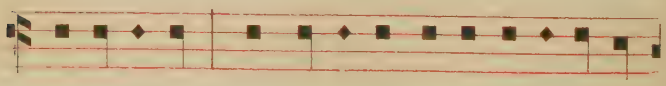

lam-pa-di-bus, cum o-le-o præ-pa-ra-ti-o-nis

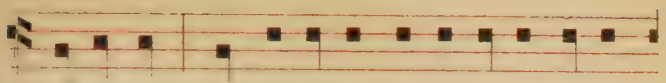

ex-pe-ctent, nec tur-ba-tæ im-pro-vi-so re-gis

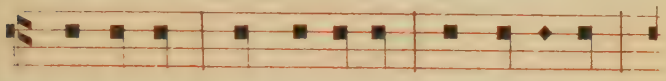

ad-ven-tu, sed se-cu-ræ, cum lu-mi-ne,

et præ-ce-den-ti-um vir-gi-num cho-ro jun-ctæ,

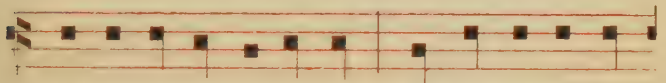

ju-cundan-ter oc-cur-rant : et ne ex-clu-dan-

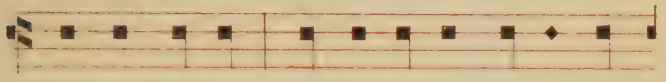

tur cum stul-tis, sed re-ga-lem ja-nu-am

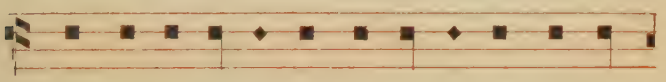

cum sa-pi-en-ti-bus vir-gi-ni-bus li-cen-

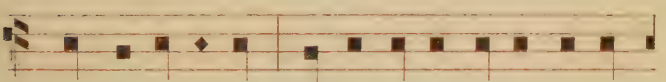

ter in-tro-e-ant, et in A-gni tu-i per-pe-

tu-o co-mi-ta-tu pro-ba-bi-les man-su-ra

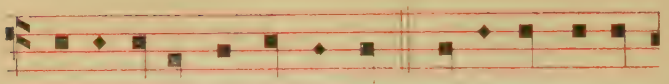

ca-sti-ta-te per-ma-ne-ant. Qua-te-nus cen-te-

si-mi fru-ctus, do-no vir-gi-ni-ta-tis de-co-ra-ri,

te do-nan-te, me-re-an-tur.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo: ita tamen quod a circumstantibus audiatur:

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, incipit, schola prosequente, Responsorium:

2 *Toni*.

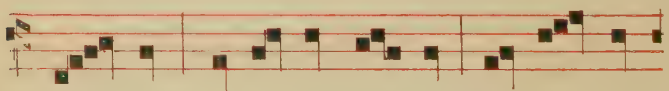

Ve - ni, e - le - cta me - a, et po - nam

in te thro-num me - - um. * Qui - a

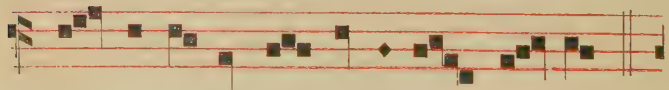

con - cu - pi - vit rex spe-ci-em tu - am.

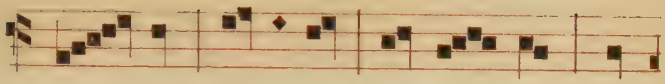

℣. Au - di, fi - li - a, et vi - de, et

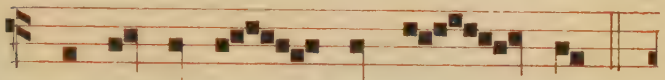

in - cli - na au - - rem tu - - am.

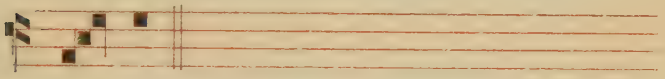

* Qui - a.

Incepto Responsorio, sedet Pontifex cum mitra, et eo finito, surgunt Virgines; et duae primae ex eis praesentantur a paranymphis Pontifici, coram quo humiliter genua flectunt, cantantes simul Antiphonam

2 *Toni.*

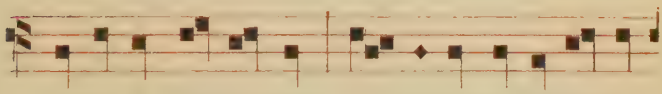

An-cil-la Chri-sti sum, i - de-o me os-ten-do

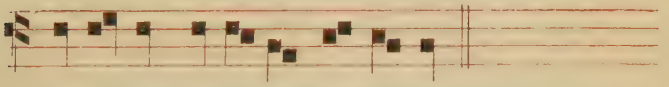

ser-vi-lem ha-be-re per-so-nam.

Qua dicta, Pontifex interrogat illas palam, dicens :
Vultis persístere in sancta virginitáte, quam proféssæ estis ?

Et illæ simul respondent :
Vólumus.

Tum Pontifex imponit velum super caput cujuslibet, quod dependeat super scapulas, et super pectus, et usque ad oculos, singulis dicens :

Accipe velámen sacrum, quo cognoscáris mundum contempsisse, et te Christo Jesu veráciter humilitérque, toto cordis annísu, sponsam perpetuáliter subdidísse, qui te ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Ambabus velatis, ambæ simul genuflexæ, ut erant, cantant hanc Antiphonam :

7 *Toni.*

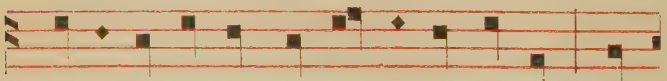

Po-su-it signum in fa - ci-em me-am, ut

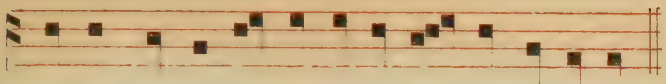

nul-lum præ-ter e - um a-ma-to - rem ad-mit-tam.

Quo facto, reducuntur a matronis prædictis ad loca ordinis sui, ubi prius erant; et aliæ duæ, quæ post illas in ordine sequuntur, præsentantur Pontifici, coram quo simili modo genua flectunt, cantant, et velantur, ut primæ. Omnibus autem sic velatis, deposita mitra, surgit Pontifex, et stans versus ad illas, dicit:

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

OREMUS.

FAMULAS tuas, Dómine, tuæ custódia múniat pietátis, ut virginitátis sanctæ propósitum, quod, te inspiránte, suscepérunt, te protegénte, illæsum custódiant. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, vocat Virgines, incipiens Antiphonam, schola prosequente.

7 *Toni.*

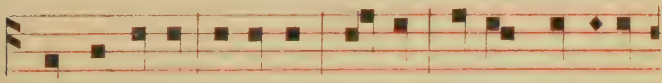

De-sponsa-ri, di-le-cta, ve - ni, hi-ems trans-i-it,

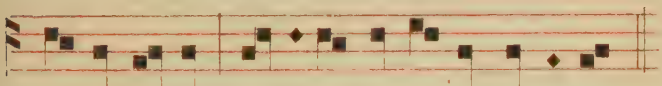

tur-tur ca-nit, vi - ne-æ flo-ren-tes re-do-lent.

Qua incepta, sedet Pontifex cum mitra, et ea finita, illæ, quæ primæ venerant ad recipiendum velum, præsentantur Pontifici a matronis prædictis, eo modo, et

ordine, sicut prius. Tunc Pontifex accipiens anulum cum dextera sua, et dexteram manum Virginis cum sinistra manu sua, et mittens anulum ipsum digito annulari dextere manus Virginis, desponsat illas Jesu Christo, dicens singulis :

Desponso te Jesu Christo, Filio summi Patris, qui te illæsam custódiat. Accipe ergo ánnulum fidei, signáculum Spíritus sancti; ut sponsa Dei vocéris, et si ei fidéliter servíeris, in perpétuum coronéris. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟ Amen.

Quo facto, ambæ simul genuflexæ, decantant Antiphonam :

7 *Toni.*

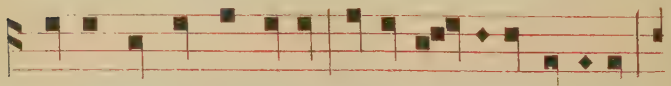

Ipsi sum de-spon-sa-ta, cu-i An-ge-li ser-viunt,

cu-jus pulchri-tu - di-nem sol et lu-na mi-rántur.

Qua cantáta, reducúntur a matrónis prædictis ad loca sua, et aliæ duæ, quæ illas sequúntur in ordine, præsentántur Pontifici, coram quo genuflectunt, cantant, et desponsántur, modo præmisso. Omnibus ergo sic seriátim desponsátis, et ad loca sua reductis, omnes genuflexæ simul levant in alium, et ostendunt dexteras manus, cantántes hanc Antíphonam :

7 Toni.

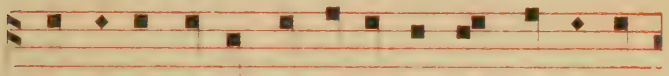

An-nu-lo su-o sub-ar-rha-vit me Do-mi-nus

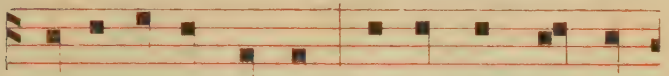

me-us Je-sus Christus, et tam-quam spon-sam

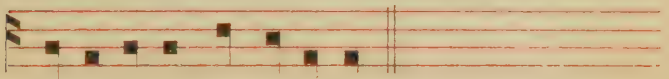

de-co-ra-vit me co-ro-na.

Deinde Pontifex cum mítra surgit, et stans versus ad illas, dicit :

BENE ✠ DICAT vos cónditor cœli, et terræ, Deus Pater omnípotens, qui vos elígere dignátus est ad beátæ Maríæ matris Dómini nostri Jesu Christi consórtium; ut íntegram, et immaculátam virginitátem, quam proféssæ estis, coram Deo, et Angelis ejus conservétis; propósitum teneátis; castitátem diligátis; patiéntiam custodiátis; ut corónam virginitátis accípere mereámini. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex cum mitra stans, iterum vocat alias in cantu inchoans, schola prosequente, hanc Antiphonam :

7 Toni.

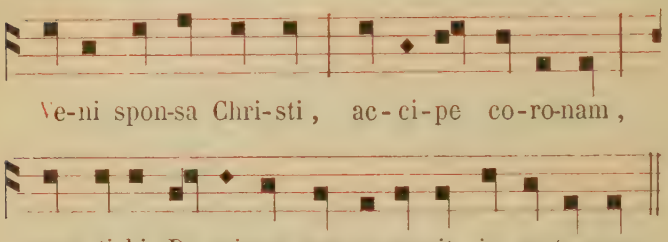

Incepta Antiphona, sedet Pontifex cum mitra, et ea finita, præsentantur ei a paranymphis duæ primæ Virgines, ut prius, coram eo genuflexæ. Ipse autem torquem, sive coronam accipiens, imponit capiti cujuslibet Virginis, seriatim singulis dicens :

ACCIPE corónam virgínalis excellántiæ, ut, sicut per manus nostras coronáris in terris, ita a Christo glória, et honóre coronári mereáris in cœlis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox simul decantant hanc Antiphonam.

7 Toni.

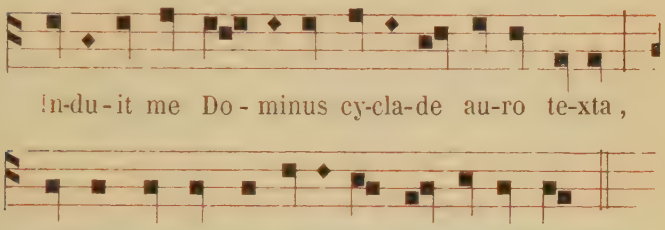

Qua cantata, reducuntur a matronis praedictis ad loca sua; et aliæ præsentantur, quæ simili modo genuflectunt, cantant, et coronantur. Omnibus coronatis, et ad loca sua reductis, et stantibus, Pontifex, deposita mitra surgit, et stans versus ad illas, dicit.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut hæ fámulæ tuæ, quæ pro spe retributiónis ætérnæ tibi Dómino Deo desíderant consecrári, plena fide, animóque in sancto propósito permáneant. Tríbue eis, Dómine, humilitátem, castitátem, obediéntiam, charitátem et ómnium bonórum óperum quantitátem: ut ad méritum ætérnæ glóriæ possint pervenire. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde omnibus simul genua flectentibus, Pontifex stans, ut prius, sine mitra, dicit hanc Orationem

OREMUS.

TE invocámus, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, super has fámulas tuas, quæ tibi vovérunt pura mente, mundóque corde servíre; ut eas sociáre dignéris inter illos centum quadraginta quátuor míllia, qui vírgines permansérunt, et se cum muliéribus non coinquinavérunt; in quorum ore dolus non est invéntus; ita et has fámulas tuas fácias permanére immaculátas usque in finem. Per immaculátum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Qua finita, Virgines surgentes, simul cantant Antiphonam :

1 *Toni*.

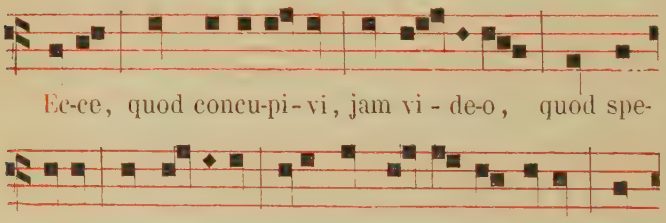

Post hæc Pontifex, junctis ante pectus manibus, dicit super illas, stantes humiliter inclinatas, benedictionem.

DEUS plasmátor córporum, afflátor animárum, qui nullam spernis ætátem, nullum sexum réprobas, nullam conditiónem grátia tua ducis indígnam, sed ómnium æquális creátor es, et redémptor, tu has fámulas tuas,

quas ex omni número gregis, ut bonus pastor, ad conservándam corónam perpétuæ virginitátis, et castimóniam ánimæ elígere dignátus es, tuæ protectiónis scuto circúmtege, et ad omne opus virtútis et glóriæ, magistránte sapiéntia, præpara, ut vincéntes carnis illécebras, et illícita connúbia recusántes, insolúbilem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi cópulam mereántur. His pétimus, Dómine, arma súggeras, non carnália, sed spíritus virtúte poténtia, ut, te muniénte eárum sensus et membra, in eárum corpóribus, et animábus non possit dominári peccátum; ac sub tua grátia vívere cupiéntibus, nihil sibi defénsor malórum, et inimícus bonórum de his vasis nómini tuo consecrátis præváleat vindicáre. Omnem étiam nocívum calórem imber grátiæ tuæ cœléstis extínguat, lumen vero perpétuæ castitátis accéndat; fácies pudíca scándalis non páteat, neque incáutis occasiónem tríbuat negligéntia delinquéndi. Sitque in eis casta virgínitas; sint ornátæ páriter, et armátæ fide íntegra, spe certa, charitáte sincéra; ut, præparáto ánimo ad continéntiam, virtus tanta præstétur, quæ súperet diáboli univérsa figménta; et contemnéndo præséntia, futúra secténtur; jejúnia épulis carnálibus præferant; lectiónes sacras et oratiónes convíviis et potatiónibus antepónant; ut oratiónibus pastæ, et eruditiónibus explétæ, illumináte vigíliis, opus grátiæ virgínális exérceant. His ígitur virtútum armis has tuas fámulas intérius exteriúsque commúniens, præsta, inoffénsum cursum virginitátis implére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, accepta mitra, stans dicit sequentem benedictionem super illas genuflexas.

Benedicat vos Deus Pa ✠ ter, et Fí ✠ lius, et Spíritus ✠ sanctus omni benedictióne spirituáli; ut manéntes semper incorrúptæ, inviolátæ, et immaculátæ, sub vestiménto sanctæ Maríæ, matris Dómini nostri

Jesu Christi, requiéscat super vos spíritus septifórmis grátiæ, spíritus sapiéntiæ et intelléctus, spíritus consílii et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis; et répleat vos spíritu timóris Dómini, frágiles sólidet, invalidásque confírmet, pietáte állevet, et mentes regat, vias dírigat, cogitatiónes sanctas instítuat, actus probet, ópera perfíciat, charitáte ædíficet, sapiéntia illúminet, castitáte múniat, sciéntia ínstruat, fide firmet, in virtúte multíplicet, in sanctitáte sublímet, ad patiéntiam præparet, ad obediéntiam subdat, sóbrias prótegat, et pudícas : in infirmitáte vísitet, in dolóre rélevet, in tentatióne custódiat, in prosperitáte témperet, in iracúndia mítiget, in iniquitáte emúndet, infúndat grátiam, remíttat offénsam, tríbuat disciplínam. Ut his, et simílibus virtútibus fultæ, et sanctis opéribus illustrátæ, illa semper studeátis ágere, quæ digna fiant remuneratióne. Illum habeátis testem, quem habitúræ estis júdicem; et vos aptétis, ut præfulgéntem gestétis in manu lámpadem, intratúræ sponsi thálamum, occurrátis cum gáudio, et nihil in vobis repériat fœtidum, nihil sórdidum, nihil occúltum, nihil corrúptum, nihil inhonéstum, sed níveas, et cándidas ánimas, corporáque lúcida, atque spléndida; ut, cum ille dies treméndus remunerationis justórum, retributionísque malórum advénerit, non invéniat in vobis ultrix flamma, quod urat, sed divína pietas, quod corónet; quas jam in hoc sæculo conversátio religiósa mundávit, ut ad tribúnal ætérni Regis ascensúræ, célsaque palátia, cum iísdem mereámini habére protectiónem, qui sequúntur Agnum, et cantant cánticum novum sine cessatióne, illic perceptúræ præmium post labórem, sempérque mancátis in vivéntium regióne. Atque ipse benedícat vos de cœlis, qui per crucis passiónem humánum genus est dignátus veníre in terris redímere, Jesus Christus Dóminus noster, qui cum ætérno Patre, et Spíritu sancto in unitáte perfécta vivit, et regnat Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Pontifex sedens cum mitra, publica voce anathema ponit, ne quis eas a divino servitio, quæ vexillo castitatis subjectæ sunt, abducat; nullus earum bona surripiat, sed ea cum quiete possideant, in hanc formam:

Auctoritate omnipoténtis Dei, et beatórum Petri et Pauli Apostolórum ejus, firmiter, et sub interminatióne anathématis inhibémus, ne quis præséntes vírgines, seu sanctimoniáles a divino servítio, cui sub vexíllo castitátis subjéctæ sunt, abdúcat, nullus eárum bona surrípiat, sed ea cum quiéte possídeant. Si quis autem hoc attentáre præsúmpserit, maledíctus sit in domo, et extra domum; maledíctus in civitáte, et in agro; maledíctus vigilándo, et dormiéndo; maledíctus manducándo, et bibéndo; maledíctus ambulándo, et sedéndo; maledícta sint caro ejus, et ossa, et a planta pedis usque ad vérticem non hábeat sanitátem. Véniat super illum maledíctio hóminis, quam per Moysen in

lege fíliis iniquitátis Dóminus permísit. Deleátur nomen ejus de libro vivéntium, et cum justis non scribátur. Fiat pars, et heréditas ejus cum Cain fratricída, cum Dathan, et Abíron, cum Anánia, et Saphíra, cum Simóne mago, et Juda proditóre, et cum eis, qui dixérunt Deo : Recéde a nobis, sémitam viárum tuárum nólumus. Péreat in die judícii ; dévoret eum ignis perpétuus cum diábolo, et ángelis ejus, nisi restitúerit, et ad emendatiónem vénerit. Fiat, fiat.

Tum dicitur Allelúia, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentia, et cetera usque ad Offertorium inclusive, Virginibus in ordine suo manentibus.

Offertorio dicto, singulæ Virgines consecratæ, velatis capitibus, ad manus Pontificis in faldistório ante medium altaris cum mitra sedentis, offerunt, coram eo genuflexæ, quælibet candelam accensam.

Interim parantur pro eis tot hostiæ consecrandæ, quot sunt ipsæ numero. Facta oblatione, Pontifex cum mitra sedens lavat manus ; deinde, deposita mitra, surgit, et prosequitur Missam, more consueto.

SECRETA.

OBLATIS hóstiis, quæsumus, Dómine, præséntibus famulábus tuis perseveránti am perpétuæ virginitátis accómmoda; ut apértis jánuis, summi Regis advéntu, regnum coeléste cum lætítia mereántur intráre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postquam Pontifex se de Corpore, et Sanguine communicaverit, tum ascendunt ad supremum gradum altaris Virgines ipsae hinc et hinc, et ibidem genuflectunt; Pontifex vero singulas communicat, et omnibus communicatis, ipsae Virgines ante altare, ut in Missa fuerunt genuflexae, simul cantant Antiphonam :

1 *Toni.*

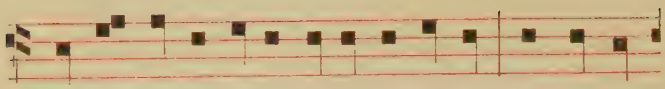

Mel et lac ex e-jus o-re sus-ce-pi, et sanguis

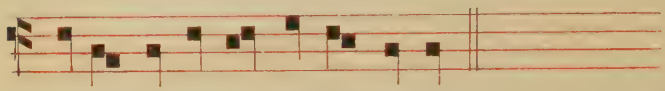

e-jus or-na-vit ge-nas me-as.

Interim Pontifex ablutionem sumit; tum accepta mitra, stans lavat manus, deinde perficit Missam.

POSTCOMMUNIO.

Deus, qui habitáculum tuum in corde pudíco fundásti, réspice super has fámulas tuas, et quæ castigatiónibus assíduis póstulant, tua consolatióne percípiant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Missa finita, Pontifex dat benedictionem solemnem.

Et quia in nonnullis monasteriis est consuetudo, quod loco Diaconissatus, Virginibus consecratis datur facultas incipiendi horas canonicas, et legendi Officium in Ecclesia, Pontifex stans ante altare sine mitra, Virginibus consecratis coram eo genuflexis, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Exaudi, Dómine, preces nostras, et super has fámulas tuas spíritum tuum bene ✠ dictiónis emítte;

ut cœlésti múnere ditátæ, et tuæ majestátis grátiam possint acquírere, et bene vivéndi áliis exémplum præbére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum sedet Pontifex, accepta mitra, et tradit Breviarium illis, ambabus manibus ipsum tangentibus, dicens :

ACCIPITE librum, ut incipiátis horas canónicas, et legátis Officium in Ecclésia. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Surgit Pontifex, mitra deposita, et conversus ad altare incipit Hymnum. Te Deum laudámus, quem chorus prosequitur usque ad finem ut supra, 119, et eo finito, duæ ex choro dicunt :

℣. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

Respondet chorus :

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Et Pontifex stans in cornu Epistolæ altaris, conversus ad altare, ex libro ibidem super altari posito, dicit:

Actiones nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Virgines consecratæ revertuntur ad portam monasterii, ubi Pontifex eas coram se genuflexas præsentat Abbatissæ similiter genuflexæ, dicens:

Vide, quómodo istas consecrátas Deo serves, et repræséntes immaculátas; redditúra pro eis ratiónem, ante tribúnal Sponsi eárum, ventúri júdicis.

Tum Pontifex redit ad Ecclesiam, dicens:

Dóminus vobíscum.

Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem.

In princípio, etc.

Et sacris vestibus depositis, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGIS.

Cum Rex est coronandus, Episcopi regni ad civitatem ubi coronatio fieri debet, convocantur. Rex triduanum jejunium devote peragit per hebdomadam precedentem, videlicet quarta, et sexta Feria, et Sabbato. Dominica vero proxima sequenti coronatur, qua ipse Rex se ad communionem parat. Ecclesia vero ipsa Metropolitana, sive Cathedralis, ubi solemnitas celebrabitur, paretur, et ornetur, quo melius fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quae consueta sunt parari, Pontifice celebrante; et credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, corona, et sceptrum Regi danda, et oleum Catechumenorum, bombyx ad lingendum, et extergendum brachium Regis, et inter scapulas post unctionem, fascia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Ecclesia in loco competenti thalamus, sive suggestum pro Rege, in quo sit regalis sedes ornata, et thalamus ipse sit ornatus pannis sericeis, et aulaeis. Sed advertendum est, quod altitudo thalami non sit major quam gradus supremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, sive papilio, sub quo Rex vestes regales, pro regni consuetudine, quae ibidem pro eo parantur, suo tempore recipit. Et si Regina etiam simul est coronanda, paratur pro ea alius thalamus, non longe a regio, sed illo aliquantulum humilior: et ita sunt situandi thalami, ut inde possint videri altare, et Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare, hinc et inde, sedes, pro numero Episcoporum coronationi interessentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, et coronandus est, omnes Episcopi conveniunt mane in Ecclesia, in qua hoc fieri debet; et Metropolitanus, sive Pontifex, ad quem spectat, parat se solemniter cum ministris, Missam celebraturus, paramentis tempori convenientibus. Episcopi vero induuntur supra rochetum vel supra superpelliceum, si sint Religiosi amictu, stola, pluviali albo, et mitra simplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldistorio ante medium altaris posito sedet cum mitra, et Episcopi parati hinc et inde, super scabellis pro eis paratis, quasi in modum corone sedentes, sibi assistunt. Interim Rex, vestibus militaribus indutus, cum suis Prælatis domesticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, et aliis venit ad Ecclesiam, et cum fuerit prope presbyterium

duo priores Episcopi ex paratis veniunt et obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum inter se medium, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet, qua facta, prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce :

Reverendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut præséntem egrégium mílitem ad dignitátem régiam sublevétis.

Interrogat Metropolitanus :

Scitis illum esse dignum, et útilem ad hanc dignitátem?

Ille respondet

Et nóvimus, et crédimus eum esse dignum, et útilem Ecclésiæ Dei; et ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit

Deo grátias.

Tunc sedet Rex medius inter duos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitano, ita ut illi faciem vertat, ipsi etiam deducentes Episcopi, senior ad dexteram, alius ad sinistram Regis se collocant, ita ut et ipsi ad alterutrum facies vertant. Quibus sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandum Regem admonet, dicens :

Cum hódie per manus nostras, óptime Princeps, qui Christi Salvatóris nostri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni) sacram unctiónem, et Regni insígnia sis susceptúrus; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitátem, et regéndi fidéles pópulos tibi commíssos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discríminis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino

Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; tu quoque de grege tibi commísso ipsi Deo ratiónem es reddítúrus. Primum, pietátem servábis; Dóminum Deum tuum tota mente ac puro corde coles. Christiánam religiónem ac fidem Catholicam, quam ab incunábulis profèssus es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus defèndes. Ecclesiárum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam libertátem non conculcábis. Justítiam, sine qua nulla societas diu consistere potest, erga omnes inconcússe administrábis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupillos, páuperes, ac débiles ab omni oppressióne defèndes. Omnibus te adeúntibus benígnum, mansuétum, atque affábilem, pro régia tua dignitáte te præbébis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totius pópuli utilitátem regnáre, præmiúmque benefactórum tuórum, non in terris, sed in cœlo expectáre videáris. Quod ipse præstáre dignétur, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, et coram eo, defecto capite, genuflexus, facit hanc professionem, dicens :

Ego N. Deo annuénte, futúrus Rex N. profíteor, et promítto coram Deo et Angelis ejus deínceps legem, justítiam et pacem Ecclésiæ Dei, populóque mihi subjécto pro posse et nosse, fácere ac serváre, salvo condígno misericórdiæ Dei respéctu, sicut in consílio fidélium meórum mélius pótero invenire. Pontificibus quoque Ecclesiárum Dei, condígnum et canónicum honórem exhibére; atque ea, quæ ab Imperatóribus, et Régibus Ecclésiis collàta, et réddita sunt, inviolabíliter observáre. Abbátibus, Comítibus, et Vassállis meis cóngruum honórem, secúndum consílium fidélium meórum præstáre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum, quem Metropolitanus ante se apertum tenet dicens :

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Postea Rex electus Metropolitani manum reverenter osculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, deposita mitra, surgit et stans versus ad ipsum coronandum, dicit competenti voce sequentem Orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices parati, similiter sine mitris stantes; dicunt etiam omnia alia benedictionem et coronationem ipsam concernentia, voce submissa, Metropolitanum tamen in omnibus observantes, et imitantes.

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, Creátor ómnium, Imperátor Angelórum, Rex regum, et Dóminus dominántium, qui Abraham fidélem servum tuum de hóstibus triumpháre fecísti, Moysi, et Jósue pópulo tuo prælátis multíplicem victóriam tribuísti, humilémque David púerum tuum regni fastígio sublimásti, et Salomónem sapiéntiæ pacísque ineffábili múnere ditásti, réspice, quæsumus, Dómine, ad preces humilitátis nostræ, et super hunc fámulum tuum N. quem súpplici devotióne in Regem elígimus, bene ✠ dictiónum tuárum dona multíplica, eúmque déxteræ tuæ poténtia semper, et ubíque circúmda; quátenus prædícti Abrahæ fidelitáte firmátus, Moysi mansuetúdine fretus, Jósue fortitúdine munítus, David humilitáte exaltátus, Salomónis sapiéntia decorátus, tibi in ómnibus compláceat, et per trámitem justítiæ inoffénso gressu semper incédat; tuæ quoque protectiónis gálea munítus, et scuto insuperábili júgiter protéctus, armísque cœléstibus circúmdatus, optábilis de hóstibus sanctæ crucis Christi victóriæ triúmphum felíciter cápiat, terrorémque suæ poténtiæ illis înferat, et pacem tibi militántibus lætánter repórtet. Per Christum Dóminum nostrum, qui virtúte sanctæ crucis tártara destrúxit; regnóque diáboli superáto, ad cœlos victor ascéndit, in quo potéstas omnis, regníque consístit victória, qui est glória humílium, et vita salúsque populórum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Metropolitanus cum mitra procumbit supra faldistorium. Rex vero ad ejus sinistram in terram se prosternit, aliis Prælatis paratis ante sedes suas similiter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, et prosequuntur Litanias, ut supra, 35, choro respondente. Cum dictum fuerit :

Ut ómnibus fidélibus, etc.
℟. Te rogámus audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastorali in sinistram manum, super electum Regem prostratum dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris.
℟. Te rogámus audi nos.

Producendo semper super eum signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen

permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus resumentibus et perficientibus Litanias. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra surgit, illo prostrato, atque Episcopis, deposita mitra, genuflexis manentibus, versus ad coronandum, dicit :

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Prætende, Dómine, huic fámulo tuo déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquírat, et quæ digne póstulat, cónsequi mereátur.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Metropolitanus sedet, accipit mitram, et electus Rex coram eo genuflectit; et circumstantibus Prælatis, paratis cum suis mitris, in modum coronæ, Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, et inungit in modum crucis illius brachium déxterum, inter junctúram manus, et junctúram cubiti, atque inter scapulas, dicens hanc Orationem :

Deus, Dei Fílius, Jesus Christus Dóminus noster, qui a Patre óleo exultatiónis unctus est præ partícipibus suis; ipse per præséntem sanctæ unctiónis infusiónem, Spíritus paráclíti super caput tuum bene ✠ dictiónem infúndat, eamdémque usque ad interióra cordis tui penetráre fáciat; quátenus hoc visíbili et tractábili óleo, dona invisibília percípere, et temporáli regno justis moderatiónibus perácto, æternáliter cum eo regnáre mereáris, qui solus sine peccáto Rex regum vivit, et gloriátur cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

OREMUS.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Házael super Syriam, et Jehu super Israel per Elíam, David quoque et Saúlem per Samuélem prophétam in Reges inúngi fecísti,

tríbue, quæsumus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis, et huic fámulo tuo N quem hódie, licet indígni, in Regem sacra unctióne delinímus, dignam delibutiónis hujus efficáciam et virtútem concéde; constitue Dómine principátum super húmerum ejus, ut sit fortis, justus, fidélis, próvidus, et indeféssus regni hujus, et pópuli tui gubernátor, infidélium expugnátor, justitiæ cultor, meritórum et demeritórum remunerátor, Ecclésiæ tuæ sanctæ, et fidei christiánæ defénsor, ad decus, et laudem tui nóminis gloriósi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo facto, Metropolitanus mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, surgit cum mitra, descendit ante altare, ubi deposita mitra, stans cum suis ministris, facit Confessionem. Rex vero electus ad partem se retrahit, et genuflexus cum suis Prælatis domesticis idem facit. Similiter et Episcopi, parati sine mitris stantes, bini et bini, Confessionem dicunt. Finita Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, et procedit in Missa more solito usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive, Prælatis paratis juxta suas sedes stantibus, vel sedentibus, prout tempus requirit. Interim schola inchoat Introitum, et prosequitur in Missa; et Rex a suis ducitur in sacristiam, vel sub papilione ad hoc parato, ubi inter scapulas, et brachium inunctum bombyce bene abstergitur, et induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, et ornatus, procedit cum suis Prælatis, Baronibus, et aliis ad eminentem et ornatum thalamum, in Ecclesia sibi præparatum, et ibi super aliquo faldistorio ornato genuflexus incumbens, audit Missam, quam Prælati sui non parati circumstantes etiam genuflexi legunt usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Missa dicitur de die, et cum Oratione diei dicitur pro ipso electo Rege, sub uno Per Dóminum, hæc Oratio.

Quǽsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus N. Rex noster, qui tua miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornátus, et vitiórum monstra devitáre, et ad te, qui via, véritas et vita es, gloriósus váleat pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare cum mitra in faldistorio, et Rex a suis associatus medius inter priores Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus ministrorum sibi porrigit de altari, et illum evaginatum tradit in manus Regis, dicens:

Accipe gládium de altári sumptum per nostras manus, licet indígnas, vice tamen, et auctoritáte sanctórum Apostolórum consecrátas, tibi regáliter concéssum, nostræque bene ✠ dictiónis offício, in defensiónem sanctæ

Dei Ecclésiæ divínitus ordinátum; et memor esto ejus, de quo Psalmísta prophetávit, dicens : Accíngere gládio tuo, super femur tuum potentíssime; ut in hoc per eúmdem vim æquitátis exérceas, molem iniquitátis poténter déstruas, et sanctam Dei Ecclésiam, ejúsque fidéles propúgnes, ac prótegas; nec minus sub fide falsos, quam christiáni nóminis hostes execréris, ac dispérgas; víduas, et pupíllos cleménter ádjuves ac deféndas; desoláta restáures, restauráta consérves; ulciscáris injústa, confírmes bene dispósita; quátenus hæc agéndo, virtútum triúmpho gloriósus, justitiæque cultor egrégius, cum mundi Salvatóre sine fine regnáre mereáris. Qui cum Deo Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

His expeditis, ensis a ministris in vaginam reponitur, et Metropolitanus accingit ense Regem, dicens :

Accingere gládio tuo super femur tuum potentíssime; et atténde, quod Sancti non in gládio, sed per fidem vicérunt regna.

Et mox Rex accinctus surgit, et eximit ensem de vagina, illumque viriliter vibrat, deinde super brachium sinistrum tergit, et in vaginam repónit; ac iterum coram Metropolitano genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Prælati parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitano illam regente, capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe corónam regni, quæ, licet ab indígnis, Episcopórum tamen mánibus cápiti tuo impónitur. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, quam sanctitátis glóriam, et honórem, et opus fortitúdinis, significáre intélligas, et per hanc te partícipem ministérii nostri non ignóres. Ita ut sicut nos in interióribus pastóres, rectorésque animárum intellígimur, ita et tu in exterióribus verus Dei cultor, strenuúsque contra omnes adversitátes Ecclésiæ Christi defénsor assístas,

regnique tibi a Deo dati, et per officium nostræ benedictiónis in vice Apostolórum, omniúmque Sanctórum, regímini tuo commíssi útilis execútor, proficuúsque regnátor semper appáreas; ut inter gloriósos athlétas, virtútum gemmis ornátus, et præmio sempitérnæ felicitátis coronátus cum Redemptóre, ac Salvatóre nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicémque gestáre créderis, sine fine gloriéris. Qui vivit, et imperat Deus cum Patre, et Spíritu sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexo sceptrum, dicens

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, qua intélligas te obnóxium mulcére pios, terrére réprobos, errántes viam docére, lapsis manum porrígere, dispérdere supérbos, et releváre húmiles; et apériat tibi óstium Jesus Christus Dóminus noster, qui de semetípso ait :

Ego sum óstium : per me si quis introíerit, salvábitur; qui est clavis David, et sceptrum domus Israel, qui áperit, et nemo claudit; claudit, et nemo áperit. Sitque tibi ductor, qui edúcit vinctum de domo cárceris, sedéntem in ténebris, et umbra mortis; et in ómnibus sequi mereáris eum, de quo David prophéta cécinit: Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : virga directiónis, virga regni tui, et imitándo ipsum, diligas justítiam, et ódio hábeas iniquitátem, quia proptérea unxit te Deus, Deus tuus, ad exémplum illius, quem ante sæcula únxerat óleo exultatiónis, præ participibus suis, Jesum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tunc Regi surgenti discinditur ensis, et in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediate portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælatis paratis deducit Regem, sceptrum in manu, et coronam in capite ferentem.

medium inter se a dextris, et digniorem Prælatum paratum a sinistris Regis incedentem, ad solium supra thalamum, et adjuvante eum digniore Prælato prædicto, inthronizat Regem in sólio, dicens :

Sta, et rétine ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritátem omnipoténtis Dei, et per præséntem traditiónem nostram, ómnium scilicet Episcopórum, ceterorúmque Dei servórum; et quanto clerum sacris altáribus propinquiórem pérspicis, tanto ei potiórem in locis cóngruis honórem impéndere memíneris; quátenus mediátor Dei et hóminum, te mediatórem cleri et plebis permanére fáciat.

Deinde Metropolitanus, depósita mitra, stans versus ad altare inchoat, schola prosequente, Hymnum :

Te De-um lau-da-mus. 119.

Qui totus dicitur : quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Regis, ibi continuo manens usque ad finem Hymni; et eo finito, Metropolitanus stans ut prius ad dexteram Regis, sine mitra, dicit super illum Versum :

℣. Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.
℟. Justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui victríces Moysi manus in oratióne firmásti, qui quamvis ætáte languésceret, infatigábili sanctitáte pugnábat; ut dum Amalech iníquus víncitur, dum profánus natiónum pópulus subjugátur, exterminátis alienígenis,

heredítáti tuæ possédsio copiósa serviret, opus mánuum tuárum pia nostræ oratiónis exauditióne confírma; habémus et nos apud te, sancte Pater, Dóminum salvatórem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precámur, Altíssime, ut tua poténtia suffragánte, universórum hóstium frangátur impietas, populúsque tuus, cessánte formidine, te solum timére condíscat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

Deus, inenarrábilis auctor mundi, cónditor géneris humáni, confirmátor regni, qui ex útero fidélis amíci tui Patriárchæ nostri Abrahæ prælegísti Regem sæculis profutúrum, tu præséntem insígnem Regem hunc cum exércitu suo, per intercessiónem beátæ Maríæ semper vírginis, et ómnium Sanctórum, úberi bene ✠dictióne locúpleta; et in sólium regni firma stabilitáte connécte: vísita eum, sicut visitásti Moysen in rubo, Jósue in prælio, Gedeónem in agro, Samuélem in templo, et illa eum sidérea bene ✠ dictióne, ac sapiéntiæ tuæ rore perfúnde, quam beátus David in psaltério et Sálomon filius ejus, te remuneránte, percépit de cœlo. Sis ei contra ácies inimicórum lorica, in advérsis gálea, in prósperis sapiéntia, in protectióne clypeus sempitérnus. Et præsta, ut gentes illi téneant fidem, próceres sui hábeant pacem, díligant charitátem, abstíneant se a cupiditáte, loquántur justítiam, custódiant veritátem, et ita pópulus iste sub ejus império púllulet, coálitus benedictióne ætérnitátis, ut semper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipse præstáre dignétur, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælatis paratis redit ad sedem suam vel faldistorium, prope altare, et nisi sit coronanda Regina) dicitur Allelúia, sive ultimus

Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus residet in faldistorio suo ante medium altaris cum mitra, et Rex a suis Prælatis, et Baronibus associatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitani recipientis osculatur.

Deinde ad solium suum revértitur. Metropolitanus lavat manus, surgensque accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta dici, dicitur pro Rege, sub uno **Per Dóminum nostrum,**

SECRETA.

MUNERA, quæsumus Dómine, obláta sanctífica, ut et nobis Unigéniti tui corpus et sanguis fiant; et Regi

nostro ad obtinéndam ánimæ, corporísque salútem, et ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, usquequáque proficiant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælatis paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se de Corpore et Sanguine, quem totum sumere debet, communicaverit, Rex, detecto capite, de thalamo suo accedit ad altare, coram quo, in supremo gradu, genuflectit, et Metropolitanus conversus ad Regem, ipsum communicat. Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitani, et sumpta communione, ex calice de manu Metropolitani se purificat, et purificatus ad thalamum suum revertitur. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manus, et perficit Missam.

Cum Postcommunione dicit, dicitur pro Rege, sub una **Per Dóminum,**

POSTCOMMUNIO.

HÆC, Dómine, oblátio salutáris, fámulum tuum N. Regem nostrum ab ómnibus tueátur advérsis; quátenus ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem, et post istíus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hereditátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem ut supra; qua data, singuli ad sua revertuntur

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ.

Si verò tunc Regina benedicenda sit, et coronanda, quam primum, ipso Rege inthronizato, et oratiónibus expletis, Metropolitanus cum Prælatis paratis ad altare reversus in faldistorio sedet. Rex de sólio suo surgens, cum comitiva sua, corónam in capite, et sceptrum in manu gestans, ante altare ad Metropolitanum proticiscitur, et facta ei reverentia, stans, detecto capite, petit Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

Reverendissime Pater, postulámus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúnctam benedícere, et coróna Regináli decoráre dignémini, ad laudem, et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad solium suum revertitur

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Ecclesia a principio steterat, a duobus Episcopis paratis, non his, qui Regem deduxerunt, sed primis post eos, crine soluto, et capite velato, in vestibus suis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur; et facta Metropolitano reverentia, coram illo genuflectit, et ejus manum osculatur.

Tunc surgit Metropolitanus cum mitra, et in faldistorio procumbit. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit: et inflectuntur, ac perficiuntur Litaniæ, ut supra. 35. quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra, surgit, et stans versus ad illam ante se genuflexam, dicit sequentem Orationem intelligibili voce: quam etiam, et alia sequentia adstantes Prælati parati submissa voce dicunt:

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, hanc fámulam tuam N. cœlésti bene ✠dictióne sanctífica, quam in adjutórium

regni Reginam elígimus, tua ubíque sapiéntia eam dóceat et confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit :

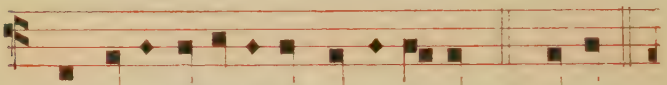

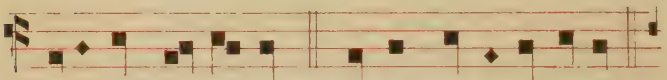

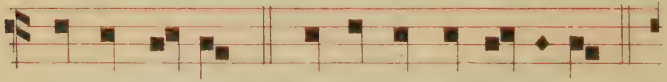

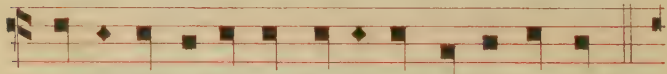

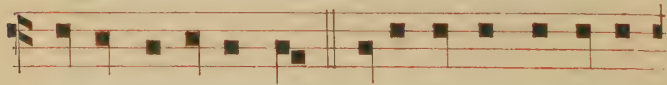

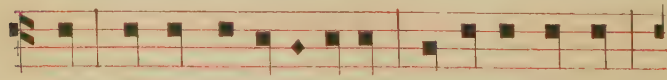

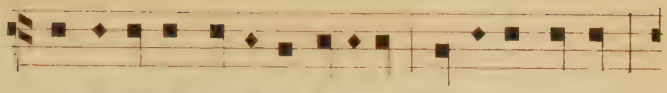

et u-bique gra-ti-as a-gere; Do-mi-ne sancte,

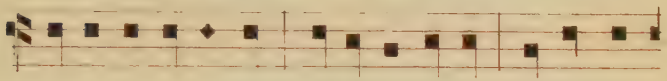

Pater o-mnipotens, æ-ter-ne De-us, Ho-no-rum

cunctorum auctor, ac dis-tri-bu-tor, be-ne-di-

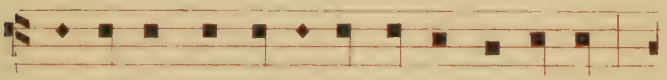

cti-o-num-que o-mni-um lar-gus in-fu-sor,

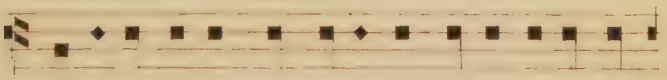

tri-bu-e su-per hanc fa-mulam tu-am Re-gi-nam

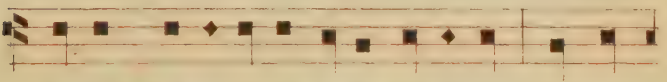

be-ne ✠ di-cti-o-nis tu-æ co-pi-am; et quam

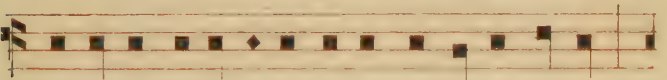

hu-ma-na e-le-cti-o si-bi præ-es-se gau-det,

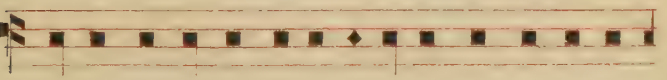

tu-a su-per-næ e-le-cti-o-nis et be-ne-di-

cti-o-nis in-fu-si-o ac-cu-mu-let. Con-ce-de

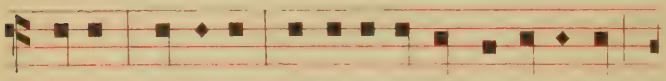

e-i, Do-mi-ne, au-cto-ri-ta-tem re-gi-mi-nis,

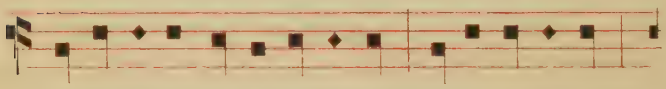

con-si-li-i ma-gni-tu-di-nem, sa-pi-en-ti-æ,

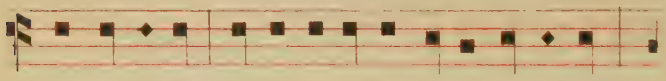

pru-den-ti-æ, et in-tel-le-ctus a-bundan-ti-am,

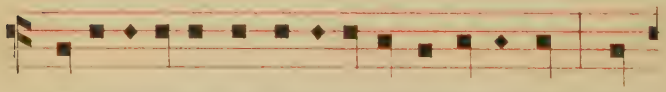

re-li-gi-o-nis ac pi-e-ta-tis cu-sto-di-am; qua-

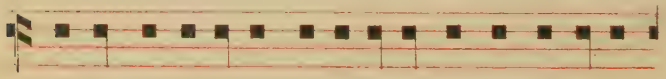

te-nus me-re-a-tur be-ne-di-ci et augmenta-ri

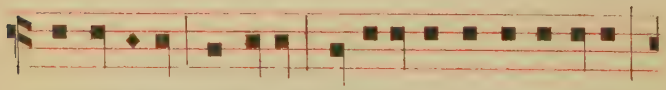

in no-mine, ut Sa-ra; vi-si-ta-ri et fœcunda-ri,

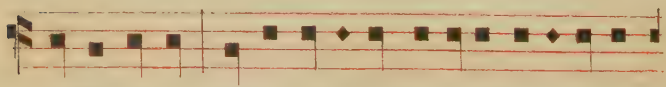

ut Rebec-ca; contra omnium mu-ni-ri vi-ti-o-rum

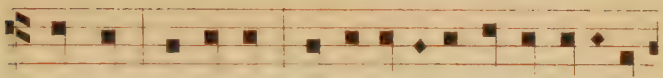

monstra, ut Ju-dith; in re-gi-mine re-gni e-li-gi,

ut Esther, ut, quam hu-mana ni-ti-tur fra-gi-li-tas

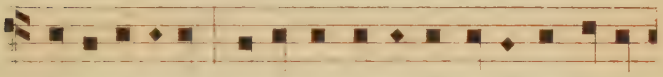

be-ne-di-ce-re, cœ-le-stis po-ti-us in-ti-mi ro-ris

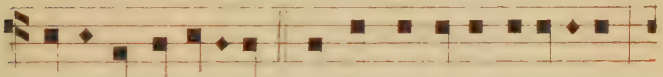

re-ple-at in-fu-si-o. Et quæ a no-bis e-li-gi-tur,

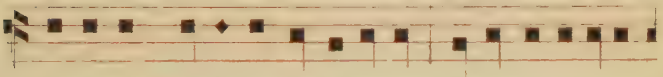

et be-ne ✠ di-ci-tur in Re-ginam, a te me-re-a-tur

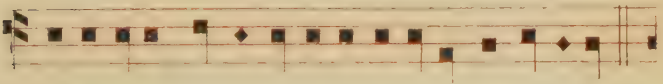

ob-ti-ne-re præ-mi-um æ-ter-ni-ta-tis per-pe-tu-æ.

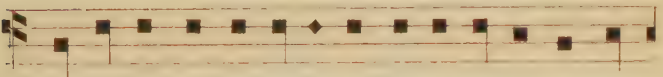

Et sic-ut ab ho-mi-ni-bus sub-li-ma-tur in no-

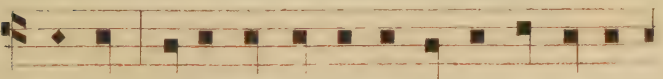

mi-ne, i-ta a te sub-li-me-tur fi-de et

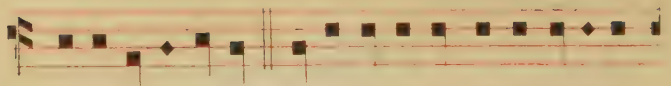

o-pe-ra-ti-o-ne. Il-lo e-ti-am sa-pi-en-ti-æ

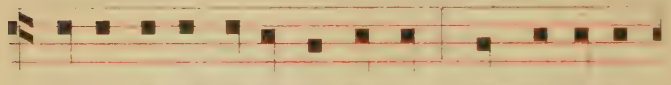

tu-æ e-am ro-re per-fun-de, quem be-a-tus

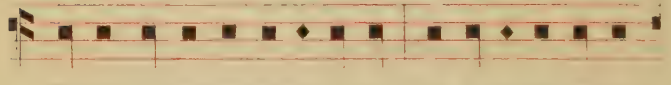

Da-vid in re-pro-missi-o-ne, et fi-li-us e-jus

Sa-lo-mon per-ce-pit in lo-cu-ple-ta-ti-o-ne.

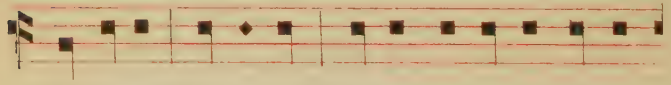

Sis e-i, Do-mi-ne, contra cunctorum i-ctus

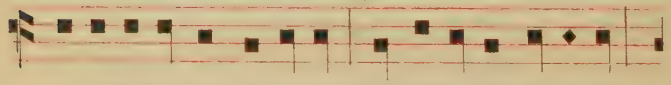

i-ni-mico-rum lo-ri-ca; in adversis ga-le-a;

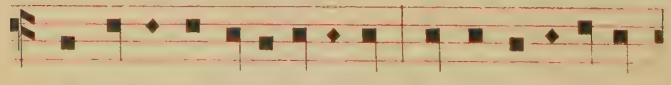

in prospe-ris sa-pi-en-ti-a; in pro-te-cti-o-ne

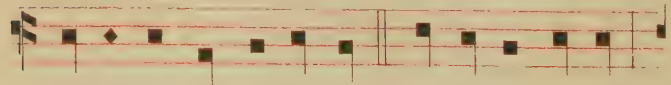

cly-pe-us sem-pi-ter-nus. Se-qua-tur pa-cem,

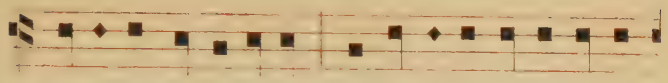

di-li-gat cha-ri-ta-tem, abs-ti-ne-at se ab o-mni

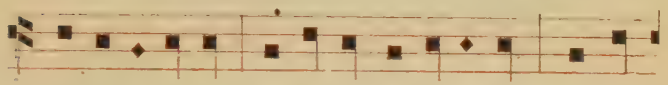

im-pi-e-ta-te; lo-quatur ju-sti-ti-am, cu-sto-

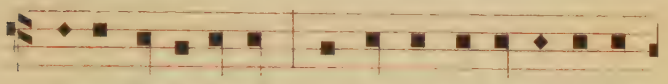

di-at ve-ri-ta-tem, sit cul-trix ju-sti-ti-æ et

pi-e-ta-tis, a-matrix re-li-gi-o-nis. Vi-ge-at-que

præsen-ti be-ne ✠ di-cti-o-ne in hoc æ-vo an-nis

plu-ri-mis, et in sem-pi-ter-no si-ne fi-ne æ-ter-nis.

Quod sequitur, dicit submissa voce legendo, ita tamen, quo a circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Qua Præfatione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, inungit in modum crucis cum oleo

Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens :

Deus Pater ætérnæ glóriæ sit tibi adjútor; et Omnípotens benedícat tibi; preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diérum adímpleat; benedictiónem tuam júgiter confírmet, te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confusióne índuat; et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsio flóreat; ut, qui tibi in terris tríbuit benedictiónem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum; ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo facto, surgit Regina, et a suis ducitur ad sacristiam, seu papilionem, ubi Rex regales vestes indutus est, ibi et ipsa induitur vestibus regnalibus, quibus induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitra in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genuflexæ coronam, dicens :

Accipe corónam glóriæ, ut scias te esse consórtem Regni, populóque Dei semper próspere cónsulas; et quanto plus exaltáris, tanto ámplius humilitátem diligas, et custódias. in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus misericors, et affábilis; víduis, pupíllis, et órphanis, diligentíssimam curam exhíbeas; ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo facto surgit Regina, et Episcopi parati qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad summum thalamum, ubi sedet in solio suo, matrenis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur Allelúia, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege a suis tantum associati, vadunt ad offerendum Metropolitano, in fáldistorio ante medium altaris sedenti, de auro quantum volunt, et manum Metropolitani recipientis osculantur; deinde revertuntur statim ad thalamum suum, et procedítur in Missa usque ad communionem. Data pace Regi et Reginæ, per primum ex Prælatis paratis, cum instrumento ad hoc ordinato, Rex et Regina a suis tantum associati descendunt de thalamis, et veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; et percepta communione, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, et conversus ad Regem et Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitani, tum simili modo communicat Reginam, quæ similiter ejus manum osculatur, et successive ambos ex calice suo purificat, qui purificati ad thalamos suos revertuntur, eo ordine, quo venerunt. Metropolitanus vero ablutionem sumit; et accepta mitra, lavat manus, perficitque Missam, et in fine dat benedictionem solemnem. Qua data, Rex et Regina vadunt ad palatium suum, et Metropolitanus, atque alii Prælati omnes deponunt vestes sacras, et ad propria quisque revertitur.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ SOLIUS.

Si autem, Rege jam pridem coronato, Regina sola, ut conjux illius, coronanda sit, parantur duo thalami, et alius locus, in quo Regina a principio officii usque ad tempus coronationis expectat. Vocantur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt.

Die autem statuto, Metropolitano, et Prælatis in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Rex vestibus regalibus indutus cum corona in capite, et sceptro in manu, ense præcedente, a suis associatus venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum; et Metropolitano, ac Prælatis omnibus paratis, incipitur Missa

more solito, et continuatur usque ad Allelúia, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive. Tum Rex coronam, et sceptrum ferens descendit de thalamo suo, et Metropolitano in faldistorio ante altare cum mitra sedente, stans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, et coronari, sub his verbis:

Reverendíssime Pater, postulámus, ut Consórtem nostram nobis a Deo conjúnctam benedícere, et corónа regináli decoráre dignémini, ad laudem et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur: et Regina, quæ usque tunc in aliquo loco ad partem in Ecclesia steterat, a duobus prioribus Prælatis paratis, crine soluto, et capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare sedentem, et facta ei reverentia, coram eo genuflectit, et ejus manum osculatur. Tunc surgit Metropolitanus, et cum mitra procumbit supra faldistorium. Regina vero ad ejus sinistram se in terram prosternit, et inchoantur Litaniæ prout supra, 35, et perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ supra in coronatione Reginæ dicta sunt, usque ad Offertorium, ad quod poterit Rex cum Regina procedere, vel Regina sola, prout Regi placebit.

Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina.

Deinde perficitur Missa, et in fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem, etc.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGINÆ UT REGNI DOMINÆ.

Si vero Regina coronanda est, ut regni Domina, et absque Rege, tunc paratur thalamus unus in Ecclesia: vocantur Prælati regni, et omnia alia similiter fiunt, quæ supra pro coronatione Regis ordinata sunt. Die statuto, conveniunt in Ecclesia, in qua coronatio fieri debet; ubi Metropolitanus, aut alius, ut quem speciat, cum Episcopis aliis parat se, et sedentante altare, ut supra dictum est. Interim Regina consuetis vestibus induta, cum suis Prælatis, Baronibus, et Matronis, atque aliis domesticis venit ad Ecclesiam; et cum fuerit prope presbyterium, duo priores Episcopi parati veniunt ei obviam, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsam inter se mediam usque ad Metropolitanum deducunt, cui Regina caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior ipsorum deducentium, detecto capite, versus ad Metropolitanum, dicit:

Reverendissime Pater, póstulat sancta Mater Ecclésia cathólica, ut præséntem circumspéctam mulíerem ad dignitátem reginálem sublevétis.

Tunc interrogat Metropolitanus:

Scitis illam esse dignam, et útilem ad hanc dignitátem?

Ille respondet:

Et nóvimus, et crédimus eam esse dignam, et útilem Ecclésiæ Dei; et ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit:

Deo grátias.

Tunc sedet Regina media inter ipsos Episcopos deducentes, congruenti spatio a Metropolitano, ita ut illi

faciem vertat, ipsi etiam deducentes Episcopi, senio ad dexteram, alius ad sinistram Reginæ se collocant ita ut et ipsi ad alternivum facies vertant. Ipsis sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandam Reginam admonet dicens

Cum hódie per manus nostras, circumspécta múlier, qui Christi Salvatóris nostri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni) sacram unctiónem, et Regni insígnia sis susceptúra; bene est, ut te prius de ónere, ad quod destináris, moneámus. Régiam hódie súscipis dignitátem, et regéndi fidéles pópulos tibi commíssos curam sumis. Præclárum sane inter mortáles locum, sed discríminis, labóris, atque anxietátis plenum. Verum, si consideráveris, quod omnis potéstas a Dómino Deo est, per quem Reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; tu quoque de grege tibi commísso ipsi Deo ratiónem es redditúra. Primum, pietátem servábis, et Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles.

Christiánam religiónem, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis profèssa es, ad finem usque inviolátam retinébis, eámque contra omnes adversántes pro víribus defèndes. Ecclesiárum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibébis. Ecclesiásticam libertátem non conculcábis. Justítiam, sine qua nulla societas diu consístere potest, erga omnes inconcússe administrábis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupillos, páuperes, ac débiles ab omni oppressióne defèndes. Omnibus te adeúntibus benígnam, mansuétam, atque affábilem, pro régia tua dignitáte, te præbébis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totíus pópuli utilitátem regnáre, præmiúmque benefactórum tuórum, non in terris, sed in cœlo expectáre videáris. Quod ipse præstáre dignétur, qui vivit et regnat Deus in sæcula sæculórum. ℟ Amen.

Regina electa accedit ad Metropolitanum, et genu flexa facit hanc professionem, dicens:

Ego N Deo annuénte, futúra Regina N profíteor, et promitto coram Deo et Angelis ejus, deinceps legem, justítiam et pacem Ecclésiæ Dei, populóque mihi subjécto, pro posse et nosse, fácere ac serváre; salvo condígno misericórdiæ Dei respéctu, sicut in consílio fidélium meórum mélius pótero invenire. Pontifícibus quoque Ecclesiárum Dei condígnum et canónicum honórem exhibére; atque ea, quæ ab Imperatóribus et Régibus Ecclésiis collàta, et réddita sunt, inviolabíliter observáre. Abbátibus, Comítibus, et Vassállis meis cóngruum honórem, secúndum consílium fidélium meórum præstáre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Evangeliorum quem Metropolitanus coram ea super genibus apertum tenet, inferiori parte libri Reginæ versa, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, et hæc sancta Dei Evangélia.

Et post Regina electa Metropolitani manum reverenter osculatur. Quo facto, Metropolitanus surgit, et cum

mitra procumbit in faldistorio. Regina vero ad ejus sinistram in terram se prosternit.

Et cantores incipiunt, schola prosequente. Litanias, ut supra, 35. in quibus cum dictum fuerit Ut ómnibus fidélibus, etc. ℟. Te rogámus audi nos.

Metropolitanus surgit, et accepto baculo Pastorali in sinistra, super illam dicit :

Ut hanc eléctam in Reginam coronándam bene ✠ dícere dignéris. ℟. Te rogámus audi nos.

Secundo dicit :

Ut hanc eléctam in Reginam coronándam bene ✠ dícere, et conse✠créare dignéris. ℟. Te rogámus audi nos.

Producendo semper super Reginam signum crucis. Idem dicunt, et faciunt Episcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus Litanias resumentibus, et perficientibus. Quibus finitis, Metropolitanus, deposita mitra,

surgit. Regina prostrata manente, et dicit super eam intelligibili voce Orationem sequentem, quam adstantes Episcopi, etiam sine mitris in locis suis stantes, submissa voce pronuntiant.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, hanc fámulam tuam cœlésti bene ✠ dictióne sanctífica, quam in gubernatiónem regni Regínam elígimus; tua ubíque sapiéntia eam dóceat et confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Tum surgit Regina, et coram Pontifice genuflectit. Deinde Pontifex mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Praefationem quae habetur supra. 258. Qua Praefatione cum sua conclusione expleta, sedet Metropolitanus, et accepta mitra, intingit pollicem

dextera manus in oleum Catechumenorum: et ungit in modum crucis brachium dextrum Reginæ, inter juncturam manus et juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens:

Deus Pater ætérnæ glóriæ sit tibi adjútor; et omnípotens benedícat tibi; preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diérum adímpleat; benedictiónem tuam júgiter confírmet; te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confusióne índuat; et super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsio flóreat; ut, qui tibi in terris tríbuit benedictiónem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelórum; ac benedícat te, et custódiat in vitam ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit et regnat Deus, in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quo facto, surgit Regina, et ad partem se retrahit, ubi Prælati sui domestici ei assistunt. Metropolitanus vero mica panis abstergit pollicem, et lavat manus, deinde accedit ante altare, et deposita mitra, cum suis ministris facit Confessionem. Idem faciunt Episcopi parati juxta sedes suas sine mitris stantes. Facta Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, osculatur, incensat, et procedit in Missa usque ad **Allelúia**, exclusive, sive ultimum Versum Tractus, vel Sequentiæ, si dicitur, more consueto. Regina vero ducitur a suis ad sacristiam, vel papilionem, ubi accipit vestes reginales. Deinde redit cum illis ad thalamum, ubi manet usque ad dictum Graduale: non tamen sedet in solio, sed super aliquod scabellum sibi paratum genuflexa procumbit audiens Missam. Missa dicitur de die, et cum Oratione dici, dicitur pro ipsa electa Regina sub uno **Per Dóminum**.

ORATIO.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámula tua N. Regina nostra, quæ tua miseratióne suscépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta, quibus

decénter ornáta, et vitiórum monstra devitáre, et ad te qui via, véritas et vita es, gratiósa váleat pervenire. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare in faldistorio cum mitra, et Regina a suis associata, media inter priores duos Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc imponitur ei corona, quam omnes Episcopi parati, qui adsunt, de altari per Metropolitanum sumptam manibus tenent, ipso Metropolitano illam regerte, et capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe corónam regni, quæ, licet ab indígnis, Episcopórum tamen mánibus, cápiti tuo impónitur. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti,

quam sanctitátis glóriam et honórem, et opus fortitúdinis, significáre intélligas, et per hanc te participem ministérii nostri non ignóres. Ita ut sicut nos in interióribus pastóres, rectorésque animárum intellígimur, ita et tu in exterióribus vera Dei cultrix, strenuáque contra omnes adversitátes Ecclésiæ Christi defensátrix assístas, regnique tibi a Deo dati, et per officium nostræ benedictiónis in vice Apostolórum, omniúmque Sanctórum, regímini tuo commissi útilis execútrix, proficuáque regnátrix semper appáreas; ut inter gloriósos athlétas, virtútum gemmis ornáta, et præmio sempitérnæ felicitátis coronáta, cum Redemptóre ac Salvatóre nostro Jesu Christo, cujus nomen vicémque gestáre créderis, sine fine gloriéris. Qui vivit, et imperat Deus cum Patre et Spíritu sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et mox dat ei sceptrum in manum, dicens :

Accipe virgam virtútis, ac veritátis, et esto paupéribus misericors, et affábilis; víduis, pupíllis, et órphanis,

diligentíssimam curam exhibeas, ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum surgunt omnes, et Metropolitanus cum omnibus Episcopis paratis deducit Reginam, corónam in capite et sceptrum in manu ferentem, mediam inter se et digniorem Episcopum paratum, supra solium, ubi stans cum mitra, una cum eodem digniore Episcopo inthronizat eam in solio, dicens :

Sta, et rétine ámodo locum tibi a Deo delegátum, per auctoritátem omnipoténtis Dei, et per præséntem traditiónem nostram, ómnium scílicet Episcopórum, ceterorúmque Dei servórum; et quanto clerum sacris altáribus propinquiórem pérspicis, tanto ei potiórem in locis cóngruis honórem impéndere memíneris; quátenus mediátor Dei et hóminum, te mediatrícem cleri et plebis permanére fáciat.

Deinde Metropolitanus, deposita mitra, incipit, schola sequente, Hymnum :

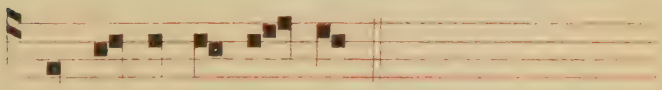

Te De-um lau-da - mus. 119.

Qui totus dicitur; quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexteram Reginæ, ibi continuo manens usque ad finem Hymni. Finito Hymno, Metropolitanus stans, ut prius, juxta Reginam sine mitra, dicit super illam :

℣. Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua.
℟. Justítia, et judícium præparátio sedis tuæ.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Deus, qui victrices Moysi manus in oratióne firmásti, qui quamvis ætáte languésceret, infatigábili sanctitáte pugnábat, ut dum Amalech iníquus víncitur, dum profánus natiónum pópulus subjugátur, exterminátis alienígenis, hereditáti tuæ posséssio copiósa serviret, opus mánuum tuárum pia nostræ oratiónis exauditióne confirma; habémus et nos apud te, sancte Pater, Dóminum Salvatórem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precámur, Altíssime, ut tua poténtia suffragánte, universórum hóstium frangátur impíetas, populúsque tuus, cessánte formídine, te solum timére condíscat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Episcopis paratis revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium prope altare; et dicitur Allelúia, sive ultimus Versus Tractus, vel Sequentiæ, Evangelium, et alia usque ad Offertorium inclusive. Quo dicto, Metropolitanus sedet in faldistorio ante medium altaris cum mitra, et Regina a suis Prælatis, Magnatibus, et aliis associata venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexa, offert ei aurum, quantum sibi placet, et manum Metropolitani recipientis osculatur. Deinde ad solium suum revertitur. Metropolitanus lavat manus, surgit, et accedit ad altare, et prosequitur Missam usque ad Communionem.

Cum Secreta dicit, dicitur pro Regina, sub una Per Dóminum.

SECRETA.

Munera, quæsumus Dómine, obláta sanctífica, ut et nobis Unigéniti tui Corpus et Sanguis fiant, et Regínæ nostræ ad obtinéndam ánimæ corporísque salútem,

et ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, usquequáque proficiant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Pax datur Reginæ per primum ex Prælatis paratis cum instrumento ad hoc ordinato. Postquam Metropolitanus se communicaverit de Corpore et Sanguine, Regina sine corona, et sine sceptro, de thalamo suo a suis duntaxat associata accedit ad altare; genuflectit in supremo gradu altaris, et Metropolitanus conversus ad Reginam, eam communicat. Regina, antequam sumat Sacramentum, osculatur manum dexteram Metropolitani, et sumpta communione, ex calice de manu Metropolitani se purificat, et purificata ad thalamum suum revertitur cum suis, ut venit. Metropolitanus vero ablutionem sumit, et accepta mitra, lavat manus, et perficit Missam.

Cum Postcommunione dicit, dicitur pro Regina, sub uno **Per Dóminum**,

POSTCOMMUNIO.

Hæc, Dómine, oblátio salutáris fámulam tuam N. Reginam nostram ab ómnibus tuéatur advérsis; quátenus ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitátem, et post istíus témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hereditátem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem qua data, omnes vadunt in pace.

DE BENEDICTIONE ET CORONATIONE REGIS IN CONSORTEM ELECTI.

Cum autem Regina jam pridem, ut regni domina, benedicta et coronata, deinde consortem sibi elegerit, quem postea statuerit coronari, ad diem ordinatam vocantur omnes Prælati regni; parantur duo thalami, atque omnia alia ordinantur, prout supra in coronatione Regis posita sunt. Die autem statuto, Metropolitano, et Prælatis in Ecclesia constitutis, et se vestientibus, Regina regalibus vestibus induta cum corona in capite, et sceptro in manu, a suis associata, venit ad Ecclesiam, et ascendit thalamum suum. Illis autem paratis, et suo ordine sedentibus, ut supra in coronatione Regis ordinatum est, Regina de thalamo suo descendens cum corona in capite, et sceptro in manu, venit coram Metropolitano, a quo, facta ei reverentia, petit Regem consortem suum benedici, et coronari, sub his verbis:

Reverendissime Pater, postulámus ut consórtem nostrum a Deo nobis conjúnctum benedícere, et coróna regáli decoráre dignémini, ad laudem, et glóriam Salvatóris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur. Interim Rex vestibus militaribus indutus venit ad Ecclesiam, a suis Prælatis domesticis non paratis, et Comitibus, Magnatibus regni, et aliis associatus. Qui cum venerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis ei obviam veniunt, et cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt; coram quo Rex caput inclinans, humilem

et reverentiam exhibet. Qua facta, prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, voce intelligibili dicit:

Reverendissime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut præséntem egrégium mílitem ad dignitátem régiam sublevétis.

Et omnia alia suo ordine fiunt, prout habetur supra sub prima rubrica de benedictione, et coronatione Regis, 239. usque ad aliam rubricam, de coronatione Reginæ, quæ hic omittitur, cum sit prius coronata.

DE BENEDICTIONE NOVI MILITIS.

Miles creari, et benedici potest quacumque die, loco, et hora; sed si inter Missarum solemnia creandus est, Pontifex in eo habitu, in quo Missam celebravit, aut illi interfuit, in faldistorio ante medium altaris stans, vel sedens, prout convenit, finita Missa, id peragit. Si autem extra divina, in stola supra rochetum, vel si sit regularis, supra superpelliceum, id facit. Et primo ensem, quem aliquis coram eo genu flexus evaginatum tenet, stans, detecto capite, benedicit, si non sit benedictus, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cœlum, et terram.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras, et hunc ensem, quo hic fámulus tuus circumcíngi desíderat, majestátis tuæ déxtera dignáre bene ✠ dícere, quátenus esse possit defénsor Ecclesiárum, viduárum, orphanórum, omniúmque Deo serviéntium, contra sævítiam paganórum, atque hæreticórum; aliísque sibi insidiántibus sit terror, et formído. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OREMUS.

BENE ✠ DIC, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per invocatiónem sancti nóminis tui, et per advéntum Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri, et per donum sancti Spíritus Paráclíti, hunc ensem, ut hic fámulus tuus, qui hodiérna die eo tua pietáte præcíngitur, visíbiles inimícos concúlcet, victoriáque per ómnia potítus, semper máneat illæsus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicit, stans ut prius :

PSALMUS 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium : * et dígitos meos ad bellum.
Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus, et liberátor meus.
Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.
Glória Patri. Sicut erat, etc.

℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui cuncta solus órdinas et recte dispónis, qui ad coercéndam malítiam reprobórum, et tuéndam justítiam, usum gládii in terris homínibus tua salúbri dispositióne permisísti, et militárem órdinem ad pópuli protectiónem instítui voluísti, quique per beátum Joánnem milítibus ad se in desérto veniéntibus, ut néminem concúterent, sed própriis contenti essent stipéndiis, dici fecísti; cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter exorámus, ut sicut David púero tuo Goliam superándi largítus es facultátem, et Judam Machabæum de feritáte géntium nomen tuum non invocántium triumphare fecísti; ita et huic fámulo tuo, qui nóviter jugo milítiæ colla suppónit, pietáte coelésti vires et audáciam ad fídei et justítiæ defensiónem tribuas, et præstes ei fídei, spei, et charitátis augméntum: et da tui timórem páriter et amórem, humilitátem, perseveránti am, obediéntiam, et patiéntiam bonam, et cuncta in eo recte dispónas, ut néminem cum gládio isto, vel álio, injúste lædat: et ómnia cum eo justa et recta defendat: et sicut ipse de minóri gradu ad novum milítiæ promovétur honórem, ita véterem hóminem depónens cum áctibus suis, novum induat hóminem: ut te timeat et recte colat, perfidórum consórtia vitet, et suam in próximum charitátem exténdat, præpósito suo in ómnibus recte obédiat, et suum in cunctis juste officium exequátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum ensem aqua benedicta aspergit.

Si autem ensis sit prius benedictus, omnia prædicta omittuntur. Post hæc Pontifex sedens, accepta mitra, dat ensem nudum novo Militi ante se genuflexo, in manum dexteram dicens :

Accipe gládium istum in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, et utáris eo ad defensiónem tuam, ac sanctæ Dei Ecclésiæ, et ad confusiónem inimicórum crucis Christi, ac fídei christiánæ; et quantum humána fragilitas permíserit, cum eo néminem injúste lædas : quod ipse præstáre dignétur, qui cum Patre, et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde ensis in vaginam reponitur, et Pontifex cingit Militem novum ense, dicens :

Accingere gládio tuo super femur tuum potentíssime; et atténde, quod Sancti non in gládio, sed per fidem vicérunt regna.

Ense igitur accinctus Miles novus surgit, et ensem de vagina educit, et evaginatum ter viriliter vibrat, et super brachium sinistrum tergit, et in vaginam reponit.

Tunc Pontifex dat novo Militi osculum pacis, dicens : Pax tecum.

Et iterum ensem evaginatum in dexteram accipiens, Militem novum ante se genuflexum cum ipso ense evaginato ter super scapulas leviter percutit, interim semel tantum dicens :

ESTO miles pacíficus, strénuus, fidélis, et Deo devótus.

Deinde reposito ense in vaginam, Pontifex manu dextera dat novo Militi leviter alapam, dicens :

EXCITERIS a somno malítiæ, et vígila in fide Christi, et fama laudábili.

Et Milites adstantes imponunt novo Militi calcaria; et Pontifex sedens cum mitra, dicit Antiphonam :

SPECIOSUS forma præ fíliis hóminum, accíngere gládio tuo super femur tuum potentíssime.

Surgit Pontifex, et versus ad novum Militem stans et detecto capite, dicit :

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, super hunc fámulum tuum, qui hoc eminénti mucróne circumcíngi desíderat, grátiam tuæ bene ✠dictiónis infúnde, et eum déxteræ tuæ virtúte fretum, fac contra cuncta adversántia cœléstibus armári præsídiis, quo nullis in hoc sæculo tempestátibus bellórum turbétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, novus Miles osculatur manum Pontificis, et depositis ense, et calcaribus, vadit in pace.

DE CREATIONE MILITIS REGULARIS.

Cum summus Pontifex committit aliquem creari in Militem ordinis militaris, Pontifex, cui creatio hujusmodi commissa est, in primis imponit ei habitum illum, quo Milites illius ordinis, quem intendit profiteri, uti consueverunt. Deinde recipit ab eo adhuc genuflexo professionem, per tales emitti solitam, votorum, secundum illius ordinis instituta

FINIS PRIMÆ PARTIS.

INDEX PRIMÆ PARTIS.

De Confirmandis. 1
De Ordinibus conferendis. 7
De Clerico faciendo. 14
De minoribus Ordinibus. 20
De Ordinatione Ostiariorum. 21
De Ordinatione Lectorum. 23
De Ordinatione Exorcistarum. 26
De Ordinatione Acolythorum. 29
De sacris Ordinibus in genere. 33
De Ordinatione Subdiaconi. . . . . ibid.
De Ordinatione Diaconi. 43
De Ordinatione Presbyteri. 56
De Consecratione Electi in Episcopum. 79
Forma juramenti. 84
Examen. 87
De Pallio. 125
Forma juramenti. 126
Dies, quibus Pallio uti potest Patriarcha, sive Archiepiscopus. . 128
De Benedictione Abbatis. 129
De Benedictione Abbatis auctoritate Apostolica 139
De Benedictione Abbatis auctoritate Ordinarii. 174
De Benedictione Abbatissæ. 179
De Benedictione et Consecratione Virginum. 197
Anathema contra molestantes bona Monialium, vel eas ad malum inducentes. 231
De Benedictione et Coronatione Regis. 237
De Benedictione et Coronatione Reginæ. 256
De Benedictione et Coronatione Reginæ solius. 267
De Benedictione et Coronatione Reginæ, ut Regni Dominæ. . . 269
De Benedictione et Coronatione Regis in consortem electi. . . 280
De Benedictione novi Militis. 281
De Creatione Militis Regularis. 286

MECHLINIÆ E TYPOGRAPHIA HANICQUIANA. MDCCCLV.

49312